

PIEŚNI DUCHOWE

I EWANGELIZACYJNE

*Chcę śpiewać duchem,
ale chcę śpiewać także rozumem*

1 Kor. 14,15

RLCh

Rozpowszechnianie Literatury Chrześcijańskiej

SPIS PIEŚNI

Ach, któż może chwalić godnie	4
Ach, Panie Jezu mój	249
Ach, Pasterzu	125
Ach, potrzebuję Cię	154
Albowiem tak Bóg	162
Alleluja, chwalcie Pana	195
Aż do skończenia biegu	236
Aż dotąd mnie prowadził Bóg	152
Baranku Boży już w chwale	26
Baranku Boży, któż obwieści	45
Baranku, Ty niewinny	7
Bez Boga w swych grzechach	196
Biedne cyganię umiera	284
Błogie to, że przyjdiesz	73
Boże, Ciebie wyznajemy	3
Boże, któryś jest miłością	18
Boże, Święty Ojczy	123
Boży Synu obraz Ojca	32
Bóg jest miłością	163
Bóg wśród nas obecny	132
Chce Bóg wszystkim ludziom	146
Chcę pieśnią	77
Chcę przebywać wciąż	211
Chrystus Pan swym zmartwychwstaniem	197
Chwalimy Cię, bądź wywyższony	38
Chwalimy Cię, Panie	1
Chwalmy Go	232
Cicho ufaj Panu stale	82
Ciebie czeka kościół Twój	248
Cierniową koronę	9

Co czynić chcesz z Jezusem ?	274
Cokolwiek mam	219
Cudną nowinę	180
Czekamy, Boży Synu Cię	75
Cześć, chwała, sława	23
Czy Panu się oddałeś	169
Czy pragniesz wolnym od grzechów być?	279
Czytaj święte Słowo Boże	198
Daj Ojcze łaskę	190
Dlaczego w twym oku	191
Do Twego stołu zaproszeni	24
Duszo, niech cię ból nie trwoży	166
Duszo, słuchaj	222
Dzieci Boże, śpieszcie wznieść	271
Dzień hańby, zniewag	244
Dzięki Ci, Baranku	113
Dzięki Ojcze, Twej miłości	20
Dzięki, uwielbienie Jezu	193
Dziś Ciebie, Jezu	253
Gdy Chrystus Pan na Krzyżu zmarł	272
Gdy na ten świat	122
Gdy serca wokół Cię	66
Gdy skończysz życie swe	276
Gdy w łasce Pan	118
Gdzie dwóch lub trzech	101
Gdzie można znaleźć	182
Gdzie taki Ojciec, Bóg jak Ty	261
Gdzież dusza ojczyznę	141
Głoście radośnie	171
I czemuż wciąż zwlekasz	173
Imię Jezus	97

Jaka błoga woń	16
Jakąż miłość oglądamy	58
Jak błogo wiedzieć	94
Jak mam Boże	102
Jako droga własność	68
Jak słodko imię Jezus brzmi	145
Jak szczęśliwy jestem	215
Jak wielkim Zbawcą	29
Jam stęskniony	160
Ja przyjdę wnet	267
Ja ufam Panie Ci	69
Jesteś Jezu sam	203
Jesteś mą radością	78
Jesteśmy składać w stanie	155
Jesteśmy znowu wokół Cię	247
Jest zdrój	172
Jezu mój, Jezu	269
Jezus grzesznych przyjąć chce	178
Jezus lekarz nad lekarze	220
Jezus ludziom dał nadzieję	281
Jezusowa silna dłoń	140
Jezus stanął przed twym progiem	199
Jezu, Święty Panie	55
Jezu, Zbawco, myśmy się	133
Jezu życiem	111
Jezu, źródłem Tyś radości	79
Już Twoi Jezu	256
Kornie wysławiamy	48
Krwią Jezusa oczyszczony	278
Krzyż i śmierć Baranku niosłeś	80
Kształtuj nasze serca	264
Kto chce, przyjdź i bierz	185
Kto Ojczyzna zna	263

Kto Twą miłość	39
Któż pojmie głębię	60
Ku Tobie Boże mój	254
 Lud Twój sławi	 259
 Łaska naszego Chrystusa	 104
 Ma ojczyzno!	 71
Małe ptaszki	221
Maran ata	161
Masz Jezusa	183
Me życie za pielgrzymkę mam	240
Miłości Boże objawiony	30
Miłości głębio Twojej	255
Miłujesz nas	40
Modlitwy, Panie, wysłuchujesz	57
Mój Jezu, mój Pasterzu	108
Mój Ojcze, gdy spotkałeś	70
Mój Pasterzu, mój Obrońco	201
Mój Zbawco, jakaż łaska	239
My grzechów odpuszczenie	216
My, Ojcze, Cię wielbimy	12
My za ciebie ślę westchnienie	280
Na Baranku dusze nasze	19
Nade wszystko dla mnie	149
Na Jezusa kto spojrz	119
Na myśl o swej wieczności	275
Naszemu Ojcu	27
Na wysokościach Bogu cześć	134
Na ziemi tej	192
Niechaj piękność Twoja	202
Niechaj w sercach	121
Niech będzie z nami łaska	81

Niech pozostanie z nami	106
Niech w Twej świątyni	52
Nie trwożę się !	235
Nie wystarczy wieczność	50
Nie zaniechasz	86
O, Baranku nasz	112
O, Baranku, Tyś zraniony	229
O, Boże gdy my dosyć na łasce Twej	62
O, Boże, miłość Twoja	234
O, Boże, przyjm cześć	124
Ocknijcie się uśpieni	200
Odkąd mi pokój z Bogiem dan	270
O, duszo pójdz	217
O, dzięki Jezu	46
Od ziemi byłeś podwyższony	227
O, gdzież jest taki Bóg	105
Ojcie pełnią Tyś miłości	25
Ojcie, sławę, dziękczynienie	51
Ojcie jest jeden	138
O Jezu, nasz Baranku cny	11
O, Jezu wieczne znalazłeś	114
O, Panie Boże	107
O, Panie, jesteś ze mną	273
O, Panie Jezu Chryste	153
O Panie, w jakąż głębię mąk	61
O, Panie, Tyś powołał	266
O, Panie wysłuchujesz	250
O szczęście niezmierne	37
O, święta, błoga chwila	168
O, to są wieczne zlitowania	175
O, wzywaj mnie	208
O, Zbawco, wszechmogący	54
Ożywcze źródło	116

Panie, Ciebie otaczamy	17
Panie, jak dobrze	115
Panie, jesteś naszym życiem	34
Panie Jezu, jak radośnie	95
Panie Jezu, myśmy się	131
Panie Jezu Twe cierpienie	246
Panie, miłość okazałeś	100
Panie mój, Jezu mój	74
Panie, Słowo Twe	205
Panie, tu zstąpiłeś	14
Panie Ty kierujesz	251
Panie, Ty spoglądasz w łasce	241
Panie, Tyś jest wywyższony	226
Panie, Zbawco	151
Panie z łaski i miłości	143
Pan swoich w każdym kraju	65
Pasterzu mój	128
Pasterzu wierny	89
Pełnią błogosławieństw	87
Pełni tęsknot	258
Pięknyś Ty	218
Powołany do wieczności	135
Pójdź do Jezusa	176
Pójdź do Zbawcy	174
Pójdźże duszo	194
Przebywam na obczyźnie	88
Przed Tobą przebywamy dziś	223
Przed założeniem świata	103
Przesłodka jest wieść	209
Przez Jezusa pojednani	41
Przewyciężyłeś Panie	15
Przyjacielu, patrz, jak marne	204

Rzuć troski, zmartwienia	98
Sercem i ustami swymi	28
Skałą wieczną	99
Sława, chwała	6
Sławimy Jezu	137
Słodkie to, że przyjdiesz	260
Słowo Twe to duch i życie	67
Słowo, Tyś jest od wieczności	8
Słowo z ust Twych pochodzące	90
Spełniło się	56
Spoczynek błogi nas	237
Spójrz łaskawie	158
Spójrzmy wzwyż	76
Spójrz, Ojczy nasz	72
Swą ojczyznę ja w niebiosach mam	268
Swą owieczką	156
Synem Tyś Boga	242
Śpiesz-że, śpiesz-że	179
Świat doczesny	83
Święcie, harmonijne	127
Tak chętnie Jezus	167
Tak długo, Panie	148
Tam do domu	63
Temu, kto nas	53
Tę pewność mam	150
To Jezus tylko	177
To przez śmierć	265
Trwa jeszcze łaska	187
Tu w doświadczeniach chwilach	157
Tu wiara i nadzieja	262
Tu zgromadzeni, Panie	142
Twa głowa krwią zboczona	243

Twe imię, Jezu	5
Twe słowo prawdą jest	96
Twoi mili	233
Twój duch się jeszcze trwoży	285
Twój krzyż, o Panie Jezu	225
Twój stół wskazuje nam	21
Twój Zbór Święty	136
Ty Baranka ofiarnego	245
Tylko Ciebie, Jezu	147
Tyś, Baranku Boży	44
Tyś Bogiem, co miłuje nas	238
Tyś Bogiem, który czyni cud	230
Tyś Panie, nasze winy starł	231
Tyś prawdziwym źródłem	84
Tyś pomocą w życiu moim	186
Tyś w moje usta	181
Uderz w swoją harfę	129
Ufaj, duszo Panu	184
Ufam jako dziecię	214
Ułaskawienia dostałem	164
U stóp Twych, o Panie	224
Uwielbiam miłość niepojętą	188
Uwielbiony Panie	35
Wasze serca	206
W cieniu krzyża brzemię	282
W dół niebo się do biednych skłania	228
Wiecznie bądźże uwielbiony	33
Wielbimy Cię, Baranku	31
Wielkie dzieło odkupienia	59
Wielki Zbawco	117
W hołdzie kornym	144
W Jezusa rękach jestem	207

Wkrótce skończą się	213
Wnet Oblubieniec	210
Wnet się zakończą	64
W niebie ja własność mam	159
Woła już Cię własność Twa	109
Wolni od prac i znoju	91
W świątynię wprowadziłeś nas	42
W świątyni Twojej	2
W Twej dłoni Panie	139
W twym sercu niewesoło	276
W uwielbieniu korzym się	252
Wysławiam Cię !	10
Wywyższony Panie nasz !	49
Wznies, Panie, serca nasze	92
Wznosimy Tobie, Jezu cześć	36
Za Jezusem	212
Za nas Panie Jezu	110
Zanieśmy Bogu dziękczynienie	13
Za ojczyznę zatęskniła	126
Zaspokoić serc pragnienia	85
Zbawco i Panie mój	165
Zbawieni, dzieci Boże	189
Zbawienne dzieło	93
Zdrój wszelkiego Tyś wesela	130
Z krzyża trysnął	170
Znam Słowo ja wspaniałe	283
Znoś w cichości	257
Z Panem umierać	120
Zwróć myśl i serca	47
Żyjesz Ty	22
Żywota słowo	43

GL 1

1

1. Chwa - li - my Cię Pa - nie, sła - wi - my Cię
chę - tnie, go - dzie - neś jest wciąż u - wie - lbie - nia.

2. Sławimy Twą miłość,
co Ciebie skłoniła,
byś Panie za nasze zmarł grzechy.

3. Sławimy moc Twoją,
spełniłeś swe dzieło
i siedzisz po prawicy Ojca.

4. Sławimy Twą wierność,
co ciągle jest nowa,
aż nas w swą wspaniałość wprowadzisz.

2

1. W świą - ty - ni Two - jej, Pa - nie nasz
Cześć, chwa - łę o - dda - je - my Ci,

Twą mi - łość wy - śła - wia - my.
w Twym Du - chu u - wie - lbia - my.

Przy - by - łeś tu, u - ni - żyć się,

wy - pe - łnić aż do ko - ńca

2. O Zbawco, święte życie swe,
w ofierze sam złożyłeś.
Cierpliwie niosłeś grzechy wsze
i boleść sam znosiłeś.
W modlitwie Twojej usłyszał Bóg
żarliwe to wołanie:
„Twoja wola niech się stanie”.
3. Baranku, drogie życie swe
bez zmazy, doskonałe.
Jak wdzięczną woń na krzyżu tam
dla Ojca sam oddałeś.
Niech pieśń Ci brzmi
ku wiecznej czci,
żeś przez swe poświęcenie
wyjednał nam zbawienie.

3

1. Bo - że, Cie - bie wy - zna - je - my,

czeń i chwa - łę o - dda - je - my! U - wie -

lbia-my wie - lkość Twą. Po pra - wi - cy

na Twym tro - nie sie - dzi Syn Twój wy - wy -

ższony, On jest Pa - nem wszy - stkich nas.

2. Panie, Tyś wciąż uwieńczony,
w chwale Ojca wysławiony.
Nam zaś dany Święty Duch.
On prowadzi do wieczności,
do cudownej wspaniałości,
gdzie królujesz, Panie nasz.
3. Tobie Jezu cześć i chwała,
po wsze czasy będzie brzmiała,
nieprzerwanie z naszych serc.
Teraz jeszcze tu w słabości,
lecz niedługo we wieczności,
godzien jesteś przyjąć cześć!

4

1. Ach, któż mo - że chwa - lić go-dnie,

wie - lki Bo - że, tu - taj Cię? O do -

bro - ci Twej o - dwie - cznej świa - dczą dzie - ła

wszy - stkie Twe. Chwa - ły go - dzien je - steś

Ty! Bło - go te - mu, kto Cię czci.

Bło - go te - mu, kto Cię czci.

2. Ach, któż zgłębi Twoją miłość
i niezmiernej łaski czyn?
Uwolniłeś nas od winy
za nas zmarł Twój miły Syn.
Chwały godzien ...
3. Twoją wierność i cierpliwość
któż tu pojmie, Boże nasz?
Choć zapomni matka dziecię,
Ty wciąż swych w pamięci masz.
Chwały godzien ...
4. Kto Twą wielkość zbadać może
i dogłębnie poznać Cię.
Kto wie, jakim jesteś, Boże
i kto wnuknie w myśli Twe?
Tak, godzienieś chwały Ty!
/: Błogo temu, kto Cię czci! :/

5

1. Twe I-mię, Je-zu, nie - zró - wna - ne

po - cie - chy pe - łne jest i łask,

a - nio - ły ko - rnie się skła - nia - ją

Twej chwa - ły po - dzi - wia - jąc blask.

Bo - sko - ści pe - łnią je - steś Ty

i w To - bie do - pe - łnie - ni - śmy.

2. Tyś dla nas wszystko: wykupienie,
moc, mądrość, światło, siła wraz;
Tyś jest powodem wszystkich czynów,
co łaska Twoja sprawia w nas.
Co mamy, czym staliśmy się,
znajduje w Tobie źródło swe.
3. Nieporównana miłość Twoja,
tu uzupełnia wszelki brak.
Strumieniem: w trosce i niedoli -
od Ciebie spływa szczerze tak.
Gdy nam odmawiasz czegoś Ty,
to w tym ukryty cel Twój tkwi.
4. I choćby wszystko się zmieniło,
świat nie da nam spoczynku, nie!
Tyś tylko pełnią błogosławieństw,
czyż można z czymś porównać Cię?
Bogactwem naszym stałeś się:
Na wieki posiadamy Cię.

6

1. Sła - wa, chwa - ła, u - wie -
Two - i tak u - mi - ło -

lbie - nie, moc, mą - drość, cześć i
wa - ni, za - no - szą dzie - kczy -

wy - wy - źsze - nie nasz Po - je -
nie - nie w da - ni, Ba - ra - nku,

dna - wco, Je - zu brzmia. Po - sze -
za o - fia - rę Twą.

dłeś za nas w grób, już prze - je -

dna - ny Bóg. Wszy - stkie grze - chy o -

my - łeś Ty w swej świę - tej krwi, przed

Bo - giem czy - ści je - ste - śmy.

7

1. Ba - ra - nku, Ty nie - wi - nny
U - ma - rłeś za nas wi - nnych

na krzy - żu za - wie - szo - ny.
ze - lżo - ny i wzga - rdzo - ny.

By - li - śmy bez po - cie - chy, po -

7

nio - sześ wszy - stkie grze - chy. Cześć

Ci wy - sła - wio - ny Je - zu!

2. Ty za nas tak cierpiełeś,
 nas z Bogiem pojednałeś.
 Zbawienie wywalczyłeś,
 i łaską uwieńczyłeś.
 Więc wszyscy się cieszymy,
 z pieśniami radosnymi,
 przed Tobą, sławiony Jezu!

8

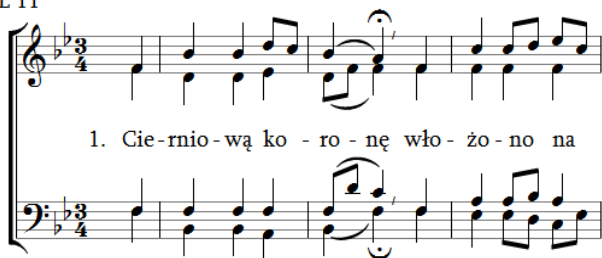
1. Sło - wo, Tyś jest od wie - czno - ści
 Wszy - stko, co jest we wszech - świe - cie

świa-tłem i mi - ło - ścią nam.
 jest wspa-nia-łym dzie - łem Twym. Wszy - stko jest przez

Cień stwo - rzo - ne i dla Cie - bie spra - wio - ne.

2. Ty masz we wszystkim pierwszeństwo,
 Tobie stworzenie wszelkie
 niesie wciąż błogosławieństwo,
 współ wzdycha, boleje.
 Amen, woła lud zbawiony,
 przez Twą krew wykupiony.

9

2. Był bity, męczony,
od ludzi zelżony,
od Boga swego opuszczony.
3. To jest moja wina,
co Pana skłoniła,
zbawienie wykonać z miłości.
4. Swą miłość nam dałeś,
dlatego cierpiełeś,
zbawienie grzesznikom przyniosłeś.
5. Niech brzmi uwielbienie!
Cześć i wywyższenie,
niech będzie Ci Panie na wieki!

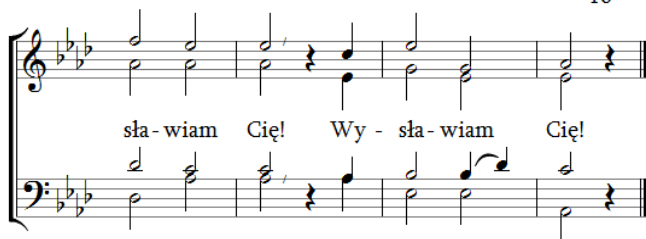
10

1. Wy - śla - wiam Cię! Na zie - mię

tu zstą - pi - łeś, szu - ka - łeś mnie, od

śmie - rci mnie zwo - lni - łeś. Więc wi - dzę

ży - cie, wi - dzę Je - zu Cię. Wy -

2. Wysławiam Cię! W ofierze się złożyłeś
i życie swe zgubionym poświęciłeś.
Więc widzę miłość - widzę Jezu Cię.
Wysławiam Cię! Wysławiam Cię!
3. Wysławiam Cię! Krew za mnie swą przelałeś,
na krzyżu grzechy moje wymazałeś.
Mam pojednanie - widzę Jezu Cię!
Wysławiam Cię! Wysławiam Cię!
4. Wysławiam Cię! Pokojem obdarzyłeś,
w sprawiedliwości sąd mój zakończyłeś.
Więc widzę łaskę - widzę Jezu Cię!
Wysławiam Cię! Wysławiam Cię!
5. Wysławiam Cię! Zająłeś miejsce w niebie,
z tęsknotą pragnę widzieć w chwale Ciebie
Nadzieję widzę - widzę Jezu Cię.
Wysławiam Cię! Wysławiam Cię!
6. Wysławiam Cię! Choć jeszcze tu przebywam,
pokoju Twego z Tobą wciąż zażywam.
Mam pokrzepienie - widzę Jezu Cię.
Wysławiam Cię! Wysławiam Cię!
7. Wysławiam Cię! Z wszystkimi wraz świętymi
niedługo już zabierzesz mnie z tej ziemi.
Radości błoga, widzę Jezu Cię.
Wysławiam Cię! Wysławiam Cię!

11

1. O Je - zu, nasz Ba -
Po - sze - dłeś za nas

ra - nku cny, za grze - chy
w śmierć i grób, o - fia - re

na - sze by - łeś Ty od
Two - ją przy - jął Bóg, boś

zie - mi po - dwy - żso - ny!
z gro - bu był wzbu - dzo - ny.

Nic zgu - by nam nie mo - że nieść!

O Je - zu, dzie - ki Ci i cześć!

2. Twój zebrał się szczęśliwy lud
 złączony przy Twym stole tu
 zaproszon z Twej miłości.
 Przez kielich ten i chleba znak
 Twą, Panie śmierć głosimy wszak
 i łask Twych obfitości.
 Sumienia nic nie może gniesć,
 o Jezu, dzięki Ci i cześć!

12

1. My, O - jcze, Cię wie - lbi - my i

dzie - ki Ci wzno - si - my, któ - ry mi -

łu - jesz nas. We wszy - stkich świę - tych

rze - dzie ta chwa - ła brzmieć już bę - dzie

2. Któż serce Twe zrozumie,
kto wzniesć Twą miłość umie,
jeśli nie dzieci Twe?
Nie mogą opowiedzieć,
ni o tym szczęściu wiedzieć
aniołów wielkie mnóstwa te.
3. Aniołów hufy w niebie
bez przerwy sławią Ciebie
i usługują Ci.
Lecz nie są dziećmi Twymi
i nie są kupionymi
za cenę Jezusowej krwi.
4. Tyś ludzi z świata wybrał
za dzieci swe ich przybrał,
choć w grzechach żyli wprzód.
Wyrwałeś ich z ciemności
ku cudnej swej światłości
dla czczenia Syna Twego cnót.
5. Cześć oddajemy Tobie,
że nas Ty wzniesiesz sobie
do wspaniałości swej.
Jezusa tam ujrzymy
i miłość Twą pojmiemy
w radości wiecznej sławiąc Cię.

13

1. Za - nie - śmy Bo - gu dzie - kczy -
 Ra - du - jmy się, gdyż do - broć

nie - nie, bo wciąż ła - ska - wym jest dla nas.
 Je - go, o - dwie - cznie trwa po wie - czny czas.

U - sta - mi Go i se - rcem sła - wmy,

On bo - wiem Je - den go - dzien chwał.

Niech brzmi hymn chwa - ły ka - żdej chwi - li,

któ - rą w do - bro - ci swej nam dał.

2. Tyś wielki Boże naszą mocą,
 w noc ciemną światłem jesteś sam,
 a przez cudowne dzieło swoje,
 zbawienie wieczne dałeś nam.
 My bez nadziei i bez Ciebie
 uwikłaliśmy w grzechy się,
 lecz moc i chytróść wroga zniosłeś
 i nas wybrałeś sam dla się.

3. Bez przerwy serce oraz język
 powinny Twój majestat czcić
 i sławę Twą wysoko wznosić,
 ponad niebiosa wszelkie wzbicć.
 Oblicze Twe litości pełne
 w czas każdy opromienia nas,
 i na ramionach mocnych nosisz,
 przedwieczny Boże, lud swój wraz.

14   1. Pa - nie, tu zstą - pi - łeś po - je - dnać

nas, do O - jca wró - ci - łeś, tron za - ją - łeś

tam. Ku Bo - żej czci Twą wła - sno - ścią my,

wciąż nas tam w świę - ty - ni za - stę - pu - jesz Ty.

Wie-czy - sta ła - ska! Gdzie ta - ki Pan!

Ja - ki dar ko - szto - wny! Szczę - śli - wy stan.

2. Modlitwy przyjmujesz od świętych swych,
za nich orędujesz, boś Kapłanem ich.
Oblicze Twe również zwraca się,
teraz na Twych wszystkich,
którzy sławią Cię.
Twa wierna miłość, ofiara Twa,
pokój nam przyniosła w tym świecie zła.

3. O, już powstań z tronu, Wybawco nasz,
własność weź kupioną, co w nagrodę masz.
Ona jest Twą, więc zawezwij ją,
do mieszkania Ojca,
wprowadź z sobą ją.
U Twej prawicy nie spotka nas,
smutek ani troska po wieczny czas.

15

1. Prze - zwy - cię - ży - łeś Pa - nie

moc wro - ga, drwin i trwóg.

Zba - wie - nie zna - le - źli - śmy

2. Nam pokój wywalczony,
nas nie przeraża śmierć,
bo dla nas tu cierpiałeś.
Zwycięstwa wznosim pieśń!

3. Przykryta nasza winna
złożona jest w Twój grób.
Tym wiara się pociesza,
że nas nie zmoże wróg.

4. Odłączyć nie jest w stanie
od Twojej miłości nas
cierpienie, bój ni hańba.
Cześć Ci po wieczny czas.

16

1. Ja - ka bło - ga woń przy - je -
 Gdy Ba - ra - nek w swej mi - ło -

mna wznio - sła się z o - ła - rza wzwyż.
 ści swo - je cia - ło dał na krzyż.

We - dług wo - li O - jca swe - go

2. Przez ofiarę swoją zgładził
nasze winy, złość i grzech.
Na pniu krzyża zawisł Jezus,
Boży sąd za grzesznych nieść,
miłość, łaskę swą zwiastuje,
by do chwały swoich wznieść.

3. Świętego, Sprawiedliwego
Boga w pełni uczcił Syn.
Rzekł Mu: "Bądź po mej prawicy",
siedzi więc na wieki z Nim.
Ojciec dał Mu Jego chwałę,
my cieszymy się już w Nim.

4. Bogu, Ojcu niesiem chwałę
za cudowną radę tę.
I Jezusa uwielbiamy
za największą miłość swą.
Chwała, cześć i dzięki Temu,
który wyniósł Cię na tron.

17

1. Pa-nie, Cie-bie o-ta - cza - my,
Ży-cie wie-czne i zba-wie-nie,

Twą śmierć ko - szto - wną o - gła - sza - my,
od wie-cznej śmie-r-ci u - wo - lnę - nie,

zwia - stu - je Two - ją mi - łość nam.
prze - nio - słeś w świa - tłość wie - czną nas.

Ty da - łeś za nas tu krew

swą na krzy - ża pniu. Wie - rny Zba -

wco dzie - ku - jem Ci, niech z se - rca brzmi

na wie - ki wie - czne chwa - ła Ci!

18

1. Bo - że, któ - ryś jest mi - ło - ścią,
bo to zy - skiem i ra - do - ścią,

wzwyż do Cie - bie pie - śni mkną,
jest o - pie - wać do - broć Twą.

Z ła - ski swej Tyś nam o - two - rzył

dro - gę do nie - bie - skich chwał,

tam na - dzie - ja ży - wa dą - ży,

tam jest nasz go - to - wy dział.

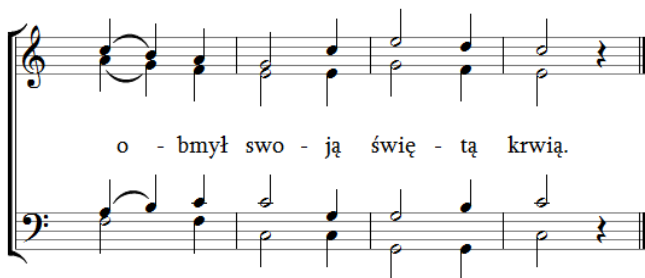
2. Mocy i miłości Boże,
 cześć i chwałę niesiem Ci.
 Kto Twą sławę głosić może?
 Kto jest hojny jako Ty!
 Miłość, dobroć, moc i łaska
 dla nas połączyły się,
 by kierować, błogosławić,
 aż jutrenka zjawi się.
3. Wszelkie swoje wspaniałości
 dałeś nam z Jezusem wraz,
 wnet do wiecznej On radości,
 przemienionych wzniesie nas.
 Tam, gdy serca pałać będą,
 widząc Jego piękność cną,
 całkiem już poznamy miłość,
 dobroć, moc i łaskę Twą.

19

1. Na Ba - ra - nku du - sze na - sze,

spo - czy - wa - ją wie - lbiąc Go.

Gdyż On wszy - stkie na - sze grze - chy

2. Szczęsne życie! Błogi pokój,
nam przepelnia głębię dusz.
Tam gdzie Święty Bóg spoczywa,
myśmy przeniesieni już.
3. Ma sumienie odpoczynek,
dany nam po wieczny czas.
Gdyż krew Jego uczyniła,
ponad śnieg bielszymi nas.
4. Więc z pokojem Jego w sercach,
idziem tu przez znój i trud,
odpocznienie znajdziem w górze,
gdy w Baranka wejdzien gród.
5. Tam też ujrzą nasze oczy,
Tego kto miłuje nas.
Kto nas w łasce swej prowadzi,
uszczęśliwia w każdy czas.
6. Będą miłość Barankową
tam opiewać wiecznie ci,
których On wykupił drogo,
wciąż Mu wznosić hymny czci!

20

1. Dzię - ki O - jcze, Twej mi - ło - ści,
żeś w Je - zu - sie z grze - chu ście - żki

ła - sce Twej i mo - cy wraz,
tak do sie - bie zbli - żył nas.

My grze - szni - cy wy - ku - pie - ni

"Ab - ba" Oj - cem Cie - bie zwie - my.

Nam świa - de - ctwo Duch Twój dał,

żeś się dla nas O - jcem stał.

2. Ach przekleństwem obciążeni,
 leżeliśmy w grzechu ćmie,
 w krwi Chrystusa uwolnienie,
 dla nas z łaski stało się.
 W Synu odkupienie mamy,
 życie wieczne posiadamy.
 „Abba”, Ojcze, za to my,
 cześć i chwałę wnosim Ci.

21

1. Twój Stół wska - zu - je nam Twą

mi - łość, o nasz Pa - nie, prze - bła - gan

Bo - ży gniew i po - je - dna - ni - śmy.

Ra - do - ści na - szej nic za -

smu - cić nie jest w sta - nie, tu

mi - łość ty - lko wi - dzi - my.

2. Przez chleb i kielich ten my jawnie obwieszczamy
Twą, Panie śmierć, czekając Twego przyjścia dnia
i w niej pociechę tę dla siebie tutaj mamy,
że krew nas oczyściła Twa.
3. Zasłona rozdarta i niebo otworzone,
a życie i wspaniałość – dział nasz wieczny to,
przekleństwem stałeś się, lecz przez nas zasłużonym.
W tym widzimy wielką miłość Twą.
4. Spełniłeś dzieło swe i wszedłeś w swą świątnię
z krwią własną i tam zawsze zastępujesz nas,
aż stamtąd przyjdiesz znów po swą Oblubienicę,
by uczcić ją po wieczny czas.

22

1. Ży - jesz Ty Zwy - cię - zco mój!

Któż Twą sła - wę gło - sić mo - że?

Je - zu, nie ma na mnie win,

boś me grze - chy w gro - bie zło - żył.

Ży - jesz Ty nie u - mrę ja.

Są - dem mym śmierć by - ła Twa.

2. Żyjesz Ty, by dla mnie żyć,
nie opuścisz mnie na wieki.
Mnie nabyłeś, aby skryć
w łasce swej, miłości wielkiej.
Choć podnosi głowę wróg,
żyjesz Ty, wybawiasz z trwóg.

3. Żyjesz uwieńczony czią,
Tyś niebiosą objął sobą.
Ach, tęsknotę ukój mą,
abym już był w chwale z Tobą.
Gdy oblicze ujrzę Twe,
me pragnienia spełnią się.

Nie za wolno

23

1. Cześć, chwa - ła, sła - wa, dzie - ki Ci, o,

Je - zu na - sze ży - cie! Go - dzie - neś u - wie -

lbie - nia Ty! Któż czci Cię na - le - ży - cie!

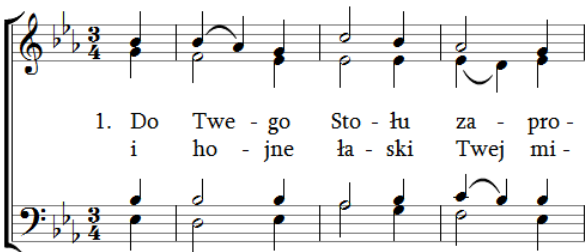
Ty je - steś Naj - wy - ższe - go Syn,
Ty po - je - dna - łeś rze - czy wsze

na tro - nie Je - go sie - dzisz z Nim
stwo - rzo - ne przez Cię i dla Cię.

tam chwa - łą u - wie - ńczo - ny
O, bą - dźże wy - wy - ższo - ny!

2. Wyrzekłeś dla nas niegdyś się
niebieskiej wspaniałości,
przyjąwszy ciało oraz krew
dla grzesznych tu w niskości.
Tyś na ofiarę siebie dał
i za nas się przekleństwem stał,
by zbawić, co stracone.
O, Łasko, nie ma równych Ci!
Za nasze grzechy zmarłeś Ty
z miłości niezgłębionej.
3. Bądź chwała, sława, dzięki Ci,
o, Jezu, nasze życie!
Godzienieś uwielbienia Ty!
Któż czci Cię należycie!
Tyś źródłem jest, co wiecznie trwa
i pełność ciszy sercom da,
Tyś życia słońcem, Panie.
Już wnet wywyższysz nas do się,
tam oczy nasze ujrzą Cię
w niezmiennym błogostanie.

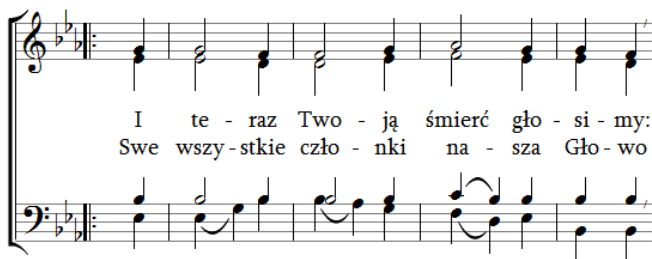
24

1. Do Twe - go Sto - łu za - pro -
i ho - jne ła - ski Twej mi -

sze-ni, o - to - śmy Pa - nie, wo - kół Cię
ło - ści tu o - głą - da - my w śmie-rci Twej.

I te - raz Two - ją śmierć gło - si - my:
Swe wszy - stkie czło - nki na - sza Gło - wo

do - tknę - ła Cię za na - sze wi - ny,
za - bie - rzesz wnet w swym przy - jściu zno - wu

któ - reś na za - wsze zgła - dził raz.
i w o - dpo - czy - nek wwie - dziesz nas.

2. Baranku Boży, na wesele
niebieskie zaproszeniśmy,
pielgrzymów hufy niezliczone
do domu wnet zgromadzisz Ty.
Nikogo nie brak, wszyscy będą,
z radosnym w głos okrzykiem siędą:
„Żeś nas pojednał, chwała Ci!”
Od Boga jesteś uwieńczony,
przez wszystkich będziesz wywyższony.
Godzieneś sławy jest i czci!

25

1. O - jcze pe - łnią Tyś mi - ło - ści
Szcze - ście, po - kój w se - rcu go - ści,

wie - rnym wciąż w do - bro - ci swej!
gdy spo - czy - wa w ła - sce Twej.

Ła - ska - wo - ści! Zszedł Twój Syn,

by u - wo - łnić nas od win.

Mia-łbyś w Sy - nu dać nam ty - le,

a nie my - śleć o nas mi - le?

2. W dzień i w nocy bez znużenia,
wszystkich nas w opiece masz.
Nie bywamy opuszczeni,
wciąż Twa wierność strzeże nas.
Cóż trudnego jest dla Ciebie?
Nic za wielkie, nic za mdłe.
I gdziekolwiek nas tu stawiasz,
tam swą miłość nam objawiasz.

3. Wzmacniasz, kto zmęczony znojem,
wlewasz ufność w serca mdłe,
przez boleści, smutki, boje
w swym pokoju wieszysz je.
Nieustanna chwała Ci,
cześć i dzięki, Ojczy, brzmi.
Co za łaska, gdy kto może
wielbić Ciebie tu i w górze!

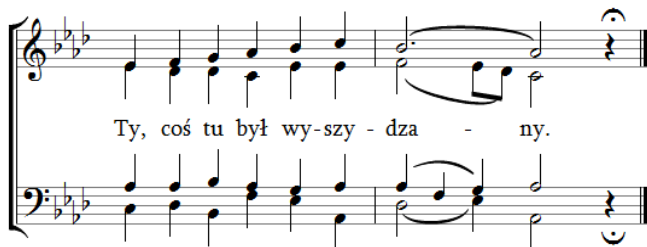
26

1. Ba - ra - nku Bo - ży już
by nas po - je - dnać, Tyś

w chwa - le u - ko - ro - no -
za nas był u - krzy - żo -

wa - ny,
wa - ny. Po - niósł - szy zgon

w nie - bie za - sia - dłeś na tron

2. Ci, co w zasługi Twej śmierci są przyobleczeni,
do Twej świątyni są w Duchu Twym też wprowadzeni,
by Tobie wzniesć,
chwałę należną i cześć,
że są ze świata kupieni.
3. By Cię wywyższyć, tu Twoi są umiłowani,
których przeniosłeś ze śmierci do życia, o Panie,
dla czczenia Cię,
za wielkie dzieło to Twe,
i siebie za nich oddanie.
4. Twemu Imieniu bądź sława, cześć i uwielbienie!
Tak jest dostojne i wyższe nad wszelkim imieniem.
Już tutaj Ci
i tam we wspaniałości
chwała ta brzmi nieskończenie.

27

1. Na - sze - mu O - jcu chę - tnie wznie - śmy,
Do Bo - ga w Du - chu się po - dnie - śmy,

dzie - kczy - nną i ra - do - sną z se - rca pieśń.
co pe - len ła - ska - wo - ści ku nam jest.

I pa - trzy, słu - cha nas z mi - ło - ścią swą, z we -

se - lem sła - wcie, kto czcić mo - że Go!

2. Śpiewajmy Jemu! W serc słabości
możemy śpiewać słaby tylko hymn
za dary dane nam w pełni, Ojcowską wierność ku nam w życiu tym,
pociechę, co w miłości Jego cnej,
znalazło serce, gdy szukało jej.

3. Z podziwem, wszyscy wysławiajmy,
że niewymownie dobrym jest nasz Pan;
z radością kornie powiadajmy,
co nam za udział w Nim, łaskawym dan!
Niech w serc pełni wdzięczny śpiew Mu brzmi,
On godzien od nas nieustannej czci!

28

1. Se - rcem i us - ta - mi swy - mi
 Ach, do - wo - dy Twej mi - ło - ści

śpie - wa - jmy Bo - gu, któ - ry czy - ni,
 za - chę - tą są nam w o bfi - to - ści,

tak wie - lkie rze - czy dzie - ciom swym.
 by Cię wy - sła - wiać śpie - wem tym.

Cier - pli - wie no - sisz nas, od -

pusz-czasz wi - ny wraz, bo się wsta -

wia na tro - nie Twym za nas Twój Syn,

ka - pła - nem bę - dąc Naj - wy - ższym.

2. Dobroć Twoją wywyższamy,
 dziecięcą wdzięczność w sercu mamy
 za wielkie dla nas dzieło Twe.
 Niestrudzony wciąż w litości,
 pokoju pełne, w łaskawości
 oblicze ku nam zwracasz swe.
 O, chwałę, sławę w czci
 przyjm od nas wszystkich Ty,
 przez Jezusa,
 w swej świątyni.
 Jak szczęśliwy,
 dla kogo Ojcem jesteś Ty!

29

1. Jak wie - lkim Zba - wcą Pa - nie
 Jak be - zden' mi - ło - sie - rdzie

Tyś! Któż to zgru - nto - wać mo - że
 Twe po - chła - nia już zma - rtwie - nia

dziś, ma grze - sznik o - dpo - cznie - nie!
 wsze, boś spra - wił wy - ku - pie - nie.

Tak! Ty, Je - zu, ży - cie da - łaś,

grzech zma - za - łeś tą o - fia - rą,

by nas mieć na wie - czność ca - łą.

2. Pokoju Księżę wierny, cny,
 tęskniłeś za zbawieniem Ty
 dla grzesznych, co zgubieni.
 Na krzyżu Twa płynęła krew,
 Baranku Boży, wnosim śpiew,
 że myśmy odkupieni,
 dzieci Boże i dziedzice,
 przez śmierć Twoją, a przed tronem
 dasz zwycięstwa nam koronę.
3. Gdyś spełnił wielkie dzieło swe,
 uwielbił Ojciec chwałą Cię,
 tą, którąś miał u Niego.
 Jakże zupełną radość ma,
 duch tego, kto tu w wierze zna,
 Ciebie i Ojca Twego.
 Tyś jest, Panie, słońce niebios,
 wonność duszy, więc obficie
 cześć niesiemy Ci w zachwycie.

30

1. Mi - ło - ści Bo - że
I jest ta pe - łność

o - bja - wio - ny, bez o - słoń
nie - zmie - rzo - na, ja - ką o -

nam tu w Sy - nu Twym.
głą - da wia - ra w Nim.

O, jak po - krze - pia se - rca to,

2. Własnego dałeś niegdyś Syna,
za nasze winy, teraz zaś
w Ojcowskich rękach wciąż nas trzymasz,
łaskawie wiodąc wiernie nas.
W miłości nie ma równych Ci,
miłujesz nas, boś miłość Ty.

3. Pociecha w każdym położeniu,
Twa wierność nie zapomni nas.
Jak można poddać się zwątpieniu,
gdyś Ty, o Boże, Ojciec nasz!
Zapomni matka dziecko swe,
lecz miłość Twa nie skończy się.

4. Z wytrwaniem idziem przez cierpienia,
jako nas wiedzie ręka Twa,
wszak Twa łaskawość się nie zmienia,
Twa miłość wciąż i dobroć trwa.
Więc, Ojcze, wieczne dzięki Ci,
ku Twojej chwale śpiew ten brzmi.

31

1. Wie - lbi - my Cię, Ba - ra - nku,
 Żeś aż na drze - wie krzy - ża

za Twoj mi - ło - ści żar.
 wo - fie - rze za nas zmarł.

Swe dro - gie ży - cie da - łaś

i po - je - dna - nia krew,

za nas się grze - chem sta - łeś,

o przyjm ten chwa - ły śpiew.

2. Coś przeniósł na Golgocie,
któż to zrozumie sam?
I czy kto może dociec,
to, co się stało tam?
Wszelkiego życia źródło,
Wiecznego Boga Syn,
za grzech zapłatę w śmierci
dla naszych niosłeś win.

3. O, Panie, uwielbienie
wznosimy za to Ci!
O Twojej miłości pienie
w słabości naszej brzmi.
Lecz gdy zgromadzisz w chwale
swą własność wokół się -
Baranku doskonale
tam wszyscy uczczą Cię.

32

1. Bo - ży Sy - nu o - braz O - jca,
Bo - żą ła - skę i wspa - nia - łość,

w To - bie o - głą - da - my z czcią. Pa - nie
Je - go mi - łość, do - broć cną.

Wła - dca Tyś wszech - świa - ta, któ - ryś stwo - rzył

mo - cą swą i wciąż za - cho - wu - jesz go.

Hymn dzię - kczy - nny do Cię wzła - ta: wraz z stwo -

rze - niem sła - wim Cię, i w po - dzi - wie ko - rzym się.

rit.

2. Przez ten grzeszny świat kroczyłeś,
z chwały Ojca zszedłszy w dół,
i oddanym Bogu byłeś,
błogosławiąc ludzi wkoł.
Przybić siebie zezwoliłeś
do przekleństwa drzewa Ty,
jak Baranek ofiarny,
cicho i bez skarg znosiłeś
męki te dla naszych win, -
na pniu krzyża - Boży Syn!

3. Pokonałeś triumfalnie
moc szatana mocą swą.
Mnóstwa świętych Cię pochwalnie
teraz w pieśniach swoich czczą.
Hołd należny Ci przyjmujesz,
my radośnie wielbiąc Cię
do nich przyłączamy się.
Z Ojcem swoim tam tronujesz.
O, Baranku Boży Ty,
godzien jesteś wiecznej czci!

33

1. Wie - cznie bą - dźże u - wie -
W Bo - gu O - jca po - sia -

lbio - ny, boś ze śmie - rci
da - my, te - raz i na

zba - wił nas! Wie - lka to spra -
wie - czny czas.

wi - ła ła - ska, Sło - wo Twe nas o - dro -

dzi - ło. Dla na - sze - go szcze - ścia

On tam zo - sta - wił w nie - bie tron.

2. Bożą chwałą i radością,
 zajaśniało życie Twe,
 gdyś cierpienia swe zakończył
 i spełniłeś dzieło swe.
 W mocy wnet nam się objawisz
 i w triumfie poprowadzisz,
 z grzesznej, ciemnej ziemi tej,
 wwiedziesz nas do chwały swej.

34

1. Pa - nie, je - steś na - szym ży - ciem, więc sła -
Ty - lko Tyś na - szym zba - wie - niem, więc wie -

wi - my z se - rca Cię! Dla do - bra na - sze - go zma - rłeś
lbi - my mi - łość tę!

na - sze wi - ny, grze - chy sta - rłeś. Mi - łość Two - ja

35 1. U - wie - lbio - ny Pa - nie, w chwa - le

The first system of the musical score is for the first voice part. It consists of two staves, treble and bass, in a 6/8 time signature with a key signature of one flat (B-flat). The melody is in the treble staff, and the bass staff provides a harmonic accompaniment. The lyrics '1. U - wie - lbio - ny Pa - nie, w chwa - le' are written below the staves.

wie - cznej Twojej, u - sia - dłeś na tro - nie

The second system of the musical score continues the melody and accompaniment. The lyrics 'wie - cznej Twojej, u - sia - dłeś na tro - nie' are written below the staves.

dla Wy - bra - nej swej. W Two - ich rę - kach

The third system of the musical score continues the melody and accompaniment. The lyrics 'dla Wy - bra - nej swej. W Two - ich rę - kach' are written below the staves.

pe - wne na - sze ży - cie już, szczę - ście

The fourth system of the musical score concludes the phrase. The lyrics 'pe - wne na - sze ży - cie już, szczę - ście' are written below the staves.

2. Jezu, Tyś z martwychwstał,
chwałą wślawił się.
Z mocy śmierci powstał,
w łasce zbawił swej.
Ojca uwielbiłeś,
boś swe życie dał.
Możnie Go uczciłeś,
gdyś od śmierci wstał.
3. Jako pierworodny,
z martwych powstał Syn,
później wywyższony
w poniżeniu swym.
Dałeś zapewnienie,
że wnet weźmiesz nas.
Błogie odpocznienie,
już na wieczny czas!
4. W górnej wspaniałości,
wnet ujrzymy Cię.
By tam, w szczęśliwości
z Tobą cieszyć się.
Ciebie wysławiamy
zachwycając się.
Miłość uwielbiamy,
co tu dała Cię.

36

1. Wzno - si - my To - bie,

Je - zu, cześć i z głę - bi serc ra -

du - jem się, dziś z ma - je - sta - tu,

z chwa - ły Twojej, do któ - rej

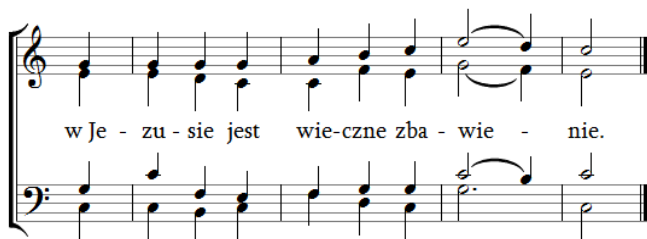
2. Spełniłeś tutaj dzieło swe,
jednając z Bogiem nas swą krwią
i niszcząc wroga duszy moc,
więc Bóg uwieńczył Ciebie czią.
3. Tronujesz teraz pośród chwał,
w pielgrzymce posilając nas,
abyśmy wiedli dobry bój,
aż ujrzym Cię po wieczny czas.
4. O Zdroju życia, z serca nam
popłynie radość w pełni tam
i wykrzykiwać ku Twojej czci
w wieczności będziemy, Jezu, Ci.

37 1. O szczę-ście nie - zmie-rne! Nie gnie-wa

się Bóg. Wro - gie - go grze - szni - ka spła - co - ny już

dług. Zdjął grze - chy z nas na wie - czny czas.

Już śmierć nie kró - lu - je, ła - ska o - bfi - tu - je,

2. U tronu tam łaski – jak szczęście to jest!
 Łaskawe spojrzenie spotyka nas Twe.
 Człowieczyś Syn,
 na tronie tym
 nas wciąż zastępujesz
 i nie zaniedbujesz
 nas nigdy, Zastępco nasz wierny.

3. Wnet przyjdiesz znów z niebios w swym blasku Ty sam,
 uwieńczysz zwycięstwo Twe, biorąc nas tam.
 Gdy własność swą
 wprowadzisz w dom,
 w głos się rozradują,
 z Tobą triumfując,
 ujrawszy Cię takim, jak jesteś.

4. Miłości bez granic, Tyś hojną jest tak!
 Miłujesz nas Zbawco, więc czegoż nam brak?
 Żeś miłość Ty,
 więc w górze my
 będziemy niebawem
 wznosili Ci sławę
 i hołd w uwielbieniu na wieki.

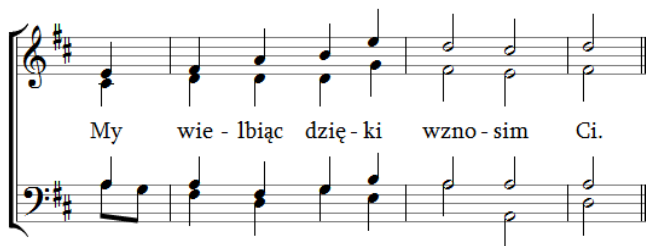
38

1. Chwa - li - my Cię! Bądź
Któ - rą dla grze - sznych

wy - wy - żso - ny za Twojej mi -
o - ka - za - łość, gdyś za nas

ło - ści, Je - zu dar. Jak wie -
na Gol - go - cie zmarł.

łość nam u - czy - nił Ty!

2. Chwalimy Cię! Wnet pieśnią nową,
 na wieki uwielbimy Cię,
 a nasze słabe ziemskie głosy,
 w potężny chór zamienia się.
 Przy dźwięku złotych harf tam brzmi
 hymn wieczny ku Twojej, Panie czci!

39

1. Kto Twą mi - łość Je - zu po - jął?
To przez mi - łość ty - lko Two - ją,

Kto krwi Two - jej wa - rtość zna?
Tyś się na - szym do - brem stał.

Na - sze grze - chy nio - słeś sam,

2. Nic potępić nas nie może,
 ani nas odłączyć śmie,
 od miłości wiernej Bożej,
 hańba, ucisk, miecz ni śmierć.
 Wiecznie odkupieniśmy
 na Twą własność ku Twojej czci.

3. Już należeć życie może,
 nasza chwała już do Cię.
 Błogo temu, kto w pokorze
 na Twą służbę oddał się.
 I spełniając Słowo Twe,
 wiernie naśladuje Cię.

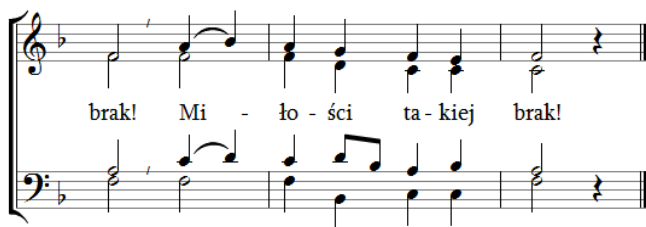
40

1. Mi - łu - jesz nas, o wie-rny

Bo - że O - jcze! Nikt nie mi - łu - je

tak! Mi - łu - jesz nas, w ma-tczy - nym

na - wet se - rcu mi - ło - ści ta - kiej

2. Miłujesz nas! Tyś Jednorodzonego
dał Syna jako dar.
Miłujesz nas tak biednych jak byliśmy
i grzesznych godnych kar,
i grzesznych godnych kar!
3. Miłujesz nas! Odziałeś nas w zbawienia,
wiecznego szaty cne.
Miłujesz nas - jak wielce miłe dzieci,
przychodzیم sławiąc Cię,
przychodzیم sławiąc Cię!
4. Miłujesz nas i swoją miłość wlałeś
do naszych serc Ty sam.
Miłujesz nas - radośnie więc śpieszymy
w Ojcowski dom nasz tam,
w Ojcowski dom nasz tam!

41

1. Przez Je - zu - sa po - je - dna - ni
Ab - ba O - jcze u - ko - cha - ny,

śmie - my przyjsć w I - mie - niu tym.
śmie - wem Ci dzie - ko - wać swym.

Zgro - ma - dze - ni wo - kół sto - łu

Twe - go Sy - na, O - jcze nasz,

u - wie - lbia - my mi - łość Two - ją,

co ku - pi - ła dro - go nas.

2. Wróg nas więził bez litości,
serce kalał winy bród.
Dziś w nim Pokój Boży gości,
Ojcu miły Jego Lud.
Przeniesieniśmy do chwały
Syna Twego, Ojczy nasz.
Uwielbienie, hołd składamy
całym sercem wszyscy wraz.
3. Niezliczony huf aniołów
w nas zebranych widzi tu,
wszystkie cuda Twojej mądrości,
Twojej miłości głębię mórz.
Abba, Ojczy, niech brzmi zawsze
przez Jezusa chwała Ci,
Tyś miłością i światłością,
wiecznie bądź sławiony Ty!

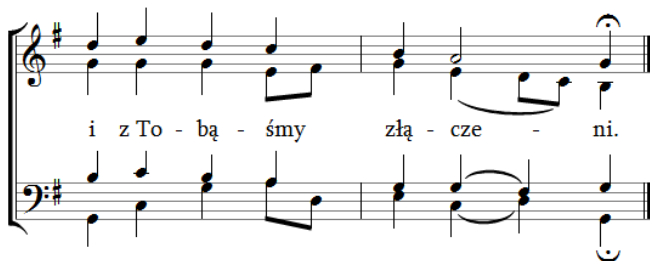
42

1. W świą - ty - nie wpro - wa - dzi - łeś nas,
i nic nas nie ro - zdzie - la już,

gdzie Je - zu Cię śła - wi - my
w po - ko - ju Cię wie - lbi - my.

Przez mi - łość Twą krew da - łeś swą:

od grze - chu o - czy - szcze - ni

2. Nas z Tobą nie rozłączy nic.

Nam w Tobie darowane
 jest serce Ojca, które wciąż
 nam szczerze jest oddane,
 by dbać i wieść,
 piastować, nieść,
 nas samych nie zostawi
 i wciąż nam błogosławi.

3. Niewyczerpana łaska to
 i błogosławieństw pełnia,
 co nam oświeśla drogę wciąż
 i ciszą nas napędza.

O, racz nam dać
 we wierze stać,
 na Ciebie patrzeć umieć
 i miłość Twą rozumieć.

43

1. Ży - wo - ta Sło - wo,
i że z naj - głę - bszej

dzię - ki Ci, że w cie - le
mi - ło - ści w po - sta - ci

tu zstą - pi - łeś Grze - szni - ków
słu - gi by - łeś.

nie wsty - dzi - łeś się, bo za nich

ży - cie da - łeś swe i

Bo - ży sąd po - nio - śles.

2. Któż z ludzi pojąć może to,
 co tam się dokonało?
 I wielbi wiara patrząc z czcią
 w podziwie, co się stało.
 Niech cześć Ci poświęcona brzmi,
 bo przynależy chwała Ci,
 wspaniałość, hołd i sława.

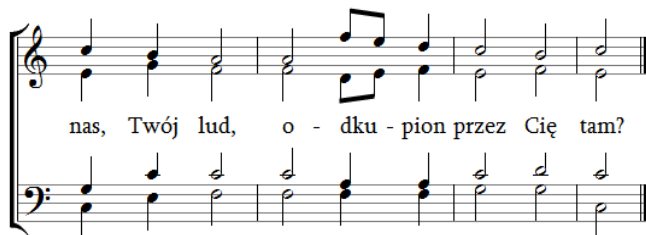
44

1. Tyś, Ba - ra - nku Bo - ży,

na swym cie - le, grze - chy na - sze

niósł na drze - wie sam. Któ - ryż

wrog po - tę - pić się o - śmie - li

2. Boży gniew jest od nas odwrócony
w dokonanym dla nas dziele Twym.
W Tobie jest zbawienie niewzruszone,
Bożą nas miłością darzysz w Nim.
3. Błogosławieństw pełna Twa ofiara,
z Ciebie wciąż nam płynie pociech zdroj.
Błogi pokój serce uspokaja,
bo nam Przewodnikiem jest Duch Twój.
4. Niezadługo, a oglądać będą
Twoi wszyscy już oblicze Twe,
zrozumienie dróg Twych tam posiedzą
i wysławiają z okrzykami Cię!

45

1. Ba - ra - nku Bo - ży, któż o - bwie - ści
 bo - ga - ctwo ła - ska - wo - ści Twej? Czyj
 zmysł głąb cie - rpień Twych po - mie - ści, coś
 po - niósł w cier - pli - wo - ści swej! Ba - ra - nku,
 Ty na śmierć wie - dzio - ny, po - słu - sznie

sze - dłeś mi - lcząc sam, a w du - szy swo - jej

za - trwo - zo - ny, wie - dzia - łeś, co Cię cze - ka tam.

2. W swym poświęceniu całkiem trwałeś,
choć ciemność otoczyła Cię;
na cześć i chwałę Bogu dałeś
tak chętnie drogę życie swe.
Na krzyżu miłość ujawniłeś,
bo człowiek jest natury złej;
Ty wolę Bożą wypełniłeś
a człowiek – miarę winy swej.
3. Samego siebie za nas dałeś,
by gniewu sąd nie groził nam.
Na krzyżu grzechem Ty się stałeś,
gdyś niósł przekleństwo za nas tam.
Nasz ciężar grzechów był na Tobie,
gdy pojednania czyn się stał;
śmierć dla nas zysk zawiera w sobie.
Miłości wieczna, godnaś chwał.
4. Baranku Boży, wielbiąc ślemy
w słabości hołd i sławę Ci.
Opiewać w pełni tam będziemy
dostojność Twą, wspaniałą w czci.
Baranku, Ty zabity byłeś,
swą krwią kupiłeś Bogu nas
i nas godnymi uczyniłeś
uwielbiać Ojca z Tobą wraz.

46

1. O, dzie - ki Je - zu, dzie - ki
po - nio - słeś na - sze wi - ny

Ci! Nas w ła - sce swej spo - tka - łeś,
Ty i po - kój swój nam da - łeś.

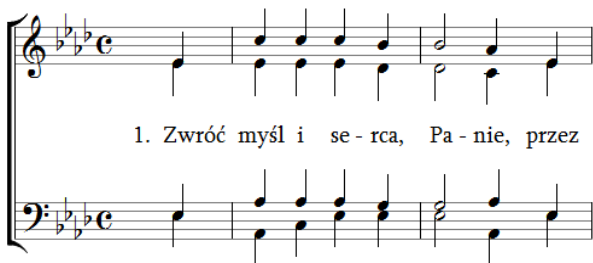
Nas z Bo - giem świę - tą zje - dna - łeś krwią,

na wie - czną własność na - by - łeś swą,

2. Przed wieki już wybraniśmy,
ku Twojej łaski chwale.
Tobie, Miłemu daniśmy,
Twój Duch w nas mieszka stale.
A kiedy się wypełni czas,
będziemy ku Twojej chwale wraz,
dziedziczyć z Tobą wszystko.
3. Ty jako Głowa członków swych,
już wkrótce w Niebo wprowadzisz.
Oblubienicę Ojcu tam,
jak drogą perłę przedstawisz.
Już oczyszczone rzeczy wsze
z marności uwolnione swej,
ku chwale Dzieci Bożych.
4. Stworzenie wszelkie wzdycha wszak,
i czeka z utęsknieniem,
byś z niego zdjął marności znak,
dał z lęku uwolnienie.
Twój Duch z Oblubienicą swą
wołanie tęskne wyraża to:
„Przyjdź, Amen, Panie Jezu!”

47

1. Zwróć myśl i se - rca, Pa - nie, przez

Du - cha ła - ską swą na lęk Twój i cie-

rpie-nie, zwróć na o - fia - rę Twą.

2. Gdy ciebie oskarżano
i plwano Tobie w twarz,
szydzono, biczowano,
Tyś milczał, Panie nasz.
3. I Bóg opuścił Ciebie,
chciał przy nas bowiem stać;
złożyłeś w śmierci siebie,
by nam z niej wolność dać.
4. Baranku, przyjmij chwałę,
żeś niósł nasz ciężar win;
łaskawość okazałeś
i swej miłości czyn.

48

1. Ko - rnie wy - śla - wia - my Pa - nie,
 żeś z naj - głę - bszej to - ni grze - chu

wie - lkiej Twojej mi - ło - ści cud,
 nas wy - cią - gnął, z mo - cą wiódł.

We - dług wo - li ła - ski Bo - żej po - sta -

wi - łeś przed Nim nas, kró - le - stwem i ka - pła -

2. Cześć i dzięki Ci, Wybawco,
 żeś stał grzechem dla nas się,
 że w cierpieniach wykonałeś
 ku czci Bożej dzieło swe.
 Miłość Jego wyjawileś
 i majestat w pełnej czci;
 że w ofierze się złożyłeś,
 bądź, Baranku, sławion Ty!
3. Hołd Ci, wielki nasz Zwycięzco!
 Pokonany wszelki wróg,
 na męczeństwa krwawym drzewie
 śmiercią swą Tyś jego zmógł.
 O, do nóg Twych upadamy,
 moc Twa godna sławę wziąć.
 W hołdzie naszych serc wołamy:
 Chwała Tobie, Panie, bądź!
4. Wysokości i głębiny,
 wielkie widzimy wiarą tu,
 wspaniałości odkupienia,
 owoc Twój na krzyżu pniu.
 Uwielbienie, cześć i chwałę,
 wielki Zbawco, niesiem Ci.
 Wywyższony, wysławiony,
 bądź Baranku Boży, Ty!

49

1. Wy - wy - ższo - ny Pa - nie nasz!
kie - dyś To - bie wszy - scy wraz

Dziś nie - bia - nie sła - wią Cie - bie,
tu się skło - nią tak, jak w nie - bie.

Od nas hołd go - dzie - neś wziąć,

bo w śmierć za nas się zło - ży - łeś

i przez krew swą nas na - by - łeś,

wie - czne dzie - ki To - bie bądź.

2. Czci najwyższej przedmiot sam,
 sławą jesteś uwieńczony,
 już Cię widzieć chcemy tam,
 cel to przez nas upragniony.
 A gdy po skończeniu dni
 uwielbieni tam staniemy,
 odzwierciedlać my będziemy,
 Panie, tylko chwałę Twą.

50

1. Nie wy - sta - rczy wie - czność, Bo - że,

by Ci go - dną chwa - łą wznieść.

Niech Twa cześć już tu się mno - ży,

2. O nas w łasce swej myślałeś,
nim ten świat początek ma.
Nas w miłości pilnowałeś,
odkąd ziemia nosi ta.
3. Ale blask Twej łaskawości
najpromienniejszy zajaśniał,
gdyś Ty Syna swej miłości
za grzeszników na śmierć dał.
4. Czyś mógł dać nam coś wyższego?
Może miłość większą być?
Czyż nie mamy życia swego
Tobie całkiem poświęcić?
5. Cześć i sławę Ci wznosimy,
hołd i dzięki w każdy czas.
Godniej tam Cię uwielbimy
w chwale wiecznej, Boże nasz.

51 1. O - jcze, sła - wę, dzie - kczy - nie - nie,

hołd i cześć przy - no - sić Ci, to je -

dy - ne serc pra-gnie-nie, gdy ta pieśń po-chwa - lna

brzmi. Si - łę w nas Twój po - kój bu - dzi, Duch w nas

mie-szka, świa - dczy sam, mi - łość Two - ja

się nie stru - dzi za - wsze wie - rną bę - dąc nam.

2. W swej opiece w każdej porze,
 nosisz nas Ty w dzień i w noc.
 Kto wywyższyć dość tu może
 miłość, łaskę Twą i moc!
 Gdy byliśmy grzesznikami,
 co najmiłsze, toś nam dał,
 gdy byliśmy Ci wrogami,
 własny Syn Twój za nas zmarł.

3. Ach, miłości Twojej pełność!
 Któż jest w stanie zgłębić ją?
 Okazałeś jej zupełność
 w Synu swoim, dając Go.
 Śpiewać tu o Twej miłości -
 tak radośnie w sercu brzmi.
 Szczytem dla nas to błogości
 cześć i chwałę wznosić Ci.

52

1. Niech w Twojej świę - ty - ni, Bo - że brzmi cześć,
 chwa - ła, u - wie - lbie - nie Ci za o - grom
 Twojej mi - ło - ści. Nam w ła - sce wy - świa -
 dczy - łeś ją, aż do - tąd pro - wa - dzi - łeś
 z nią, moc wtó - rej śmie - rci zde - ja, to

mi - łość nie - po - ję - ta, prze - wyż - sza - ją - ca

my - śli wsze, przez ro - zum nie - zba - da - na.

2. Tyś Panie śmierć zwyciężył sam,
zbawienie, życie dałeś nam,
tak, jako Bóg, Zbawiciel.
Wybranych w Miłym przez Ciebie
Tyś nas postawił przed siebie,
jak dzieci swej miłości.
Z upodobaniem, Ojcze, swym
na wszystkich wykupionych w Nim
spoczywa Twe spojrzenie.
3. Niedługo już przed tronem Twym
wzniesiemy wiecznej sławy hymn
i Tobie, i Synowi.
Tam będziemy już po wieczny czas,
z chórem zbawionych sławić wraz
i doskonale chwalić.
Więc Ojcze, też i w czasie tym
wznosimy uwielbienia hymn
Tobie i Barankowi.

53

1. Te - mu, kto nas tak wciąż mi -

łu - je i o - mył w swo - jej krwi

od grze - chów nas i kró - le - wskim

ro - dem i ka - pła - na - mi On u -

czy - nił Bo - gu, swe - mu O - jcu:

Je - mu niech bę - dzie cześć, chwa - ła, moc

te - raz i na wie - ki wie -

ków. A - men, a - men!

54

1. O, Zba - wco, wszech - mo - gą - cy, Tyś

zą - dło śmie - rci zniósł i z da - la nas sto -

ją - cych w swój o - dpo - czy - nek wniósł.

2. Swe dzieło dokończyłeś,
minęły męki Twe,
nam serca uciszyłeś
i pokój wlałeś w nie.
3. Na wieczność darowane
zbawienie w Tobie nam,
Tyś działem jest kosztownym
i naszym życiem sam.
4. Przez Ducha nas kierujesz,
jest lekkie jarzmo Twe,
przed nami postępujesz,
nam drogą stałeś się.
5. Któż łaskę Twą pojmuje
i moc i miłość Twą?
Gdy tutaj pielgrzymujem,
niech wciąż Ci dzięki brzmia.

55

1. Je - zu Świą - ty Pa - nie nasz,

z śmie - rci u - wo - lni - łeś nas. Ja - kże wie - lka

mi - łość Twa, ła - ska już na wie - ki trwa.

2. Śmierci skosztowałeś sam,
jako możny, Święty Pan.
Nasze grzechy zgładził Syn,
byśmy wiecznie żyli z Nim.
3. Choć w słabości chwałę Cię,
lecz wdzięcznością serce tchnie,
za cudowne dzieło Twe,
w nim zbawienie wieczne me.
4. Godzien jesteś Boże, sam
przyjąć cześć i pieśni chwał.
Tam, u Ojca wzniesiem Ci
doskonałą sławę w czci.

56

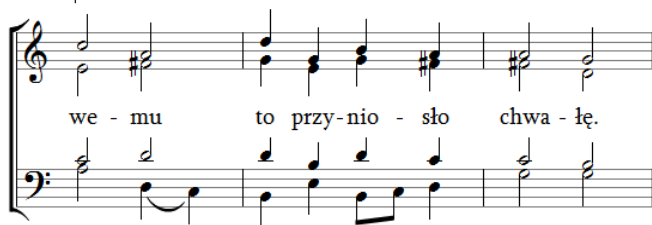
1. Spe - łni - ło się, już dzie - ło

do - sko - na - łą; Spra - wie - dli -

we - mu to przy - nio - sło chwa - łą.

Przez Je - go Sy - na, gdy za -

56

wo - łał w głos: Spe - łni - ło się!

2. Spełniło się! Co miłość Boża chciała,
co dla grzesznika zgubionego miała,
ratunek i zbawienie wieczne dać.
Spełniło się!
3. Spełniło się! Przez wieki to przebrzmiewa,
ku Bożej czci, gdy Zbór zbawionych śpiewa,
dziękują Mu, Jezusa wielbią w głos,
że spełnił On.

57

1. Mo - dli - twy, Pa - nie, wy - słu - chu -
Przed O - jcem wciąż nas za - stę - pu -

jesz, gdy z wia - rą za - no - si - my je.
jesz i o - pie - ku - jesz na - mi się.

Be - zpie - czny, pe - wny jest nasz krok, gdy

2. Krzyż dobrowolnie za nas niosłeś,
przed nami idąc, wiedziesz nas,
moc wroga możnie dla nas zniosłeś,
Tyś dla nas jest na każdy czas.
Pomocy swej nam zsyłasz zdroj,
aż zakończymy dobry bój.

3. Przywilej dany jest nam w Tobie,
stać z dala za obozem tym,
nieść chętnie hańbę Twą na sobie
i wiernie zdążać śladem Twym.
Poświęcić chwale Bożej się,
aż wwiedziesz nas w spocznienie swe.

58

1. Ja - łąz mi - łość o - głą - da - my!
 Wie-rząc w gó - rę spo - głą - da - my,

Je - zus Chry - stus mo - dli się!
 gdzie On za nas pro - śby śle:

O - rę - do - wniki nasz prze - ma - wia do swo -

je - go O - jca tam, to za na - mi On się

2. Wszedł On do niebieskiej chwały,
zajął tam u Ojca tron;
w dostojęństwie swym wspaniały,
zastępuje tam nas On.
Pełne pragnień serce Jego
pozostaje w każdy czas,
wśród burz groźnych życia tego
wzmocnić, błogosławić nas.
3. On za dusze nasze prosi,
bez zmęczenia Ojca tam.
W serca nasze pokój wnosi,
zwilża rosą serca nam.
Szatan skarży tam przed Bogiem
może szaleć tutaj wróg.
Ręce Pana są wzniesione!
Któżby nam zaszkodzić mógł?
4. Twa modlitwa nieprzerwana
daje wciąż nam ufność tę:
Gorycz przez nas w czymś widziana
w słodycz nam zamienia się.
Każdy ból pomagasz nosić,
cierpień moc rozumiesz sam.
Każdej chwili za nas prosić
chcesz swojego Ojca tam.

59

1. Wie - lkie dzie - ło o - dku -
I po - sta - no - wie - nia

pie-nia, Je - zu wy - ko - na - łeś sam.
Bo - że w mo-cy wy - pe - łni - łeś nam.

W swej mi - ło - ści za nas zma - rłeś,

ła - skę i zba - wie - nie da - łeś.

Żeś zwy - cię - sko zma - rtwych - wstał,
 wie - cznych je - steś go - dzien chwał!

2. Panie wiernych swych imiona,
 nosisz wciąż na piersi Twej.
 Tyś ich przyjął w swe ramiona,
 strzeżesz ich w miłości swej.
 Orędujesz za nich, Panie,
 nikt ich zabrać nie jest w stanie.
 Oko Twoje widzi ich,
 w mocnych rękach nosisz swych.

3. Tobie, Panie, dziękczynienie,
 uwielbienie, sława, cześć!
 Z świata nas wyprowadziłeś,
 aby do światłości wnieść.
 Byśmy mogli Ciebie chwalić.
 Ty nas chciałeś uwspaniać.
 Ciebie czcić po wieczny czas,
 Boga wielbić z Tobą wraz.

60

1. Któż po - jmie głę - bię
o - pu - ścić nie - bios

Twej mi - ło - ści, o Pa - nie,
wspa - nia - ło - ści, dom O - jca,

co ka - za - ła Ci
a - byś po - niósł Ty

szy - de - rstwo, bi - cie, ha - níę,

2. I czyż mocarze silni w górze,
stworzenie – dzieło ręki Twej,
świątyni Twojej wierni stróże
obwieścić mogą sławę jej?
Ta miłość niosła w nędzy tu
śmierć Ci na krzyża pniu.

3. Lecz ci, co nigdyś tu w ciemności
i w grzechach żyli - sławią ją,
a teraz dziećmi są światłości,
najlepiej mogą pojąć to.
Jej moc, co dała Tobie nas,
z triumfem czcimy wraz.

61

1. O Pa - nie, w ja - łąz głę - bię łąk,

Ty dla nas zejść mu - sia - łość!

Gdy przez swą śmierć z mo - ca - rza łąk,

2. Brzemiona grzechu niosłeś sam
w miłości niezgłębiony!
Od Boga i od ludzi tam,
Ty byłeś opuszczony.
3. Jak straszna wtedy Panie Cię,
moc piekła otaczała!
Tyś w ponizeniu oddał się,
Twa śmierć nam życie dała.
4. Baranku Boży teraz ci,
przez łaskę się zbliżają,
do Ciebie z uwielbieniem, w czci,
w pokorze hołd składają.

62

1. O, Bo - że, gdy my do - syć na

ła - sce ma - my Twej to ście - żka Two - ja

źró - dłem ra - do - ści jest nam cnej.

2. Gdy trud podróży ziemskiej
i ciężar walki wraz,
nas znuży, niech Twa łaska
i pokój wzrasta w nas.
3. Gdy szatan chce nam szkodzić
i świat wyszydza w głos
nic to, boś w łasce swojej,
pojednał z sobą nas.
4. Gdy wyjścia nie widzimy
lub odczuwamy brak
i to nas nie rozłączy,
bo w łasce stoim wszak.
5. Przez łaskę nas i wierność,
powiedziesz pewnie Ty,
aż wszystko nowe będzie,
aż staniem w niebie my.

63

1. Tam do do - mu Pa - na me - go

do Je - zu - sa chcę iść wnet,

wie - cznie, wie - cznie być u Nie - go

2. Od tych czasów czczej marności,
z tego świata uszedłbym
do Baranka wspaniałości,
tam w ojczyźnie być już z Nim.

3. Jezu, jakież zachwyt w niebie,
dla mej duszy będzie to,
uczczonego ujrzyć Ciebie,
chwałę Ci poświęcić swą.

4. Przyjdź już Jezu, słysz błaganie,
na wesele wprowadź mnie!
Pragnę dziś pójść na mieszkanie,
tam u Ciebie być już chcę.

64

1. Wnet się za - ko - ńczę cie - rpie - nia i łzy,
gdy będziem z zie - mi tej wzię - ci już my!
Wte - dy Zba - wi - ciel w pe - łno - ści swych łask
o - bli - cza swe - go o - bja - wi nam blask.
Bę - dzie to dzień we - se - lnych pień,

bę - dzie to dzień we-se-lnych pień,

gdy Je-zus nasz swą o - bja-wi nam twarz,

gdy Je-zus nasz swą o - bja-wi nam twarz!

2. Gdy łaska którą okazał nam Pan,
tam nas oblecze w chwalebny już stan,
wtedy Zbawiciel i On tylko sam,
będzie przedmiotem czci naszej już tam.
Będzie to dzień ...
3. Gdy w chwale wiecznej będziemy się lśnić,
niebios błogością się poić i żyć,
wtedy Zbawiciel i On tylko sam
będzie jedyną radością już tam.
Będzie to dzień ...

65 1. Pan swo - ich w ka - żdym kra - ju, w na -

This system contains the first line of the musical score. It features a treble and bass staff in G major (one sharp) and common time. The melody is in the treble staff, and the accompaniment is in the bass staff. The lyrics '1. Pan swo - ich w ka - żdym kra - ju, w na -' are written below the staves.

ro - dzie ka - żdym zna, na po - zór o - pu -

This system contains the second line of the musical score. The melody continues in the treble staff, with a long note in the treble staff corresponding to the word 'zna'. The accompaniment continues in the bass staff. The lyrics 'ro - dzie ka - żdym zna, na po - zór o - pu -' are written below the staves.

szcze - ni, On pie - czę o nich ma. On

This system contains the third line of the musical score. The melody continues in the treble staff, with a long note in the treble staff corresponding to the word 'ma'. The accompaniment continues in the bass staff. The lyrics 'szcze - ni, On pie - czę o nich ma. On' are written below the staves.

nie da im za - gi - nać, o - pie - ką

This system contains the fourth line of the musical score. The melody continues in the treble staff, with a long note in the treble staff corresponding to the word 'ką'. The accompaniment continues in the bass staff. The lyrics 'nie da im za - gi - nać, o - pie - ką' are written below the staves.

chro - ni swą, czy w ży - ciu, czy też

w śmie - rci wła - sno - ścią Je - go są.

2. On zna zastępy swoje,
co wierząc patrzą nań
i choć jest niewidzialny,
ufanie mają dlań.

O Słowie oni świadczą,
co jest pokarmem im
i strzegą tego Słowa
i korzą się przed Nim.

3. Bezpiecznie ich prowadzi,
Pan przez pustynię tę,
moc daje im do walki,
zwycięstwo dając swe.
Gdy ziemski bieg zakończą,
kres przyjdzie bojom, łzom,
natenczas z Nim odpoczną,
wstępując w Ojca dom.

66

1. Gdy se - rca wo - kół Cię,
 było go - sła - wie - ństwa Twe

o Pa - nie, się zbie - ra - ją,
 jak ro - sa im spły - wa - ją.

O, niech nas w mo - cy Twej

do Cie - bie wznie - sie Duch,

u - my - słom ci - szę daj

i po - święc u - sta, słuch.

2. Wrogowi nie daj złych,
 zamysłów spełnić swoich,
 napelnij Duchem swym,
 sług dusze wiernych Twoich.
 O Panie swoją moc,
 Ty w każdym słowie wznieć,
 daj serca oraz myśl
 zwrócone na Cię mieć.

67

1. Sło - wo Two to Duch i ży - cie,
Dziś ła - ska - wie nas spo - tka - łeś,

ze - sła - ne na świa - tłość o - bfi - cie,
bło - go - sła - wie - ństwo ho - jne da - łeś,

prze - dwie - czny Bo - że z Two - ich rąk.
nas wio - dąc wśród zie - lo - nych łąk.

O - bja - wiasz treść swych słów, w pie -

lgrzy - mce wzma - cniasz znów, aż do ce -

lu. Po wszy - stkie dni, jak szczę - śli - wy

dla ko - go O - jcem je - steś Ty!

2. Jak owieczki stada Twego,
 które kupiłeś z świata tego,
 na wieki Twoi myśmy już.
 Niech Twe słowo nas nie minie,
 podane znowu w tej godzinie,
 z Twych ust nam w serca, Panie złóż.
 Ty ucz nas pilnie stać,
 w oczekiwaniu trwać.
 Wierni w małym,
 wkrótce już my,
 odpoczniemy
 i godniej tam Cię uczcimy.

68

1. Ja - ko dro - ga wła - sność
Z chó - rem nie - ba w chwa - le

Twa wzno - si - my To - bie, Pa - nie
się łą - czy - my, by wy - wy - ższać

dzię - ki z czią. Przez swą krew nas Bo - gu
sła - wę Twą.

o - dku - pi - łeś, w je - dno cia - ło w Du - chu

swym o - chrzci - łeś, wie - czny po - kój Tyś nam

dał i swą mi - łość w se - rca wlał.

2. Będąc pierworodnym wielu braci,
już nas wyprzedziłeś wprzód.
Jako Głowa weźmiesz wszystkie członki,
drogo swój nabyty lud.
Gdy ku naszej zjawisz się radości,
by nas złączyć w swojej wspaniałości,
wolni już od trosk i bied
w chwale Twej spoczniemy wnet.
3. "Przyjdź niedługo, przyjdź, o Jezu Panie!"
Duch z oblubienicą Twą,
ślą ku Tobie tęskne to błaganie,
byś do siebie zabrał ją.
Daj się ujrzeć swej oblubienicy,
daj wnet stanąć jej po Twej prawicy,
wiecznie w Twą spoglądać twarz.
Amen, przyjdź, już Panie nasz!

69 1. Ja u - fam Pa - nie Ci! Wiem, nie za -

nie-chasz ni - gdy mnie. Me o - ko wi - dzi

wia - rą Cię, schro - nie - niem je - steś mi.

Mym świa - tłem w cie - mnych dniach, zba - wie - nie, ska -

ła, szczę - ście me. Tyś ra - mię w wa - lce,

cie - szysz mnie w po - ku - sie, w bie - dzie, w łzach.

2. Wiem, że miłujesz mnie
i zawsze bliskim jesteś mi,
gdziekolwiek idę – jesteś Ty.
Polecam Tobie się,
tak dobrze wszak mnie znasz,
cudownie, pewnie wiesz mnie,
tu wszystkim dla mnie stałeś się
i w łasce wszystko dasz.

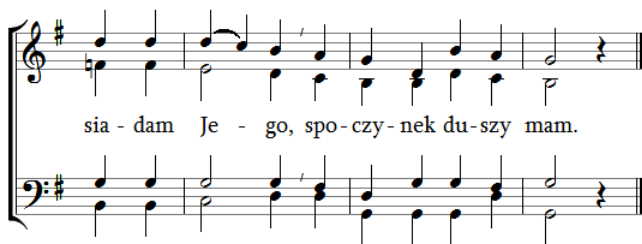
3. Spoczynku dusza ma,
nie znajdzie nigdy w świecie tym,
boś Jezu Ty spoczynkiem mym.
Do Ciebie zdążam ja,
bym wnet w Twej chwale był,
radował Tobą błogo się,
z Twoimi wielbił, sławił Cię
i w hymnach wiecznie czcił.

70 1. Mój O - jcze, gdy spo - tka - łeś mnie, w Sy - nu

mi - łym swym, już tu mi ho - jne da - łeś, bło -

go - sła - wie - ństwa w Nim. Nie mia - łeś nic wy -

ższe - go, naj - wy - ższy dar On sam, a że po -

2. Ja wiem, że mnie miłujesz,
wciąż po Ojcowsku dbasz.
Cierpliwie pielęgnujesz,
co pożyteczne dasz.
Twe oko upatruje,
gdziekolwiek zwrócę się.
Twa dłoń mnie utrzymuje,
z niej nikt nie wyrwie mnie.
3. Czyż troskać się mam trwoźnie,
gdy Ojcem moim Tyś!
Powiedziesz nadal możnie
i jutro mnie, jak dziś.
Nie będę zawstydzony,
bo szczerą miłość Twa.
Tym przez Cię obdarzony,
co wartość wieczną ma.
4. O wszystko dbasz tak wiernie
i mądrze, dobrze Ty!
Więc serce me bezmiernie,
wciąż ufać może Ci.
A choćbym stracił wszystko,
czyż strwożyć ma to mnie?
Wszak przy mnie wciąż jest blisko
Ojcowskie serce Twe.

71 1. Ma o - jczy - zno! Cel tę -

skno - ty mo - jej, tu w Me - se - cha,

kra - ju gro - żnych burz. Nad gwia - zda - mi

tyś w o - zdo - bie swo - jej, gród nie - bie -

ski wie-rze zna - ny już, gród nie -

bie - ski wie-rze zna - ny już.

2. Jeruzalem! Do twych bram strudzeni,
wejdą święci, by się w tobie skryć,
którzy z Boga byli narodzeni,
/: w odpoczynku twym tam błogo żyć. :/
3. Zwracam w wierze tam spojrzenie swoje,
do perłowych cudnych twoich bram,
kiedy serce tęskne zaspokoję?
/: Chętnie chciałbym ujść z tej ziemi tam. :/
4. Już bym chciał do miasta pójść górnego
i z zastępem świętym pragnąłbym
tam wywyższać sławę Zbawcy mego,
/: cieszyć się już tylko zawsze z Nim. :/
5. Lecz nie po to tęsknie tam spoglądam,
że do złotych ulic wznieść się chcę,
wiecznie tego już oglądać żądam,
/: kto na własność kupił drogo mnie. :/
6. Wkrótce, Jezu mój, tęsknotę ucisz
świętych swych, co są w pielgrzymce tej.
Łzy tęsknoty zetrzesz, gdy powrócisz,
/: by wziąć swoich stąd do chwały swej. :/

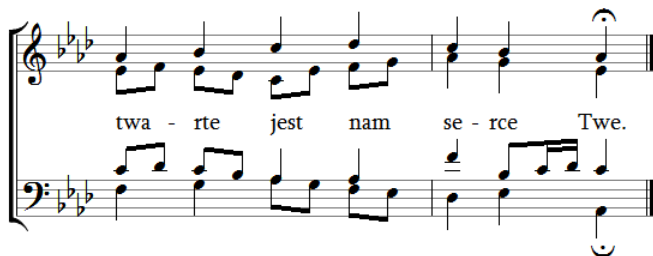
72

1. Spójrz, O - jcze nasz, w tej chwi - li Two -

i się zgro - ma - dzi - li jak dzie - ci mo - dlić

się. Ich bła - gań wy - słu - chu - jesz i

do - brze o - pa - tru - jesz: O -

2. Gdy w Jezusa Imieniu
 prosimy w uniżeniu,
 zbliżając się do Cię,
 my drogie dzieci Twoje,
 „tak”, „amen” – rzeczesz swoje,
 byś w Synu swym uwielbił się.

3. Bogate, niezliczone
 w Nim dla nas otworzone
 są skarby łaski Twej.
 Im więcej z nich czerpiemy,
 tym więcej poznajemy
 obfitość niezmierzoną jej.

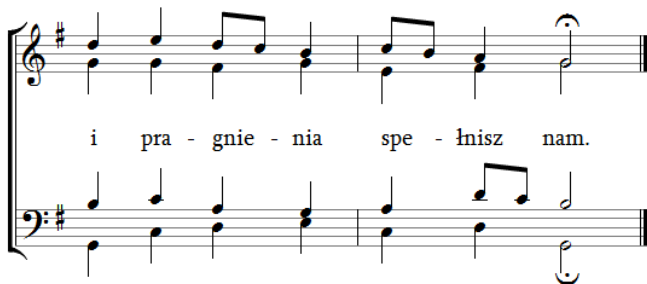
4. Twa miłość trwa niezmiennie,
 w dobroci Twej codziennie
 mieć ufność ucz nas Ty!
 I na niej ucz budować
 i prosić, i dziękować
 z prostotą dziecka, wierząc Ci.

73

1. Bło - gie to, że przy - jdziesz zno - wu,
Wnet o - zna - jmią pie - śni no - we

nie zo - sta - wisz czło - nków swych.
wie - czno - trwa - ła szczę - ście ich.

Tę - sknot już nie bę - dzie tam

2. Znajdą członki odpocznienie,
któreś z sobą złączył Ty,
nie utrafi ich cierpienie,
nie popłyną nigdy łzy
i na wieki błogi stan
w obfitości sercom dan.

3. Uwielbiając pieśni wzniesie,
stąd wybrana rzesza Twa,
Bogu wieczną cześć przyniesie,
Tobie hołd i sławę da.
Szczęście! Być u Ciebie wraz!
Przyjdź, o Jezu, wprowadź nas!

74

1. Pa - nie mój, Je - zu mój,

w To - bie już mam po - kój swój.

Tys po - cie - chą mą w po - dró - ży,

za - den u - cisk mnie nie znu - ży,

a - ni tro - ska, a - ni znój!

A - ni tro - ska, a - ni znój!

2. Jezu mój, serce me
bardzo pragnie ujrzeć Cię.
Kiedyż pójdę już do Ciebie,
by przebywać z Tobą w niebie
/: i w oblicze patrzeć Twe! :/
3. Wkrótce już, Panie nasz,
sam oglądać mi się dasz.
Co za radość dla mnie będzie,
gdy w zbawionych Twoich rządzie,
/: ujrzę Twoją świętą twarz. :/
4. Co za los, błogi los,
gdy usłyszę ja Twój głos!
W niebie wszelki ból ustanie,
tam wciąż będę z Tobą, Panie,
/: i uwielbię Ciebie w głos! :/

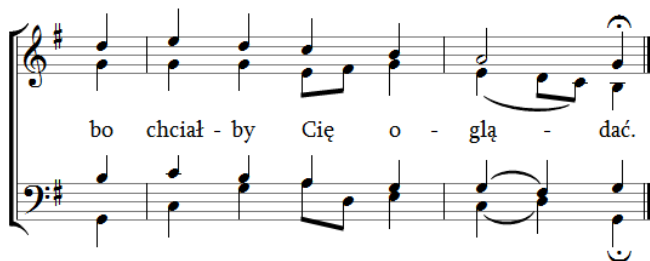
75

1. Cze - ka - my, Bo - ży Sy - nu, Cię,
Niech czas cze - ka - nia sko - ńczy się,

byś w gó - rze nas zgro - ma - dził.
racz nas już w dom wpro - wa - dzić.

Kto u - fa Ci, ten w ko - rnej czi

ku To - bie wciąż spo - glą - da,

2. Czekamy Cię! Choć łaską swą,
 Bóg dał nas Tobie w darze
 i Duch wprowadził w bliskość Twą,
 lecz jawnie się ukazesz.
 U Ciebie tam spoczynek nam,
 radość i szczęście błogie
 są dane wiecznie w Tobie.

3. Czekamy Cię! Wnet przyjdiesz Ty!
 Powrócisz bez wątpienia,
 przeminą smutki tam i łzy,
 umilkną też pragnienia.
 Cóż stanie się, gdy ujrzym Cię?
 Dziękczynny hymn wzniesiemy
 i wielbić Cię będziemy.

76 *żywo*

1. Spó - jrzmy wzwyż! Wkró - tce

zo - rza wze - jdzie już. W mro - kach no - cy

łzy wy - la - ne błę - szczą, gdy za -

świ - ta ra - nek. Przed o - bli - czem

Zba - wcy to ja - ko pe - rły w świe - tle

lśnią. O - czy wzwyż! Zbo - rze słysz!

2. Jesteś tuż!

Jasna Gwiazdo ranna, już!
 Wnet głos trąby się odezwie
 i z wrogiego świata wezwie,
 wszystkich bojowników Twych,
 by nagrodzić w chwale ich.
 Rychło przyjdź!
 Jutrzeńko wznijdź.

3. Panie nasz,

tęskność naszą wzmagaj wciąż,
 aż po krótkim rannym świcie,
 ujrzym w górze Twe oblicze,
 i tam pragnień naszych zdroj,
 zaspokoï widok Twój.
 Wiecznieś Ty
 godzin czi!

77

1. Chcę pie - śnią o Twojej ła - sce gło - sić
co bło - gi spo - kój zsy - ła mi; cześć
Bo - że, Twojej mi - ło - ści wzno - sić. Któż tak
mi - łu - je ja - ko Ty! Grze - szni - ka szu - ka
ła - ska, Pa - nie, co jest zgu - bio - ny w świe - cie

złym, a mi - łość i - dzie na spo -

tka-nie, jak by szedł w dom je - dy - ny syn.

2. To łaska jest, co w mej słabości,
 prowadzi mnie w pielgrzymce tej;
 obdarzy pełność mnie miłości,
 gdy wejdę do ojczyzny mej.
 Na ziemi wszystko chwiać się może
 i wszystko tutaj kres swój ma,
 lecz łaska nie zna granic, Boże,
 i miłość nieskończenie trwa.

3. Skąd pewność biorę w życia znoju?
 Bo łaska Twa ochrania mnie.
 Dlaczego nie upadam w boju?
 To miłość Twa podpira mnie.
 O, łaska wciąż mnie wiedzie, Panie,
 i miłość mnie kieruje tam,
 bym do Cię śpiesznie wszedł z płasaniem,
 gdzie miejsce zgotowane mam.

78

1. Je - steś mą ra - do - ścią, Pa -

nie, Tyś jest mój, a jam Twój, w To - bie

me u - fa - nie. Je - stem Two - im,

bo Ty zmy - łeś wi - nę mą swo - ją krwią

i mnie wy - ba - wi - łeś.

2. W Tobie jestem już bezpieczny,
 bowiem Ty dałeś mi
 w łasce żywot wieczny.
 Mam Ci ufać, Zbawicielu,
 i czy w bój, albo w znój
 z Tobą iść do celu.

3. Swą miłością mnie otaczasz,
 w życiu tym; o tym wiem,
 opiekę roztaczasz.
 Tyś wziąć godzien cześć i chwałę,
 Jezu mój, Panie mój,
 dziś i wieki całe.

79

1. Je - zu, zró - dłem Tyś ra - do - ści

i po - cie - chy w cza - sie bied. Tyś do swo - jej

wspa - nia - ło - ści sam stąd przez cie - rpie - nia

wszedł. Pó - ki da - jesz nam tu żyć,

po-móż nam wie - rny - mi być. Przy nas bądź,

w ka - żdy czas, w bo - ju wia - ry wzma - cniaj

wraz, w bo - ju wia - ry wzma - cniaj wraz.

2. Głowo członków, z Ciebie spływa,
 błogosławieństw na nas blask
 i wciąż na nas tu spoczywa,
 Twe spojrzenie pełne łask.
 Ślesz pociechę w serca mdłe,
 w prześladowań, w smutku dnie.
 Hańbę, bój, cios i znój,
 jako ból odczuwasz swój,
 jako ból odczuwasz swój.

80

1. Krzyż i śmierć Ba - ra - nku nio - słeś,
Przed tron O - jca nas przy - wio - dłeś,

ka - ra to za grze - chy wsze.
prze - je - dna - łeś słu - szny gniew.

Bo - ga w pe - łni u - czcił sam.

Świę - ty, czy - sty Wie - lki Pan.

Je - go krew nas o - czy - ści - ła,

z wsze - lkich bru - dów nas o - bmy - ła.

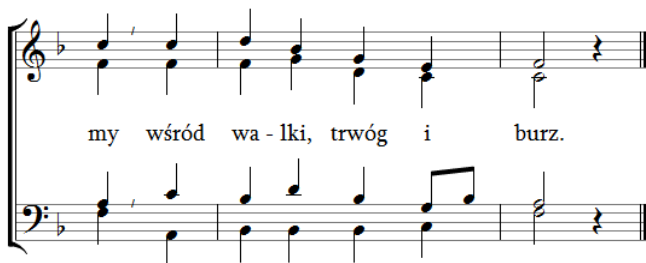
2. Dziś znów w łasce Twojej, o Panie
 swą śmierć głosić dajesz nam,
 wielką miłość opowiadać,
 ach, to błogi dla nas dział.
 Uwielbienie, chwałę, cześć
 Panu wciąż możemy nieść.
 Piękniej zabrzmie uwielbienie,
 przez Twych wszystkich świętych w niebie.

81

1. Niech bę - dzie z na - mi

ła - ska na - sze - go Pa - na

wciąż, za któ - rym po - dą - ża -

2. Bezpiecznie całkiem można
zaufać łasce tej;
gdy trwoży nas cokolwiek
pociechę mamy w niej.
3. Na wąskiej ścieżce byłby,
niepewny każdy krok,
jeśliby łaska Pańska
nie wiodła naszych nóg.
4. Cóż nam zaszkodzić może,
gdy z nami łaska Twa,
co nam w wytrwałej wierze
zwycięstwo zawsze da.
5. Coś tracąc dla Jezusa
nie doznajemy szkód,
gdyż łaska Jego wielka
nagradza wszystko znów.
6. Dopomóż nam, o Panie,
każdego wołać dnia:
Niech ze wszystkimi nami
zostanie łaska Twa!

82

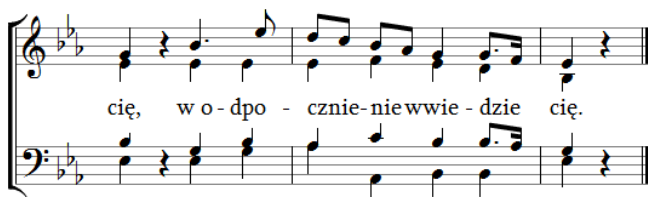
1. Ci - cho u - faj Pa - nu

sta - le, kto kie - ru - je ście - żką twą,

na Nim bu - duj wciąż wy - trwa - le, da zme -

czo - nym si - łą swą. O - jca dom ski -

nie - nie śle, w o - dpo - cznie - nie wwie - dzie

2. Przepych, połysk, blask piękności,
wszystko, co świat w sobie ma,
jest ułudą czczej marności.
Któż kres twym tęsknotom da?
Chcesz spoczynek, szczęście mieć
/: swym spojrzeniem w górę wleć. :/
3. Gdy przygniata cię cierpienie,
droga trudną zda ci się,
na Jezusa zwróć spojrzenie,
wrzuć na Niego troski swe
i swe całe brzemień złóż,
/: powiedz Mu o wszystkim już. :/
4. Co jest w górze, szukaj tego,
wszystko marność w świecie tym,
oczy wnieś na Pana swego,
gdzie twój żywot skryty z Nim.
Porzuć blaski ziemi tej,
/: nie nasycą duszy twej. :/
5. Walka będzie wnet skończona,
krok ostatni zrobisz wnet,
praca dzienna dokończona,
coraz bliższy kres twych bied.
Z blaskiem rannych, jasnych zórz
/: przyjdzie Pana bliskie już. :/

83

1. Świat do - cze - sny jest pu - sty - nią,
 ja - kiż wy - bór tu u - czy - nię? Cze - góż
 pra - gnać, cze - go chcieć? Wsze - go zby - łem się pra -
 gnie - nia, nie mam nic tu do stra - ce - nia,

2. Łatwo jest tę drogę zoczyć,
którą mam w pustyni kroczyć,
bo stóp Pańskich widzę ślad.
Jak On wiernie mnie miłuje,
tak też drogę mi wskazuje,
śmiało kroczyć naprzód za Nim w ślad.
3. W tej pustyni, gdzie idziemy,
jedną ścieżkę dostrzegamy,
ślad to w piasku Jego nóg.
A więc idę, za Nim śpieszę,
bym w Ojcowskie wszedł pielesze,
gdzie zwycięstwa wieniec dał Mu Bóg.
4. Jezu, duch mój wzwyż ulata,
pragnąc odejść z tego świata,
gdy naprzeciw wyjdiesz mnie.
Tyś ojczyznę mi zgotował
i swym okiem wciąż kierował
przez daleką, pustą drogę tę.
5. Ścieżka, którą sam chodziłeś
i mnie po niej prowadziłeś,
źródłem wciąż pociechy mej.
Choć mnie łaska Twoja cieszy,
ale w łasce Twojej śpieszę
ujrzeć Ciebie w górze, w chwale Twej.

84

1. Tyś pra - wdzi - wym źró - dłem
Ła - skę po - kój tak o -

ży - cia, Je - zu, sło - ńcem chwa - ły Ty!
bfi - cie ma - my wciąż od Cie - bie my.

Te - raz za nas o - re - du - jesz,

pro - śby swo - ich wy - słu - chu - jesz,

bło - go - śła - wić wciąż chcesz nas,

ka - rmisz, pie - lę - gnu - jesz wczas.

2. Wszystkie członki swego ciała,
 racz ożywić, Zbawco, sam.
 Spraw to, by do serc spływała
 cisza, pokój, radość nam.
 Niech Twój Duch znów nam otworzy,
 cudne skarby Prawdy Bożej,
 aż się nam obecność Twa,
 już widzialnie ujrzeć da.

3. Wszystkie serca tu, w niskości,
 niech do Ciebie zwrócą się.
 Każdy niech Twej wspaniałości,
 niechaj pragnie tylko Cię.
 Wówczas radość nas przepelni,
 na Twą wolę zdanych w pełni,
 by z najgłębszych przyczyn cześć,
 mogła się w podzięce wzniesć.

85

1. Za - spo - ko - ić serc pra -
Wziąć nas z kra - ju łoż, cie -

gnie - nia, przyjdź, Pa - nie nasz!
rpie - nia, przyjdź, Pa - nie nasz! Tu, gdzie

wróg się wie - lce sro - ży, sza - tan si - dła

swo - je mno - ży, sła - bo brzmi hymn

2. Rozłączeni święci Pana.
 Przyjdź, Panie nasz!
 Nie jest jedność ich widziana,
 przyjdź, Panie nasz!
 Szatanowi zwieść się dają,
 grzech i świat ich omamniają,
 Ciebie, Panie znieważają.
 Przyjdź, Panie nasz!
3. Tam słabościom kres nastąpi.
 Przyjdź, Panie nasz!
 Nikt od Ciebie nie odstąpi,
 przyjdź, Panie nasz!
 Każdy Cię powita snadnie,
 z uwielbieniem do nóg padnie,
 by na wieki czcić Cię godnie.
 Przyjdź, Panie nasz!
4. Tam objawisz się wspaniale,
 przyjdź, Panie nasz!
 Ze wszystkimi swymi w chwale,
 przyjdź, Panie nasz!
 Ziemia, niebo złożą w dani
 sławę Ci i chwałę, Panie.
 O, jak błogie dokonanie!
 Przyjdź, Panie nasz!

86

mi - łość Two - ja wie - cznie trwa! Ja

u - fam Ci, ja u - fam Ci!

2. Nie zaniechasz, ani mnie nie opuścisz,
gdy niedostatek i potrzeba bliska,
ucisku fale zagrażają mi,
ja ufam Ci, ja ufam Ci!
3. Nie zaniechasz, ani mnie nie opuścisz,
gdy pomocnika nie widzę w pobliżu,
a wróg mnie trwoży i naciera wciąż,
ja ufam Ci, ja ufam Ci!
4. Nie zaniechasz, ani mnie nie opuścisz,
aż biegu mego dokonam na ziemi,
aż minie okres bojów wiary tu,
ja ufam Ci, ja ufam Ci!

87 1. Pe - łnią bło - go - śła - wieństw,

Pa - nie, w nie - bie da - rzyć

bę - dziez nas, gdzie bę -

dzie - my nie - prze - rwa - nie

2. Gdy przemienisz nasze ciała,
wtenczas bóle skończą się.
Radość będzie doskonała,
gdy ujrzymy Jezu Cię!
3. Wiecznie będą wraz z radością
godnie wielbić, sławić Cię.
Tam, gdzie wszystko tchnie miłością,
serca będą cieszyć się.
4. W chwale wszyscy Twoi święci
sercem, duszą jedno są,
wskroś wdzięcznością przeniknięci
w pieśni hołd Ci dadzą z czcią.

88

1. Prze - by - wam na o - bczy-źnie, a

świat ten nie zna mnie; pro - wa - dź ku o -

jczy - źnie mnie wie - rnie rę - ce Twe.

Na ka - żdym przy - krym kro - ku Cię

wi - dzę wia - rą mą, Twój ślad wi - do - czny
 o - ku, jak sze - dłeś ście - żką tą.

2. Czy twardą drogą zdążam,
 zmęczonym czując się,
 za Tobą wciąż podążam,
 bo w łasce wieszysz mnie.
 Gdy strudzą się me nogi,
 wytchnienia jest mi brak,
 mam w sercu pokój błogi,
 Tyś mym spoczynkiem wszak.
3. Choć szatan swą chytrą siłą
 używa słabość mą,
 lecz Ty mi swą bliskością
 zwyciężać dajesz go.
 Pokarmem i napojem
 i źródłem jesteś sam.
 Zliczyłeś włosy moje,
 czyż trwożyć się tu mam?

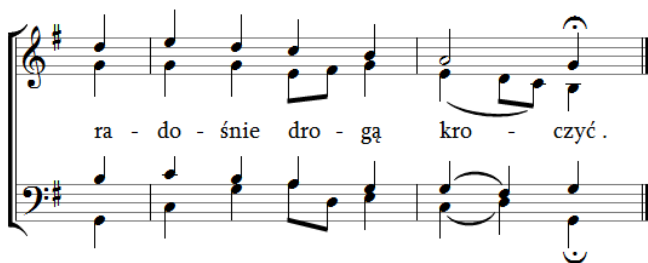
89

1. Pa - ste - rzu wie - rny, dzie - ki Ci
z pe - łnoś - ci Two - jej wzię - li - śmy

za bło - go - śła - wieństw chwi - le,
z ust Two - ich sło - wo w si - le.

Do - da - jesz sam o - tu - chy nam

kie - ro - wać na Cię o - czy,

2. Nas wprowadziłeś w światłość swą,
do świętej swej bliskości,
by każdy życia ciemność swą
zobaczył w Twojej jasności.
Na nowo Tyś tak mile dziś
nas uczył po Bożemu.
Imieniu chwała Twemu!

3. Dopomóż też nam Słowo Twe,
w szczerości tu zachować,
abyśmy mogli w trudne dni
ku czci Twojej pielgrzymować.
By w każdy czas widziana w nas,
tu coraz więcej była
bliskości Twojej siła.

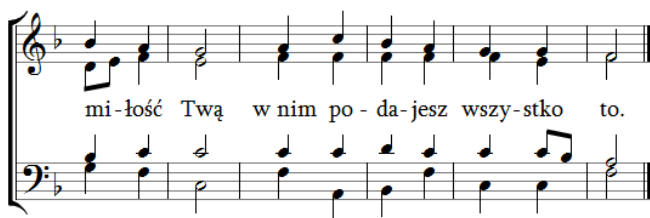
90

1. Sło - wo z ust Twych po - cho - dzą -
 wieść ra - do - sną zwia - stu - ją -

ce wie - cznie, mo - cno, Pa - nie, trwa,
 ce, po - nad zło - to wa - rtość ma.

Wie - czną myśl Twą o zba - wie - niu,

do - sko - na - łym wy - ku - pie - niu i be - zmie - rną

2. Prawdą, życiem i światłością
 jest tu dla nas Słowo Twe;
 ten nie błądzi, kto z szczerością
 w Duchu Twym wypełnia je.
 Słowom Twym się przysłuchiwać,
 Twe nauki zachowywać,
 ten najlepszy dla nas dział
 tu potrzebą nam się stał.
3. Ojcze, dzięki za Twą łaskę,
 mannę życia, niebios dar,
 za pielgrzymczą, dobrą łaskę
 i za mądrość Twą bez miar.
 Moc dla słabych, w trwodze – męstwo,
 miecz do walki o zwycięstwo.
 Za to wszystko dzięki przyjm,
 co nam dajesz w Słowie swym.

91

1. Wo - lni od prac i zno - ju

This system shows the first line of music. The vocal line (treble clef) begins with a half note G4, followed by quarter notes A4, B4, C5, and D5, then a half note E5. The piano accompaniment (bass clef) consists of a steady eighth-note bass line: G2, A2, B2, C3, D3, E3, F3, G3, A2, B2, C3, D3, E3, F3, G3. The lyrics '1. Wo - lni od prac i zno - ju' are aligned with the vocal notes.

w prze - pię - knym dla nas dniu

This system shows the second line of music. The vocal line continues with quarter notes E5, D5, C5, and B4, followed by a half note A4. The piano accompaniment continues with the same eighth-note bass line. The lyrics 'w prze - pię - knym dla nas dniu' are aligned with the vocal notes.

ze - bra - ni - śmy w po - ko - ju

This system shows the third line of music. The vocal line continues with quarter notes G4, F4, E4, and D4, followed by a half note C4. The piano accompaniment continues with the same eighth-note bass line. The lyrics 'ze - bra - ni - śmy w po - ko - ju' are aligned with the vocal notes.

2. W Imieniu Twoim, Panie,
dzisiaj zejść się dałeś nam,
a siewu wykonaniem
pokieruj moźnie sam.

3. Daj mądrość, zrozumienie,
błogosławieństwo zlej,
a życia Twe nasienie
w serc dobrą glebę wsiej.

4. By owoc nasz wspaniale
w wieczności mógł się lśnić,
by żniwo ku Twej chwale
obfite mogło być.

92

1. Wznieś, Pa - nie, se - rca na-sze wzwyż,

a ka - żde u - cho o - twórz też,

przez Du - cha wpro - wadź w sło - wo nas,

Musical score for two voices (Soprano and Bass) in G major (one sharp) and 4/4 time. The melody is simple, consisting of half and quarter notes. The lyrics are in Polish.

Soprano line: *daj, by po - ka - rmem by - ło wczas.*
 Bass line: *daj, by po - ka - rmem by - ło wczas.*

2. By serca mogły skupić się,
od niepokoju zwolnij je;
Ty sam głębiny serca wzrusz
i łaski Twojej świadomość włóż.
3. U cichych, czystych życia wód,
niech obozuje ten Twój lud.
Prawdziwe, dobre słowo dasz,
Ty, Zbawco Ciała, Pasterz nasz!

93

1. Zba - wie - nne dzie - ło
Nie - bie - skie mie - jsca

do - ko - na - ne, przez Two - ją
da - ro - wa - ne, już nam nie

Pa - nie, świę - tą krew. Tyś
gro - zi Bo - ży gniew.

ła - ską u - da - ro - wał nas, do

2. Ty Panie Jezu, chętnie spełniasz
 błagania, prośby naszych dusz.
 Twoja miłość wiecznie się nie zmienia,
 jest wierna w czasie trwóg i burz.
 Czekamy ufnie Ciebie wciąż,
 do wiecznej chwały racz nas wziąć.

3. O niewymowne zachwycenie,
 w tym bliskim wielkim chwały dniu.
 Zbawiciel spotka swą Wybraną,
 by wiecznie dana była Mu.
 O, Jezu, przyjdź po własność swą,
 i zabierz tam, w Ojcowski dom.

94

1. Jak bło-go wie-dzieć Je-zus jest mój!

Jak ta świa - do - mość sło-dzi mi znój.

On ży - cie z nie - ba, wie - czno - ści dział

i o - dpu - szcze - nie grze - chów mi dał.

Wy - sła - wiam Zba - wcę za bło - gi stan,

bo gdzież od Nie - go ła - ska - wszy Pan.

Kto mo - że ty - le po - ciech mi nieść?

Nikt ty - lko Je - zus - Je - mu więc cześć.

2. Dlań ja żyć pragnę, to życia raj,
 śpiewaj Mu serce, wdzięcznie Mu graj!
 On mnie prowadzi przez mgłę i cień,
 gdy zło mnie trwoży - wyrzywa zeń.
 Wysławiam Zbawcę ...

3. Ja jestem Jego, a On jest mym,
 pokój na wieki znalazłem w Nim.
 Mam w Nim ufanie jedyne swe,
 a On do chwały prowadzi mnie.
 Wysławiam Zbawcę ...

95

1. Pa - nie Je - zu, jak ra - do - śnie
kie - dy z ust Twych tak mi - ło - śnie,

zbli - żać się do Cie - bie nam,
sło - wo swe po - da - jesz sam.

Spra - wić racz, by nie prze - brzmia - ły

dziś da - re - mnie sło - wa Twe,

lecz by w se - rcach za - mie - szka - ły,

racz głę - bo - ko wpi - sać je.

2. U nóg Twoich przebywamy,
Zbawco sam Ty do nas mów,
słodkiej mowy Twej słuchamy,
żądni Twych zbawiennych słów.
Ucz nas być uczniami Twymi,
jak ten krótki życia czas,
wykorzystać tu na ziemi,
dla wieczności naucz nas.

3. Niech nam słowo Twoje Panie,
błogosławieństw wiele da,
niechaj Duch Twój nieprzerwanie
wpływ przemożny na nas ma,
aby w nas się zachowało,
wiernie to coś podał nam,
by się wielu przekonało,
że masz słowa życia sam.

96

1. Twe Sło - wo pra - wdą jest je - dy - nie,
i niech na dro - dze me - go ży - cia,

daj zo - stać mi przy Sło - wie tym
jest o - no świa - tłem no - gom mym.

Choć mi - nie zie - mia ta i nie - bo, trwa wie - cznie

mo-cno, sło - wo Twe, ni kre-ska, jo - ta

nie u - pa - dnie, Twe Sło - wo mu - si spe - łnić się.

2. Daj mi spoczywać w Twym pokoju,
 Twoja łaska, Panie, starczy mi.
 Cokolwiek czynię albo mówię,
 niech czynię to ku Twojej czci.
 Gdym obciążony, dodaj siły;
 gdy w drogę ruszam, przy mnie stój;
 gdy wróg mi wszystko chciałby wydrzeć,
 mnoż łaskę mi i pokój Twój.

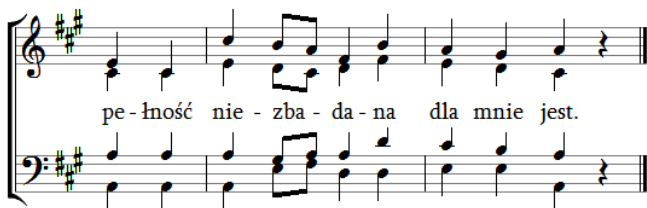
97

1. "I - mię Je - zus"! Tę głę - bo - kość

czy zgru - nto - wać mo - że kto? Nie - zmie -

rzo - na to wy - so - kość, nie - sko - ńczo - na

mi - łość to. Tu I - mie - nia Twe - go

2. "Imię Jezus!" Wiecznym zdrojem,
Tyś zbawienia, mocy wszej,
Tyś w noc ciemną światłem moim
i spoczynkiem duszy mej.
Miłość, wierność, łaska Twoja
wiodą mnie po ścieżce tej.
3. "Imię Jezus!" W Tobie skryty,
przez pustynię idę tę.
Pokój w Tobie całkowity,
szatan cofa się od Cię.
Kiedym w Ciebie jest wpatrzony,
nie drzę ani waham się.
4. "Imię Jezus!" Moc w cierpieniu,
pewne czołno podczas burz,
Tyś pociechą w utrapieniu,
lekiem dla zbolących dusz
i ucieczką w pokuszeniu,
manną dla łaknących dusz.
5. "Imię Jezus!" Me pastwisko,
wciąż nadzieją krzepisz mnie.
Tyś jutrenką, która blisko
wschodu jest, by zjawić się.
W górze całkiem pojmem wszystko,
com tu widział, wierząc w Cię.
6. "Imię Jezus!" Życia Słońce,
radość Ojca wieczna Ty,
teraz i po wieczność tchnące
błogą rozkosz w serce mi.
Przez promienie Twoje lśniące
wszystko nowe stanie się.

98

1. Rzuć tro - ski zma - rtwie - nia i

This system contains the first two lines of the musical score. The first line is in treble clef and the second in bass clef, both in 3/4 time with a key signature of two flats. The lyrics '1. Rzuć tro - ski zma - rtwie - nia i' are written below the staves. The melody in the treble clef consists of quarter notes G4, A4, Bb4, C5, followed by a half note G4 tied to the next line. The bass line consists of quarter notes G3, A3, Bb3, C4, followed by a half note G3 tied to the next line.

ból i cie - rpie - nia w tak mi - łu - ją -

This system contains the next two lines of the musical score. The melody in the treble clef continues with quarter notes D5, C5, Bb4, A4, followed by a half note G4 tied to the next line. The bass line continues with quarter notes G3, A3, Bb3, C4, followed by a half note G3 tied to the next line. The lyrics 'ból i cie - rpie - nia w tak mi - łu - ją -' are written below the staves.

ce se - rce O - jca .

This system contains the final two lines of the musical score. The melody in the treble clef continues with quarter notes G4, A4, Bb4, C5, followed by a half note G4 tied to the next line. The bass line continues with quarter notes G3, A3, Bb3, C4, followed by a half note G3 tied to the next line. The lyrics 'ce se - rce O - jca .' are written below the staves.

2. Gdy zgryzot moc dręczy,
niedostatek męczy,
ramiona otwiera On swoje.
3. Co gniecie tu ciebie,
On bierze na siebie,
silnymi rękami cię wiodąc.
4. On czuwa i chroni
i pewnie osłoni
cię w nocy cierpienia i śmierci.
5. Już wkrótce w wieczności
strumienie błogości
pokrzepią nas w górze u Pana.
6. Któż w mocy, w miłości,
w bogactwie, w litości
do Niego podobny być może!

99

1. Ska - łą wie - czną je - steś Ty, mi - łość
Ra - dość w se - rce mo - je włał, ła - skę

o - bja - wi - łeś mi. Krwią swą o - czy -
swą i po - kój dał.

ści - łeś mnie, ży - cie po - świę - ci - łeś swe.

2. Wieczną skałą Panie Tyś,
co ochrania jeszcze dziś.
Z niej do życia płynie wciąż
pokrzepienie, siła, moc.
Daj, bym w Słowie pewnie stał,
w społeczności z Tobą trwał.
3. W tej podróży krótkiej mej
tylko przy pomocy Twej,
jestem w stanie śpiewać pieśń
na Twą chwałę, na Twą cześć.
Wieczną skałą Panie Tyś,
tak jak wczoraj, tak i dziś!

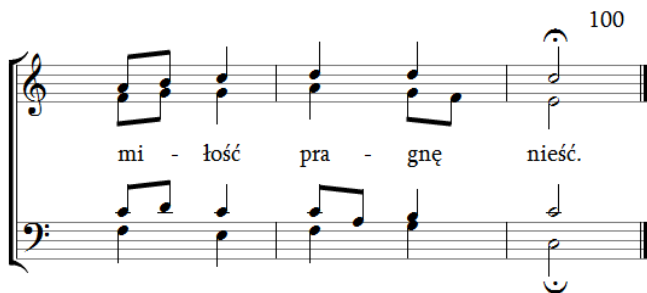
100

1. Pa - nie, mi - łość o - ka -
Na pniu krzy - ża wy - wa -

za - łość i na śmierć o -
lczy - łość, po - kój wła - łość

dda - łość się. Pa - nie, To -
w se - rce me.

bie chwa - łą, cześć za Twą

2. Twoja miłość dała życie,
w Ojca wprowadziła dom.
Obdarzyła tak obficie,
łaskę okazuje wciąż.
Panie, Tobie chwałę, cześć
za Twą łaskę pragnę nieść.
3. Twą miłością mnie osłaniasz,
kiedy mi brakuje sił.
Tarczę wiary mi podajesz,
bym w czas pokus silny był.
Panie, Tobie chwałę, cześć,
za Twą pomoc pragnę nieść.
4. Twą miłością mnie ozdabiasz
i przemieniasz w obraz swój.
Kiedyś w górę mnie zawieszysz,
bom już jest na wieki Twój.
Panie, Tobie chwałę, cześć,
za mą przyszłość chcę Ci wnieść.

101

1. Gdzie dwóch lub trzech, o Pa - nie,
w I - mie - niu Twym ze - bra - ni,
są z wy - ku - pio - nych Twych
tam je - steś po - śród nich.
Tak nie - gdyś w gro - nie swo - ich
o - be - cnyś za - wsze był,

a ka - żdy z świę - tych Two - ich

Cię go - dzie z se - rca cził.

2. Że jesteś – w to wierzymy –
i teraz pośród nas,
więc dzięki Ci wznosimy
w ten błogi dla nas czas.
Sławimy Ciebie za to,
żeś nasze grzechy stał.
Twoja śmierć nam jest zapłatą,
wykupem z wiecznych kar.

3. Bo wiemy, Panie, o tem,
żeś kupił swą nas krwią,
nie srebrem ani złotem
na wieczną własność swą.
Należna bądź Ci chwała
za Twój z miłości zgon,
bo śmierć nam Twoja dała
wstęp w Ojca Twego dom.

102

1. Jak mam Bo - że, nie dzie - ko - wać,
Z Twych wspa - nia - łych spraw ra - do - wać

jak tu nie mam wdzię - cznym być. Jest to
w Twojej ra - do - ści cią - gle żyć?

mi - łość, mi - łość dzie - cka, cią - gle wzru - sza se - rce

Twe, kie - dy pie - lę - gnu - jesz mnie. Cie - bie

sła-wić wie-lka ła-ska, o-przeć się na Sło-wie
Twym, kie-dy trwo-ga w se-rcu mym.

2. Dla mnie niegdyś zgubionego,
gdym ja w śmierci grzechu żył.
Dałeś Ojczy Syna swego,
który za mnie w śmierci był.
Może zbadać ktoś, co czynisz
na tej ziemi, Ojczy, Ty?
Kto przeniknie Boże Cię?
Kto odczuje, jak miłujesz?
Wciąż jest nowa miłość Twa,
wierność, wieczna łaska Twa.

3. O, tak, nigdy się nie skończą
dary Twoje, Ojczy nasz.
Gdy się Twój w modłach łączy
Ty wysłuchaj zawsze wczas.
Chcesz nas łaską swą obdarzać,
całe oddać serce swe,
swoją miłość w życie me.
Daj mi łaskę Cię wysławiać
teraz, a po czasie tym
przynieść Tobie chwały hymn.

103

1. Przed za - ło - że - niem świa - ta Bóg

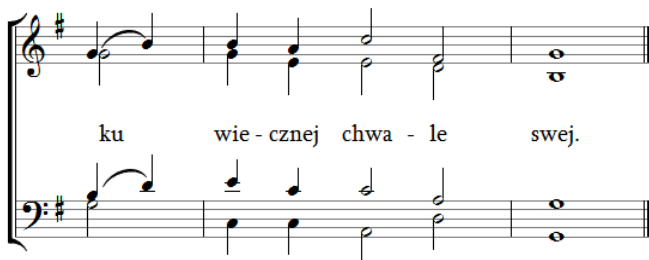
The first system of the musical score is in G major (one sharp) and 3/2 time. It consists of two staves. The upper staff (treble clef) contains the melody, and the lower staff (bass clef) contains the bass line. The melody begins with a half note G4, followed by quarter notes A4, B4, and C5, then a half note B4, and finally a half note A4. The bass line begins with a half note G3, followed by quarter notes A3, B3, and C4, then a half note B3, and finally a half note A3.

w Je - zu - sie wy - brał nas,

The second system of the musical score continues the melody and bass line. The melody begins with a half note G4, followed by quarter notes A4, B4, and C5, then a half note B4, and finally a half note A4. The bass line begins with a half note G3, followed by quarter notes A3, B3, and C4, then a half note B3, and finally a half note A3. The system ends with a double bar line and a repeat sign.

po - wo - łał w ła - sce z grze-sznych dróg

The third system of the musical score continues the melody and bass line. The melody begins with a half note G4, followed by quarter notes A4, B4, and C5, then a half note B4, and finally a half note A4. The bass line begins with a half note G3, followed by quarter notes A3, B3, and C4, then a half note B3, and finally a half note A3. The system ends with a double bar line and a repeat sign.

2. Aby objawić łaskę tę
na ziemię zstąpił Syn,
w ofierze złożył życie swe,
by nas oczyścić z win.
3. Jako Baranek przelał krew,
poniósłszy za nas zgon,
przejednał sprawiedliwy gniew,
wwiódł nas przed Boży tron.
4. O za tak wielką miłość tę,
którą wprowadził w czyn,
w podziwie przed Nim korzylim się,
dziękczynny wznosząc hymn.

104

1. Ła - ska na - sze - go Chry - stu - sa i

Pa - na i mi - łość Bo - ża

wraz ze spo - łe - czno - ścią Du - cha Świę -

te - go nie - chaj bę - dzie z na - mi,

z na - mi wszy - stki - mi.

A - men, niech się sta - nie!

105

1. O, gdzie jest ta - ki Bóg jak Ty!
 Tyś grze - sznym o - dpo - cznie - nie dał,

W swej ła - sce w cie - rpli - wo - ści!
 wy - wio - dłeś z dróg cie - mno - ści.

Zni - knę - ła noc, grze - cho - wa moc,

Twój Syn, je - dno - ro - dzo - ny

2. O, gdzież jest taki Bóg, jak Ty!
 Któż miłość pojmie Twoją?
 Wszak z woli Twej za wrogów Twych,
 Syn oddał życie swoje.
 I przez ten zgon przyodziął On
 nas swą sprawiedliwością
 i stał się nam światłością.

3. O, gdzież jest taki Bóg, jak Ty!
 Gdzie wierność równa Twojej?
 Kto bez wytchnienia troszczy się,
 śląc siłę w każdej dobie?
 O, pozwól nam tak tu, jak tam,
 opiewać miłość Twoją,
 boś wierną nam ostoją.

4. O, gdzież jest taki Bóg, jak Ty!
 W potęgde i wszechmocy!
 Zbawienie, życie dałeś nam
 i śpieszysz ku pomocy.
 O, Boże przyjm pochwalny hymn
 od wszystkich nas zebranych,
 przez Cię umiłowanych.

106

1. Niech po - zo - sta - nie z na - mi

cu - do - wna ła - ska Twa,

ta, któ - ra nas po - cie - sza,

2. Posilaj nas swym słowem
w czas dobry, jak i zły,
byśmy w Twojej łasce rośli,
pokarmem bądź nam Ty!
3. Gdy wróg usilnie szkodzi
i świat wyszydza w głos,
nic to, bo w łasce swojej
Pan wie, gdzie ciągle nas!
4. Ach, zostań z Twoją łaską,
by pewny był nasz krok,
abyśmy kierowali
na Ciebie zawsze wzrok.
5. Ach, zostań z Twoją wiernością
na zawsze, Panie nasz.
Bądź z nami z Twoją miłością –
ta nie zawiedzie nas.

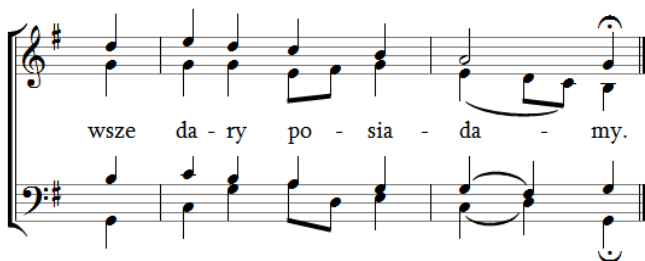
107

1. O, Pa - nie Bo - że, O - jcze
Bło - go - sła - wie - ństwo, mi - łość

nasz, pa - mię - tasz o nas sta - le!
masz, swą po - moc za - wsze da - jesz.

Z pe - łno - ści swej, o - bda - rzać chciej.

Gdy Cie - bie, Da - wcę ma - my,

2. Jak wiele uczyniłeś nam:
zbawienie darowałeś.
Własnego Syna dałeś tu,
nam Jego poświęciłeś.
Był chętny On
tu ponieść zgon.
To Ojczy z woli Twojej
Syn oddał życie swoje.
3. Ufnością, Ojczy, jesteś Ty
serdecznie nam oddany.
Ty czuwasz w łaskawości swej,
o Boże ukochany!
Spoczniemy wnet
tam w Domu Twym,
będziemy tam szczęśliwi
na zawsze z Tobą żyli!
4. Ty nas miłujesz, dobrze nam,
pociechą nas obdarzasz,
Nas pielęgnujesz w każdy czas
i radość w serce wkładasz.
Prowadzisz nas
jak dzieci swe,
abyśmy Ciebie czcili,
wielbili i sławili.

108

1. Mój Je - zu, mój Pa - ste - rzu, Ty
Zna - la - złeś swą o - wie - czkę, do

tro-szczysz o mnie się. Twój Duch mi to - wa -
sie - bie wzią - łeś ją.

rzy - szy, Twe o - ko chro - ni mnie i Two - je mo - cne

2. Ty poisz mnie przy zdroju,
posilasz hojnie wczas,
prowadzisz mnie w pokoju,
gdy pokuszenia czas.
Tyś światłem i pociechą,
ochraniasz w boju mnie.
Twoja bliskość daje siłę
i radość w serce me.

3. Wnet zstąpisz na zew trąby,
wnet zniknie smutek, łza,
brzmieć będzie tam śpiew wieczny,
gdzie radość Boża trwa.
Pasterzu, wnet połączysz
ze swoją trzodą mnie.
Z nią także się objawisz
w potężnej chwale swej.

109

1. Wo - ła już Cię wła - sność Twa
Gdyż tam w gó - rze bę - dzie już

i w o - cze - ki - wa - niu trwa.
do - sko - na - le wie - lbić Cię. W świe - cie tym sa -

mo - tni są i nie zro - zu - mia - ni. A - le

da - jesz po - moc swą, wie - dziesz też w ra - do - ści.

2. Tam w Ojczyźnie - w niebie jest
miejsce zgotowane.
Tam już nie ma łez ni trwóg,
nie ma też dostępu wróg.
Nie ma rozłączenia tam.
Będziem zawsze z Panem!
To pociesza serca nam.
Wieczność dla nas darem!

3. Przyjdź Jutrzenko jasna, przyjdź,
nie odwlekaj dłużej.
Trwożnie jest tu często nam,
pragniem zachwycenia tam.
Nie zostawisz samych nas.
Ujrzym Ciebie w chwale!
W Ojca dom wprowadzisz wraz.
Będzie tam wspaniale!

110

1. Za nas Pa - nie Je - zu zma - rłeś,
wszy - stkie nie - pra - wo - ści sta - rłeś

grze - chu po - ko - na - łeś moc, Tyś nam
swo - ją po - ma - za - łeś krwią.

mie - jsce przy stru - mie - niach ci - chych, ży - wych

wód Twych dał. Za-wsze w cię-żkich po - kus

dniach wzy - wa Cie - bie wła-sność Twa.

2. Syn Człowieczy zastępuje
i pokrzepia w każdy czas.
Oskarżyciel ustępuje
kiedy Pan ochrania nas.
Bo Baranek swoją Własność,
nie wypuści z ręki swej.
Chociaż szatan skarżyć śmie,
Pan Wybraną widzi w niej.
3. Jezu, w łasce swej kierujesz
drogo swój nabyty lud.
Swoją drogę mu wskazujesz
i cel tej wędrówki tu.
Przez pustynię niezachwianie
wiedziesz do Przybytku nas.
Gdy skończymy ziemski bieg,
w Ojca Dom wprowadzisz wnet.

111

1. Je - zu, ży - ciem nam się sta - łeś,
I do - tkli - we prze - cie - rpią - łeś

śmierć zgła - dzi - wszy w śmie - rci swej.
dla nas mę - ki w du - szy Twej.

Po - zwo - li - łeś się po - ni - żyć,

da - łeś przy - bić się do krzy - ża,

nie szczę - dzo - no ha - rby, drwin.

To - bie, choć Tyś Bo - ży Syn.

2. Milcząc zniosłeś sprzeciwianie,
 naśmiewanie, bicie w twarz,
 biczowanie i oplwanie,
 Panie Jezu, Zbawco, nasz.
 Dałeś za nas życie drogie,
 aby nas pojednać z Bogiem;
 że omyłeś nas w swej krwi,
 z głębi serca, dzięki Ci!

3. Jezu, dzięki za zebrany
 na Golgocie w śmierci plon,
 za Twe męki, za Twe rany,
 za zastępczy za nas zgon.
 Za Twą boleść, poniżenie,
 niezgłębione udręczenie.
 Tyś się za nas grzechem stał,
 wiecznych jesteś godzien chwał.

112

1. O, Ba - ra - nku nasz z ro - du

Da - wi - da, wszy - stkie na - sze grze - chy

zmy - łoś i prze - kle - ństwo o - dda - li - łoś.

rit. O, Ba - ra - nku nasz z ro - du Da - wi - da!

2. Boga wzywał sam,
opuszczony Pan:
Boże, czemuś mnie opuścił?
Duszy swej boleści znosił.
Boga wzywał sam,
opuszczony Pan.
3. Wziąłeś na się grzech,
przejednałeś gniew.
Panie, grzechu Ty nie znałeś,
sam się życiem wiecznym zwałeś.
Wziąłeś na się grzech,
przejednałeś gniew.
4. Uwielbiony Bóg,
pokonany wróg.
Liczne rzesze uwolnione –
kiedyś przez wroga dręczone.
Uwielbiony Bóg,
pokonany wróg.
5. Uwielbienie, cześć
z serca chcemy nieść.
Tyś do chwały wywyższony,
nieustannie, godnie czczony.
Uwielbienie, cześć
z serca chcemy nieść.

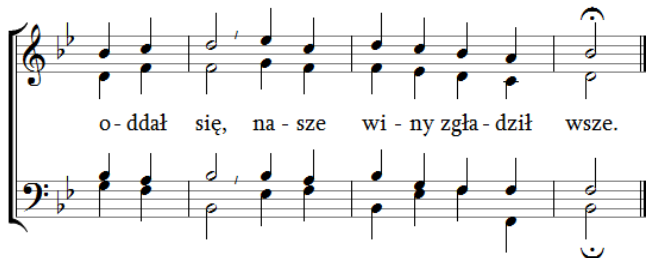
113

1. Dzię - ki Ci, Ba - ra - nku Bo - ży,
Ty przy - nio - słeś mi - łość w da - rze,

Tyś za swych na krzy - żu zmarł.
przez swą śmierć wsze wi - ny starł.

Gdyś Ty, Pa - nie za nas zmarł o - ka -

za - łeś nam swe se - rce. Tyś w cie - rpie - nia

2. Bój w modlitwie swej toczyłeś –
 w Getsemane widzimy to.
 Z Ojca rąk się pokrzepiłeś
 w ciężkich tych godzinach, bo
 Jezu, tam w ogrodzie Ty,
 w tej samotnej walce trwałś.
 Z woli Ojca wzięłeś sam
 kielich cierpień pełen tam.
3. Na pniu krzyża podwyższony,
 na Golgocie zawisł Pan.
 Jego miłość podziwiamy –
 w pełni ją okazał tam.
 W strasznych trzech godzinach mąk –
 „Wykonało się” – wyrzekłeś,
 więc możemy Panie wznieść
 Tobie dziękczynienie, cześć.

114

1. O, Je - zu, wie - czne zna -
Ma spra - wie - dli - wość i

ła - złeś dla nas wy - ku -
po - kój przez krzyż po - łą -

pie - nie. W krwi Two - jej dan
cze - nie.

ła - ski cud, bo - wiem z Twych ran

2. W skrusze i z wiarą, gdy wyzna Ci grzechy kto swoje,
z Bogiem pojednasz go, Jezu, obdarzysz pokojem
i łaską swą,
hojnie uwieńczysz też go,
jak Słowo mówi nam Twoje.
3. I choćby słońce zagasło wśród niebios sklepienia,
góry zapadły do morza, lecz Ty się nie zmieniasz,
wiecznieś ten sam,
coś rzekł w swym Słowie dasz nam,
wierność się Twoja nie zmienia.

115

1. Pa - nie, jak do - brze, wdzię -

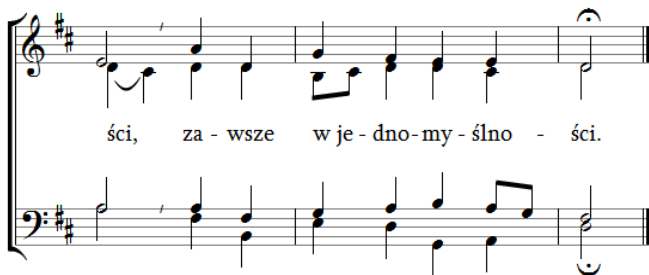
The first system of the musical score, measures 115-116. It features a treble and bass staff in G major (one sharp) and common time. The melody in the treble staff begins with a quarter note G4, followed by an eighth-note pair A4-B4, and then a half-note pair C5-B4. The bass staff provides a harmonic accompaniment with chords: G2-B2 (half), A2-C3 (quarter), B2-D3 (quarter), and C3-B2 (half).

cznie, gdy bra - cia ży - ją zgo - dnie,

The second system of the musical score, measures 117-118. The treble staff continues the melody with a half-note pair C5-B4, followed by an eighth-note pair A4-G4, and then a half-note pair F#4-E4. The bass staff continues the accompaniment with chords: A2-C3 (half), B2-D3 (quarter), C3-B2 (quarter), and A2-G2 (half).

w po - ko - ju, w spo - łą - czno -

The third system of the musical score, measures 119-120. The treble staff continues the melody with a half-note pair D4-C4, followed by an eighth-note pair B3-A3, and then a half-note pair G3-F#3. The bass staff continues the accompaniment with chords: B2-D3 (half), A2-G2 (quarter), F#2-E2 (quarter), and D2-C2 (half).

2. Kosztowny balsam płynie,
z Twojej obecności, Panie,
a woń z Twoich szat kapłańskich
rozpływa się wśród Twoich.

3. Jak rosa z gór Hermonu,
spływa na błonia Syjonu,
tak pragniesz w swojej miłości
widzieć braci w jedności.

4. Swym bowiem obiecał Pan,
w niebie wieczny błogi stan
i w swojej łaskawości
wiedzie ich w Dom Ojcowski.

116

1. O - ży - wcze źró - dło try - ska

z Gol - go - ty twa - rdych skał, by grze - sznik wo - dę

ży - wą na win o - bmy - cie miał. Sły -

szysz? Ka - żde - go wo - ła do źró - dła Bo - ży

Syn. Grze - szni - ku, pójdź do zdro - ju i

o - bmyj się z swych win! Patrz, źró - dło z Gol - go - ty

ply - nie, źró - dło z Gol - go - ty ply - nie. Pły - nie tak

wciąż dla wszy - stkich nas, źró - dło z Gol - go - ty pły - nie.

2. Gdy grzechy twoje cię trwożą, gdy ciężkie brzemię win,
wiedz, że ratunek dla ciebie ma Zbawca, Boży Syn.
Ku Niemu idź z ufnością, gdy duch twój w trwodze łka,
On, ulży twojej niedoli i pokój swój ci da.
Patrz, źródło...
3. A źródło owo życia dla ciebie płynie wciąż,
ku Niemu przeto zawsze w niedoli chwilach dąż.
Ku swej radości poznasz, że Bóg jest Ojcem twym
i znajdziesz źródło szczęścia, niewyczerpane w Nim.
Patrz, źródło...

117 1. Wie - lki Zba - wco za - gi - nio-nych

o, Ba - ra - nku Bo - ży, Ty

nio - słeś na - sze wszy - stkie grze - chy,

2. Ciebie, Panie, Dawco życia
tu spotkały drwiny, śmiech
i haniebne urągania –
Ty cierpliwie niosłeś je.
3. Otoczony mocą śmierci
za nas okup dałeś swój.
Tam od Boga opuszczony
wielki sam toczyłeś bój.
4. Mocą Bożą Tyś wzbudzony
tam zająłeś w niebie tron.
Do swej chwały wywyższony,
aby błogosławić nam.
5. Wielki Zbawco zaginionych,
kto Ci ufa, wierząc w Cię –
ten nie będzie zawstydzony,
gdyż skrył w skale wiecznej się.

118

1. Gdy w ła - sce Pan swo - jej o -

bja - wił mi się i w se - rce mi

po - kój swój dał, to od - tąd we

wie - rze pieśń chwa - ły Mu śle; Bło - go

mi, w Pa - nu mam wie - czny dział.

p *mf* *mf* *p*

pp

Bło - go mi, bło - go mi,

pp

bło - go mi, w Pa-nu mam wie-czny dział.

2. Baranek zapłacił za grzechy dług mój,
gdy za mnie przekleństwem się stał,
i za mnie w zastępstwie On żywot dał swój,
moja duszo, nie żałuj Mu chwał!
Błogo mi ...
3. Gdy mnie niepokoić chce duszy mej wróg
i grozi mi wciąż jego strzał,
to daje mi pewność, że wroga Pan zmógł,
w swej krwi świetne zwycięstwo mi dał.
Błogo mi ...
4. Nikt więcej z rąk Zbawcy nie wyrwie już mnie,
bo to zapewnienie dał mi.
mam w Nim odpocznienie, raduję w Nim się,
niech więc chwała na wieki Mu brzmiał
Błogo mi ...

119

1. Na Je - zu - sa kto spo - jrzy we

wie - rze na krzyż, ten z swych grze - chów po - dnie - sie się

zdrow. Na Je - zu - sa więc spo - jrzyj, do

Nie - go się zbliż, dziś u - słu - chaj we - zwa - nia tych

słów. Spójrz, spójrz, w du - chu spójrz! Na Je -

zu - sa kto spo - jrzy, któ - re - go dał Bóg, ten

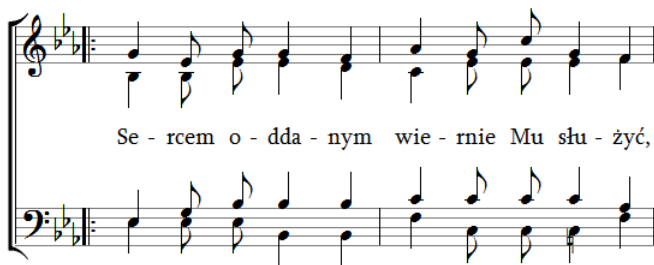
z swych grze - chów po - dnie - sie się zdrów.

2. Ani modły gorliwe, ni rzewny twój płacz
nie uwolnią od grzechu Cię tu.
Krew Jezusa od sądu cię zwolni, o bacz!
Łaskę wieczną okaże ta krew.
Spójrz, spójrz ...
3. Nie wążp dłużej, lecz wiarą tej łaski się chwyć,
wszystko Jezus wykonał, ty nic!
On dla Ciebie pomostem do Boga chce być,
na ratunek On dany ci jest.
Spójrz, spójrz ...
4. Co podaje ci Jezus, radośnie ty bierz –
to żywota wiecznego jest dział.
Przyjmij dziś i na własność swą przemień i wierz
a na wieki już będziesz je miał.
Spójrz, spójrz ...

120

1. Z Pa-nem u-mie-rać, dla Nie-go żyć!
Mo-że wię-ksze-go co nad to być?

Se-rcem o-dda-nym wie-rnie Mu słu-żyć,

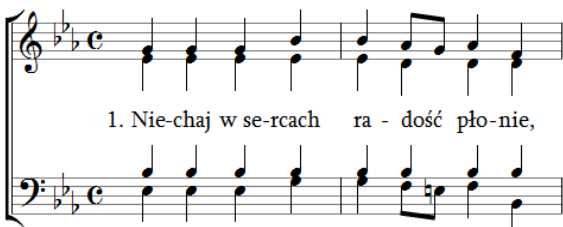

pó-ki na-sze-go ży-cia trwa nić.

2. Cierpieć dla Pana, dla Niego żyć!
Czyż godniejszego może coś być?
/: Warto Dlań umrzeć, warto bojować,
warto dla Niego cały świat zbyć. :/
3. Wciąż umartwienie Pana nieść tu,
póki w pielgrzymce starczy nam tchu,
/: by żywot Pana był objawiony
na ciele naszym, na chwałę Mu! :/

121

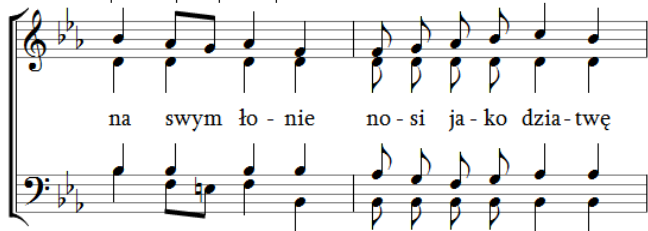
1. Nie-chaj w se-rcach ra - dość pło-nie,

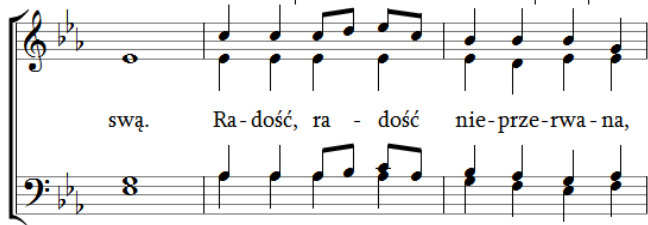
niech wdzię-czo-ścią za-wsze tchną, bo nas Je-zus

na swym ło - nie no - si ja - ko dzie - twę

swą. Ra - dość, ra - dość nie-prze-rwa - na,

wszy-scy się ra - du-jmy wciąż! Ra-dość ta od Pa-na

jest nam da - na i nie zga-śnie ni-gdy już.

2. Sprawiedliwi wciąż jaśnieją,
radość w duszy płonie im;
podążajmy więc z nadzieją,
służyć Panu w świecie złym.
Radość, radość ...

3. Dziwnie w gorzkim życia znoju
dłoń Jezusa wiedzie nas.
Laską swoją chroni w boju,
daje pomoc swoją wczas.
Radość, radość ...

122

1. Gdy na ten świat spo-glą-dam, Wie-łki
I gdy na lu-dy wsze-go świa-ta

Bo-że, coś stwo-rzył go wszech-mo-cnym Sło-wem
spo-jrzę, coś je roz-mie-ścił na o-krę-gu

swym.
ziem. Me se-rce w u-wie-lbie-niu

śpie - wa Ci: Jak wie - lkiś Ty! Jak wie - lkiś

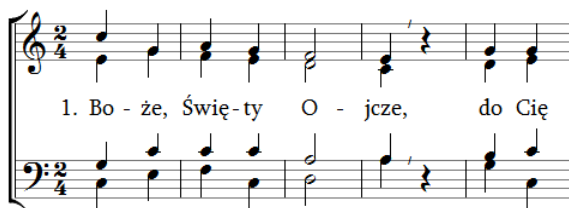
Ty! Me se - rce w u - wie - lbie - niu śpie - wa

Ci: Jak wie - lkiś Ty! Jak wie - lkiś Ty!

2. Gdy na firmament patrzę, o mój Boże,
gdzie chmury kłębią się lub lśni ich biel.
Gdzie słońce w dzień, a księżyc w nocnej porze,
spełniają wciąż im wyznaczony cel.
/: Potęgę Twoją sławiąc śpiewam Ci:
Potężnyś Ty! Potężnyś Ty! :/
3. Gdy wzniosę wzrok ku światom hen, tam w górze,
gdzie widzę gwiazd nieprzeliczony rój
i gdzie planety wielkie po przestworzu
bieg nieprzerwany odbywają swój.
/: W podziwie serce moje śpiewa Ci:
Wszechmocnyś Ty! Wszechmocnyś Ty! :/
4. Widząc, jak Jezus na ten świat się zniżył,
w pokorze przyjął kształt najniższych sług,
jak do mnie On nędznego się przybliżył,
na krzyżu spłacił wszelki grzechów dług.
/: O Twej miłości śpiewam z serca Ci:
Jak dobryś Ty! Jak dobryś Ty! :/

5. Gdy w Słowie swym Pan stanął na mej drodze,
gdym ujrzał tam niezmiernej łaski cud,
jak zgładził grzech, jak cieszy w życia trwodze,
jak w łasce swej osładza każdy trud.
/: Za miłosierdzie Twe godzienieś czci:
Łaskawys Ty! Łaskawys Ty! :/
6. A gdy mój Pan zabierze mnie ze świata
i gdy mnie olśni lica Jego blask,
gdy dana będzie mi z bisioru szata,
gdy ujrzę Go, Jezusa, Pana łask.
/: Z wdzięczności wzniosę uwielbienie Ci:
Godzienieś Ty na wieki czci! :/

123

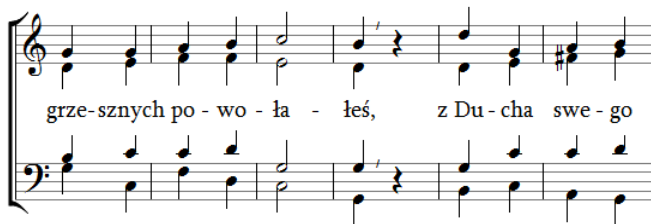
1. Bo - że, Świę - ty O - jcze, do Cię

się zbli - ża - my, przez Chry - stu - sa u - wie -

lbia - my. Z świa - ta Ty dla sie - bie

grze - sznych po - wo - ła - łeś, z Du - cha swe - go

na - ro - dzi - łość. To - bie cześć chce-my

nieść, niech z serc na-szych pły - nie

Pa - nu dzie - kczy - nie - nie.

2. Godzien uwielbienia
 nasz Pan i Zbawiciel.
 Jemu niechaj wciąż rozbrzmiewa
 pieśń i dziękczynienie.
 Wciąż w Twojej obecności,
 a także w Twojej bliskości,
 wdzięczny hymn niechaj brzmi.
 Chwała Tobie, Panie,
 po wsze czasy, amen!

124

1. O, Bo - że, przyjm cześć za nasz

w Sy - nu Twym dział, bo dla

grze - sznych o - pu - ścił On

dom pe - len chwał. A - lle -

lu - ja, chwa - lmy Pa - na!

A - lle - lu - ja, a - men. Za - nie - śmy Mu cześć!

2. O, Ojcie, Tyś dał Ducha Prawdy,
by nam miłość Zbawcy objawić
i grzeszny nasz stan.
Alleluja ...

3. Więc niech nowa pieśń teraz,
już Tobie brzmi, bo Baranek nas Boży
w swej oczyścił krwi.
Alleluja ...

125

1. Ach, Pa - ste - rzu, ja - ka li - tość,

ja - ka mi - łość wio - dła Cię, by się

za o - wie - czki o - ddać; tak u - mi - ło -

wa - łość je. Z tej pu - sty - ni, śmie - rci no - cy,

i z tych zie - mskich zgu - bnych stron nie - siesz

trzo - dę swą ła - ska - wie na ra - mio - nach

w nie-bios błoń, na ra - mio-nach w nie-bios błoń.

2. Udział nasz w Twym jest zbawieniu,
stałeś naszym Zbawcą się.
Wzywasz owce po imieniu,
wiedziesz do wód cichych je.
Poświęciłeś się bezmiernie,
nigdy nie zginiemy już.
Swe owieczki strzeżesz wiernie -
/: któż nam zaszkodzić może, któż? :/

3. Na tej ziemi żadne moce
naszych nie przemogą dusz.
Choć tu zła panują moce,
nic nas nie rozłączy już.
Żadne siły nie są w stanie
z ręki Ojca wyrwać też,
ni odsunąć od Ciebie, Panie -
/: łaską wzmacniasz naszą więź. :/

126

p

1. Za o - jczy - zną za - tę - skni - ła spra - co -

wa - na du - sza ma, tam mnie cze - ka

p

ci - sza mi - ła, ra - dość tam bez ko - ńca trwa.

mf

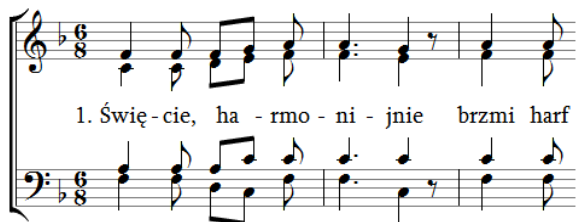
Z tej do - li - ny śmie - rci cie - ni do o -

jczy - zny śpie - szę się, tam Pan wszy - stkich tych prze -
 mie - ni, kto miał w Nim zba - wie - nie swe.

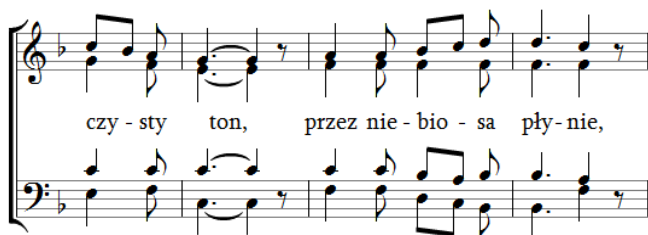
2. W mej ojczyźnie radość czysta,
nikt nie może zgłębić jej,
bez cierpienia, wiekuista,
tak, jak wieczny Dawca jej.
Z tej doliny ...
3. W mej ojczyźnie Jezus Panem,
do mnie On wyciągnie dłoń,
aby wieńcem obiecany,
przyozdobić moją skroń.
Z tej doliny ...
4. W mej Ojczyźnie pokój trwały,
wiernych Pan zabierze tam,
Boża ją oświeca chwała,
światłem jest Baranek sam.
Z tej doliny śmierci cieni
śpieszę wejść w ojczyznę mą.
Na wskroś mnie tam rozpromieni,
Jezus obecnością swą.

127

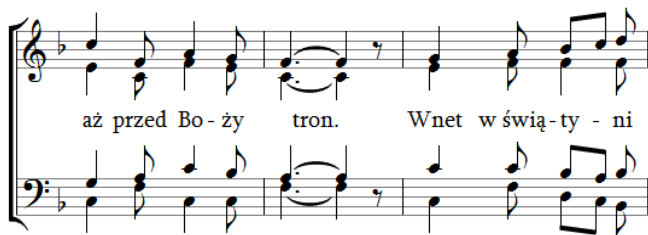
1. Świę - cie, ha - rmo - ni - jnie brzmi harf

czy - sty ton, przez nie - bio - sa pły - nie,

aż przed Bo - ży tron. Wnet w świę - ty - ni

Two - jej bę - dą świę - ci nieść hołd i

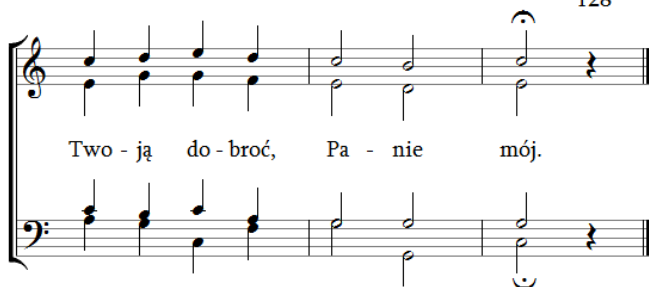
2. W świętej Twojej Stolicy,
Twoi ujrzą Cię.
po Bożej prawicy,
i zachwycą się.
Twoje przebite ręce -
to miłości znak,
który w strasznej męce,
swej zdobyłeś tak.
3. Wielbim Cię w zachwycie,
za zbawienie Twe.
Tyś poświęcił życie
i swą drogą krew.
Będzie z ust brzmieć wielu
uwielbienia śpiew
w niebie na weselu
Barankowym wnet.
4. Święcie, harmonijnie,
brzmi zwycięstwa ton.
Zabrzmi wnet świat cały:
Chwały godny On!
Sława Jezusowi!
Chwałę, hołd i cześć
Bogu, Barankowi,
godnie będziemy nieść.

128

1. Pa - ste - rzu mój, me se - rce

się ra - du - je i śpie - wem tym go -

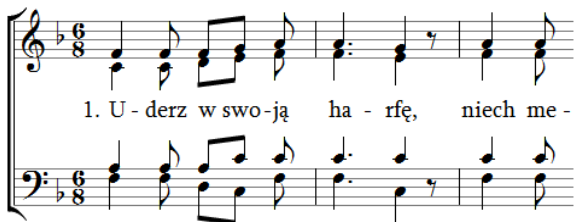
rą - co Ci dzie - ku - ję za

2. Prowadzisz mnie na swe zielone niwy,
gdzie nie brak nic, więc jestem tak szczęśliwy
i dusza ma nasycę się.
3. Ty poisz mnie, gdy słabnę z utrudzenia,
o Panie mój, z przejrzystych wód strumienia,
co nigdy nie wyczerpie się.
4. Prowadzisz mnie sprawiedliwości drogą
w Imieniu swym, a burze mi nie mogą
przeszkodzić, gdyż uczysz je.
5. A choćbym ja miał iść doliną ciemną,
nie boję się, wszak zawsze jesteś ze mną:
pociechą mą jest łaska Twa.
6. Tyś jest mój Pan. I dusza moja – Twoją,
olejkiem swym namaszczaś głowę moją,
z Twych rąk mam kubek pełen dan.
7. Chcę Ciebie czcić w tym życiu wciąż i wszędzie,
gdyż łaska Twa udziałem moim będzie,
dopóki tutaj dasz mi żyć.

129

1. U - derz w swo-ją ha - rfę, niech me -

lo - dia brzmi, niech po - pły - nie wdzię - cznie

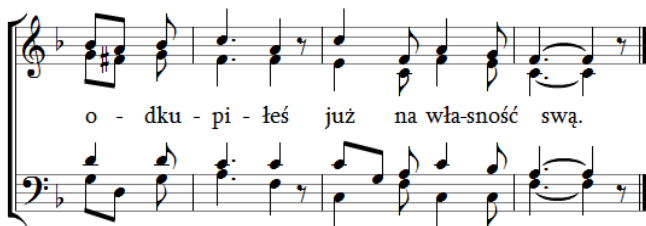

pieśń ku Bo - żej czci. O - jcze mnie na -

by - łeś Sy - na świę - tą krwią, grze - sznych

2. Ach, Ty Syna swego,
tu posłałeś sam.
Dla zbawienia mego
sąd On ponieść chciał,
wolę Twą wypełnił,
świat zwyciężył, śmierć,
zadowolił w pełni,
chwałę oddał, cześć.

3. Ojczy, miłość Twoją
wielbić pragnę wciąż.
Wierni uwielbiają,
z śpiewem niosą hołd.
Harfy brzmią dziękczynnie
i z czcią serca drżą,
kiedy jesteś przy mnie
wielkość widzę Twą.

130

1. Zdrój wsze-łkie-go Tyś we - se -

la, Pa - nie mój, je - stem Twój. Nic nas

nie ro - zdzie - ła. Je - stem Two-im,

bo prze - ła - łeś swo - ją krew za

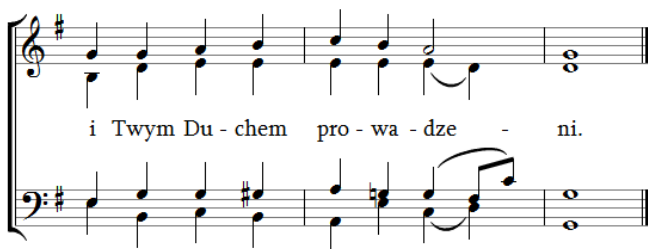
2. W Tobie jestem już bezpieczny,
bowiem Ty dałeś mi w łasce żywot wieczny.
Mam Ci ufać, Zbawicielu.
I czy w bój albo w znój, z Tobą iść do celu.
3. Swą miłością mnie otaczasz
w życiu tym, o tym wiem, opiekę roztaczasz.
Tyś wziąć godzien cześć i chwałę,
Jezu mój, Panie mój, dziś i wieki całe.

131

1. Pa - nie Je - zu, my - śmy się
Kie - ruj se - rca, by - śmy Cię

w I - mię Two - je tu ze - bra - li.
go - dnie te - raz u - wie - lbia - li.

Ła - ską Two - ją o - bda - rze - ni

2. O, Baranku Boży cny,
 ach, jak byłeś poniżony!
 Teraz jesteś pełen czci,
 do swej chwały wywyższony.
 Żeś nas drogo kupił sobie
 wdzięczny hołd składamy Tobie.

3. Ojca w sławie czcimy też
 w Tobie, o chwalebny Panie,
 bo przez Twoją świętą krew
 On ma w nas upodobanie.
 Jako dziatki Go sławimy,
 dziękczynienie przynosimy.

132

1. Bóg wśród nas o - be - cny,
Świę - ty Bóg w po - śro - dku -

u - wie - lbia - jmy Je - go i z czią
niech w nas wszy - stko w ci - szy szcze - rze

zbli - żmy się do Nie - go. Kto Go
przed Nim się u - ni - ży.

zna, przy - stęp ma, hołd niech zło - ży

2. Bóg wśród nas obecny,
cherubini w chwale
służą kornie Jemu stale.
Święty, Święty, Święty -
wdzięcznie wysławiają,
Jego chwałę wywyższają.
Panie, przyjm ten nasz hymn,
choć nieznaczne dary,
naszych serc ofiary.

3. Twe przepiękne światło,
wszystko wszak przenika,
naszych lic niech się dotyka.
Jak się kwiaty pięknie
w słońcu rozwijają,
w siebie jego blask wchłaniają.
Ku Twej czci niech i my
blask Twój zatrzymamy,
działać Ci w nas damy.

133

1. Je - zu, Zba - wco, my - śmy się
O - świeć nas, a - by - śmy się

This system features a piano accompaniment in 2/4 time. The right hand plays a melody of eighth and quarter notes, while the left hand provides a harmonic accompaniment with chords and single notes. The lyrics are written below the staves.

słu - chać słów Twych tu ze - bra - li.
te - raz z nich tu bu - do - wa - li.

This system continues the musical piece. The piano accompaniment maintains the same 2/4 time signature. The melody in the right hand includes some eighth-note runs. The lyrics are aligned with the notes.

W ro - zwa - ża - niach Pa - nie tych

This system concludes the musical piece. The piano accompaniment continues with the same 2/4 time signature. The melody in the right hand features a few sharp notes (F# and C#). The lyrics are aligned with the notes.

2. Gdy się zejdą dwaj lub trzej
w Imię Twoje na zebranie,
to z miłości wiernej swej,
jesteś pośród nich, o Panie.
Zgromadzonych wokół Cię
uczyć Duchem swoim chcesz.

3. Daj, by ziarno Twoich słów,
na serc żyzną padło rolę,
byśmy oświeceni znów
lepiej Twą pojęli wolę.
W serca słowa łaski wlej
i utwierdzaj w prawdzie swej.

134

1. Na wy - so - ko - ściach
Już nam nie mo - że

Bo - gu cześć i dzie - ki
zgu - by nieść moc i po -

ła - sce Je - go! Bóg w nas u -
tę - ga złe - go.

po - do - ba - nie ma, gdyż po - kój

z Nim bez prze - rwy trwa i

ma - my po - je - dna - nie.

2. My przez Jezusa w łasce tej,
 przez wiarę tu stoimy
 i wspaniałości Bożej w niej
 nadzieją się chlubimy.
 Bez granic jest potęga Twa,
 coś postanowił, wiecznie trwa,
 godzienieś wywyższenia.

3. Wznosimy Tobie, Ojczy nasz
 dziękczynną pieśń w tej chwili,
 boś chwalców swych uczynił z nas,
 abyśmy Cię wielbili.
 My w Duchu w prawdzie czcimy Cię
 za wykupienie wieczne Twe
 z miłości Twej nam dane.

135

1. Po - wo - ła - ny do wie - czno - ści lud Twój,

Pa - nie, tu w ni - sko - ści. Wy - ku - pio - na Bo - gu

This system contains the second line of the hymn. It features a treble and bass staff in G major (one sharp) and common time. The melody is primarily in the treble staff, with the bass staff providing harmonic support. The lyrics are written below the staves.

krwią jest wy - bra - na wie - cznie Two - ja. W świe - cie

This system contains the third line of the hymn. The musical notation continues with the same key and time signature. The lyrics are written below the staves.

tym wzga - rdze - ni wciąż, dla Cię Pa - nie wy - szy - dze - ni

This system contains the fourth line of the hymn. The musical notation continues with the same key and time signature. The lyrics are written below the staves.

prze - cho - dnia - mi w świe - cie są, a świat zdą - ża bez na -

dzie - i. Na tej zie - mi Bo - ży lud Two - im jest.

2. Powołani do wieczności,
zna Pan swoich w swej wierności.
Imię Jego nosi kto
wykupiony jest na własność.
Głową ich jest Chrystus Pan
i Pasterzem pełnym sławy.
Czyni tych, co wierzą Weń
już godnymi wiecznej chwały,
w niebie zapisani są,
w księdze Twojej.
3. Powołani do wieczności,
nie zostawisz nas w niskości.
Wtedy każdy w świecie tym
pozna kto był dzieckiem Twoim.
Co za radość będzie tam,
gdy będziemy zawsze z Panem.
Wiecznie błogi dla nas stan!
Zaśpiewamy wszyscy razem:
chwała Tobie, Panie nasz!
Panie nasz!

136

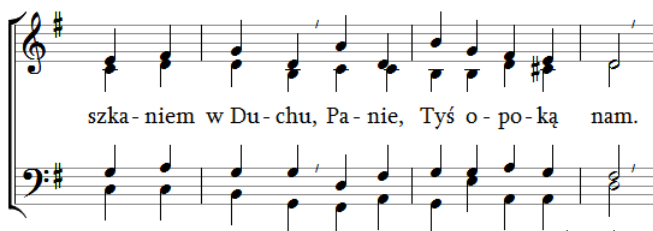
1. Twój Zbór Świę-ty, Bo-ży Sy-nu,

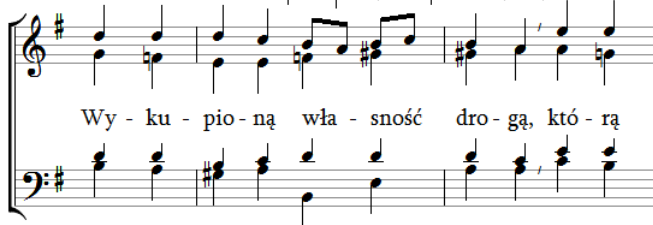
za-ło - ży-łeś so-bie sam. Bo-żym jest mie-

szka-niem w Du-chu, Pa-nie, Tyś o-po-ką nam.

Wy - ku - pio - ną wła - sność dro-gą, któ - rą

O - jciec wy - brał To - bie, wro - ga si - ły

nie prze - mo - gą, wwie - dziesz ją do sie - bie.

2. Boży Synu, Ty budujesz
 Kościół swój duchowy sam.
 Z żywych go kamieni wznosisz,
 ten przybytek Tobie dan.
 Według Ojca zamierzenia
 wnet dokończysz swoje dzieła.
 Będą one dla uczczenia
 chwały Najwyższego.

3. Na świadectwo tu wybrane
 jest dziś Zgromadzenie Twe.
 Z tego świata powołane,
 w Tobie poświęcone jest.
 Ono ma królewską godność,
 także jest kapłaństwem świętym.
 Okazałeś swą wspaniałość,
 miłość wykupionym.

137

1. Sła - wi - my Je - zu moc mi - ło - ści,

The first system of the hymn is written in 3/4 time. The treble staff contains the melody, and the bass staff contains a harmonic accompaniment. The lyrics are '1. Sła - wi - my Je - zu moc mi - ło - ści,'.

co o - bja - wi - ła w To - bie się.

The second system continues the melody and accompaniment. The lyrics are 'co o - bja - wi - ła w To - bie się.'.

Gdyś Ty z prze - dwie - cznej ła - ska - wo - ści

The third system continues the melody and accompaniment. The lyrics are 'Gdyś Ty z prze - dwie - cznej ła - ska - wo - ści'.

za grze - sznych o - ddał ży - cie swe.

The fourth system concludes the hymn. The lyrics are 'za grze - sznych o - ddał ży - cie swe.'.

Nas z śmie - rci wy - ku - pi - łeś so - bie

i ma - my wie - czny ży - wot w To - bie.

2. Dług całkowicie nasz spłaciłeś
 zastępczą za nas śmiercią swą.
 Żądaniom Bożym uczyniłeś
 zadosyć tam ofiarą tą.
 Lecz z martwych Ty wzbudzony byłeś
 i nas tym usprawiedliwiłeś.

3. Na tronie Ojca siadłeś z chwałą
 i zastępujesz zawsze nas.
 Więc przystępować możemy śmiało
 do twej świątyni w każdy czas.
 Za doskonałe dzieło Twoje
 przyjm dzięki od własności swojej.

138

1. O - jcze jest je - den przed wszy-stki-mi.
Na Nie - go wciąż spo-glą - dasz mi - le.

Go - dne są chwa - ły Je - go czy - ny.
U - mi - ło - wa - nym jest On Sy - nem.

Tyś swe - go Sy - na za nas dał.
Na tro - nie O - jca Chry - stus Pan.

Od nie - go ca - łe jest i-stnie-nie, o - dbi - ciem

Two-jej chwa-ły jest. Od Nie-go wsze-lkie

po-cho-dze-nie. Dla Cie-bie On ra-do-ścią jest.

2. W nim tutaj wszystko jest stworzone.
Przez Niego winy są zgładzone.
Czysty, bez zmazy Baranek.
Grzechem, przekleństwem uczyniony,
a w Tobie Boże uwielbiony
na krzyżu Twój wypełnił plan.
Twą wolę On wykonał w pełni
i Twoją świętość uczcił sam.
Ojcowskie Twe pragnienia spełnił,
coś przed wiekami w sercu miał.
3. Do Twej prawicy wywyższony
jest Syn Człowieczy uwielbiony.
Panie, jak wielkie imię Twe.
Oblubienicę wnet do siebie
weźmie Twój Syn, by mieć ją w niebie.
Kupił ją Tobie swoją krwią.
Na Twoją cześć tam ona będzie,
dla wysławiania sławy Twej,
by hołd i chwałę w uwielbieniu
na wieki wieczne Tobie nieść.

139

1. W Twoj dło - ni, Pa - nie,
Nad na - mi czu - wasz,

ży - cie na - sze jest, w tej
my wie - rzy - my w to, gdyż

łez do - li - nie nie trwo -
w dło - ni Twoj i - stnie - nie

ży - my się. Twa rę - ka nam wska -
na - sze jest.

zu - je ja - sny cel, cie - rpie - nia

zsy - ła i do - świa - dza też.

2. Gdy bojaźń, troski otaczają nas
i cienie złe na ścieżkę padną wraz -
Tyś światłem nam, ochroną pewną Tyś,
pośpieszasz wczas, by pomoc swoją nieść.
Ufamy w Tobie w każdej chwili złej.
W swe dłonie, Panie, wszystkie troski weź.

3. Gdy ciemne moce trwożą, Panie, nas,
Twe Słowo nas pokrzepia w każdy czas.
Z ciemności mocy Tyś uwolnił złej -
cóż nas odłączy od miłości Twojej?
Tyś z nami, na Cię kierujemy wzrok.
W Twych rękach każdy chętnie czynię krok.

140

1. Je - zu - so - wa si - lna dłoń
zbyt mnie dro - go ku - pił On,

trzy - ma mo - cno mnie na wie - ki,
by wy - pu - ścić miał z o - pie - ki.

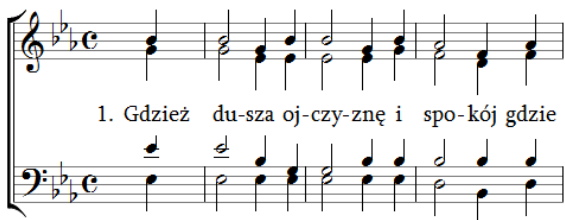
Mój Zba - wi - ciel przy mnie trwa.

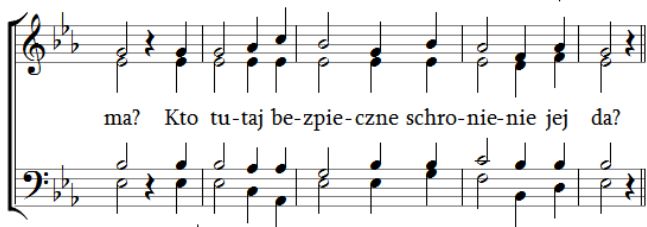
2. Kiedym trwożny, nieszczęść rój
widzę, braknie w sercu męstwa,
dłoń mą trzyma Zbawca mój
i prowadzi do zwycięstwa.
On zachowa mnie od zła,
to najlepsza ufność ma.
3. Gdy oskarża szatan mnie
Chrystus już mnie zastępuje,
gdy on mnie osłabiać śmie,
Chrystus za mną oręduje.
Mój Zastępca o mnie dba -
to najlepsza ufność ma.
4. Z Jego mocnej ręki już
nikt wszak wyrwać mnie nie może.
On mój Pasterz, On mój stróż,
zawsze wiernie mi pomoże.
Jego siła wiecznie trwa,
to najlepsza ufność ma.

141

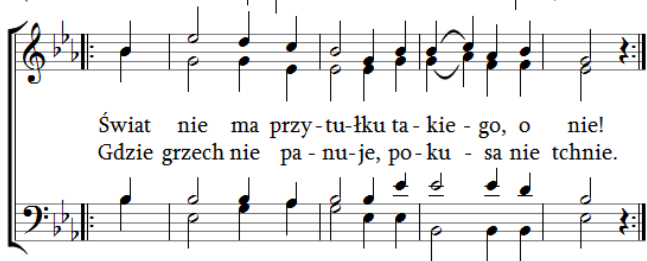
1. Gdzież du-sza oj-czy-znę i spo-kój gdzie

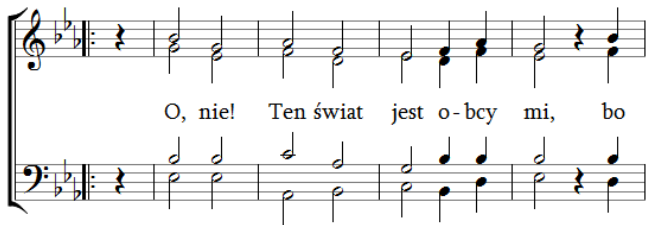
ma? Kto tu-taj be-zpie-czne schro-nie-nie jej da?

Świat nie ma przy-tu-łku ta-kie-go, o nie!
 Gdzie grzech nie pa-nu-je, po-ku-sa nie tchnie.

O, nie! Ten świat jest o-bcy mi, bo

du - szy oj - czy - zna hen w gó - rze się lśni.

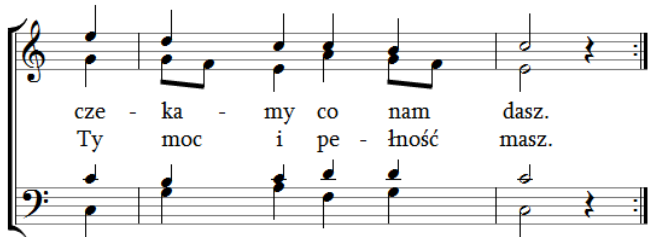
2. Jak błogo w spokoju u Zbawcy tam żyć,
 gdzie śmierć, grzech ni boleść nie mogą już być!
 Niebiańskie melodie rozgłośnie wciąż brzmią
 i witać zbawionych gotowe już są.
 /:Spokój błogi i nie ma burz,
 spoczynek w światłości tam pewny mam już:/

142

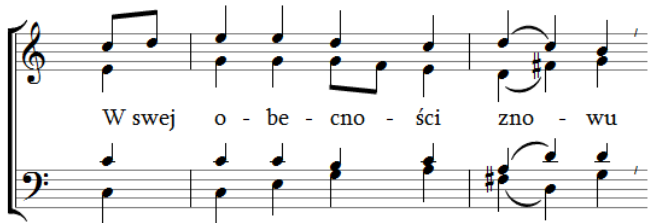
1. Tu zgro - ma - dze - ni, Pa - nie,
W nas sła - bość i wa - ha - nie,

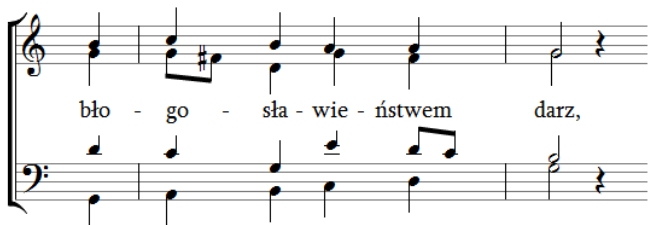
cze - ka - my co nam dasz.
Ty moc i pe - łność masz.

W swej o - be - cno - ści zno - wu

bło - go - sła - wie - nstwem darz,

daj moc swo - je - mu Sło - wu,

swym mi - łym, Pa - nie nasz.

2. Przez Ducha prawdę swoją
 chcesz w nasze serca wryć.
 Daj odczuć siłę Twoją,
 ucz rozważnymi być.
 Pod słowo Twe się korzyć
 w bojaźni pełnej czci.
 Racz nas za świadków użyć,
 posłusznych, wiernych Ci.

143

1. Pa - nie, z ła - ski i mi - ło - ści
wszy - stkie na - sze nie - pra - wo - ści

w u - ni - że - niu nio - słeś tu
i nasz sąd na krzy - ża pniu.

Po - tem do O - jca wró - ci - łeś

przy - go - to - wać mie - jsca nam.

Wnet za - bie - rzesz nas do sie - bie,

w Nie - bo, w Dom O - jco - wski tam.

2. Już niedługo, drogi Panie,
 a ujrzymy Twoją twarz.
 Bo Ty zstąpisz na spotkanie,
 by hołd przyjąć od nas wraz.
 Noc się skończy, dzień nastanie,
 wielki bój zakończy się.
 Wróci Pan na przywitanie,
 swą Wybraną weźmie wnet.

144

1. W ho - łdzie ko - rnym Cię wie - lbi - my,

Je - zu, że mi - łu - jesz nas,

cześć Ci w da - ni przy - no - si - my

2. Nam zbawieniem i ozdobą,
i mądrością jesteś Ty,
przeto się chlubimy Tobą
i wznosimy dzięki Ci.
3. Ty u Ojca jesteś w niebie,
tam odwieczną chwałę masz,
my, zbawieni, czcimy Ciebie
za Twą miłość, Panie nasz.
4. Serca nasze Ty zdobyłeś,
Panie, z łaski wielkiej swej
i dla siebie odłączyłeś
nas ku chwale sławy Twej.

145

p

1. Jak słodko i - mię Je - zus brzmi, wszak

w Nim zba - wie - nie da - ne mi! Jak ja - sno w mo - im

se - rcu lśni, cu - do - wne i - mię

mf

Je - zus! Je - zus ty - lko szczę - ściem mym,

Je - zus wszy-stkim w świe-cie tym. Je - zus! Nu-ćcie

w se - rcu swym. Cu-do-wne i - mię Je - zus!

2. To imię kocham z serca ja,
wszak Jezus zwolnił mnie od zła,
mieszkanie w cudnym niebie da.
Jak miłe imię Jezus!
Jezus tylko ...
3. Gdy słyhać imię to wśród nas
to serca Mu śpiewają wraz,
przejmuje Jego miłość nas.
Wielbijmy imię Jezus!
Jezus tylko ...
4. To imię Jezus słodkie nam
i najpiękniejsze w niebie tam,
niech zawsze zacnym będzie nam.
Więc sławmy imię Jezus!
Jezus tylko ...

146

1. Chce Bóg wszy-stkim ludziom swo-ją ła-skę dać,

bło-gą wieść ka-żde-mu chce do se - rca wlać.

O - twórz więc nie-zwło-cznie se - rca swe - go drzwi

i Je - zu - sa przy - jmij ty!

Wpuść Je-zu - sa w se - rce dziś!

Wpuść Je-zu - sa w se - rce   dziś!

Nie zwle-ka-jąc za-raz przed Nim   u - kórz się.

Je - mu wy - znaj grze - chy   swe.

2. Jezus przyszedł, bo za grzechy umrzeć miał,
zmartwychwstaniem swoim nam zwycięstwo dał.
Otwórz więc ...
3. Gdy w ciemnościach błądzisz i gdyś pełen ran,
wiedz, że takich szukać przyszedł Chrystus Pan.
Otwórz więc ...
4. Szczęście znajdziesz, jeśli przyjmiesz Zbawcę dziś,
gdy się zdecydujesz Jego śladem iść.
Otwórz więc ...
5. Choć tu nieraz ciemno, lecz Pan świeci nam,
w mroku ziemskim daje radę Jezus sam.
Otwórz więc ...

147

p

1. Ty - lko Cie - bie, Je - zu dro - gi,

ja o - bra - łem Pa - nem swym,

p

bo dro - ga - mi mnie zba - wczy - mi

wie - nie wie - dziesz w świe - cie tym.

pp

Ty - lko Ty je - steś mi

mf

wie - rnym Zba - wcą, ty - lko Ty!

2. Tylko Ciebie moja dusza
jako swoją radość zna.
Tylko w Tobie pokój błogi
moje serce zawsze ma.
Tylko Ty ...
3. Tylko Ciebie serce szuka,
gdy mam Ciebie – na tym dość.
Wszystko oddam, by mieć Ciebie.
Pragnę w łasce Twojej rość.
Tylko Ty ...
4. Tyś mię zbawił, tylko w Twoją
twarz chcę patrzeć – z Tobą żyć.
Wiarą pragnę wzniesć się w górę,
z Tobą wiecznie w niebie żyć.
Tylko Ty ...

148

1. Tak dłu-go, Pa - nie, cze - ka Cię
Ach, kie-dyż jej u - ka-żesz się

już Twa O - blu - bie - ni - ca.
i ro - zpro - mie - nisz li - ca?

Kie - dy bło - go - stan spe-łnisz jej?
U - jrzy Wy - bra - na Pa - nie, Cię?

O, przyjdź już, Pa - nie Je - zu!

2. Choć wprowadzie już wśród uczniów swych
obecny jesteś, Panie,
im „pokój” rzeczesz, słyszysz ich
i dzięki, i błaganie.

Nam wszakże nie wystarcza to,
bo chcemy twarz oglądać Twą.

O, przyjdź już, Panie Jezus!

O, przyjdź już, Panie Jezus!

3. Ucz być czujnymi w każdy czas,
dopomóż nam nie zasnąć,
niech gnuśność nie ogarnie nas,
niech lampy płoną jasno.
Bo gdy się zew rozlegnie tuż,
że Oblubieniec idzie już,
jak echo niech to zabrzmie:
„Przyjdź, amen, Panie Jezus!”

149

1. Na - de wszy - stko dla mnie, Pa - nie,
nad bo - ga - ctwa po - sia - da - nie,

da - rem ce - nnym sło - wo Twe,
po - nad ska - rby ce - nię je.

Gdy - by war - tość mieć prze - sta - ło,

na czymż wia - ra o - prze się?

O - no świa - tło z nie - ba zla - ło

i wy - pe - łniać je wciąż chcę.

2. Tak i Amen! Nieprzerwanie
 Ty byś u mnie widzieć chciał,
 bym w Imieniu Twoim, Panie,
 przy Twym słowie mocno stał,
 bym gorliwie się przykładał,
 Tobie służyć zawsze mógł,
 bym przy słowie Twoim siadał,
 jako Maria, u Twych nóg.

150

1. Tę pe - wność mam, iż Je - zus

zba - wił mnie przez swą dro - go - ce - nną

krw i ży - wot wie - czny mi da -

ro - wał, gdy m przy - jął z Je - go ła - ski

2. Tę pewność mam, iż żadna siła
nie wyrwie z ręki Zbawcy mnie,
gdyż miłość Boża mnie zdobyła
ku chwale sławnej łaski swej,
ku chwale sławnej łaski swej.
3. Tę pewność mam, że powołany
od Pana dla świadectwa tu
i Duchem Bożym pomazany,
bym w Jego mocy służył Mu,
bym w Jego mocy służył Mu.
4. Tę pewność mam, że Zbawca z nieba,
prowadzi mnie tu Duchem swym.
Kieruje sercem jak potrzeba,
abym Go sławił życiem mym,
abym Go sławił życiem mym.
5. Tę pewność mam, że Pana ujrzę,
bo przyobiegał w Słowie swym,
że w przemienionych ciałach, w górze
zbawieni zawsze będą z Nim,
zbawieni zawsze będą z Nim.

151

1. Pa - nie, Zba - wco cia - ła swe - go
Ty do - świa - dczasz tu ka - żde - go,

Tyś jest Gło - wą czło - nków swych,
na - po - mi - nasz w cza - sach złych,

a - by Two - i ży - li zgo - dne

i w świę - to - ści na - przód szli,

a - by za - wsze był wi - do - czny

o - dblask Twoj pię - kno - ści w nich.

2. Darem każesz usługiwać,
 który Duch Twój Święty śle,
 aby służbę wykonywać,
 w nich swą sławę widzieć chce.
 Panie, my pouczeń Twoich
 chcemy mocno trzymać się.
 Ty przebywasz pośród swoich,
 więc błogosław dla nas je.

152

1. Aż do - tą - dzie pro -
wśród ja - snych dni, wśród

wa - dził Bóg za rę - ce
noc - nych trwóg tro - skli - wie

mi - ło - sie - nie, ła - ska - wie
chro - nił wie - nie,

wciąż kie - ro - wał mną po - cie - szał

mnie do - bro - cią swą i

mo - żnie mnie wspo - ma - gał.

2. Niech Tobie wzniosę chwałę, cześć
za wierność okazaną,
żeś mnie na rękach raczył nieść,
piastował każde rano!
W mym sercu to wspomnienie tkwi,
jak wiele ja zawdzięczam Ci,
żeś dotąd mi pomagał.

3. Obrońco mój, pomagasz mi,
pomagasz w każdej chwili.
Wciąż błogosławisz hojnie Ty
i zawsze mnie posilisz.
A gdy nadejdą smutku dnie,
to z serca jeszcze wyznać chcę:
Mój Pan mnie nie zapomni!

153

1. O, Pa - nie Je - zu Chry - ste,

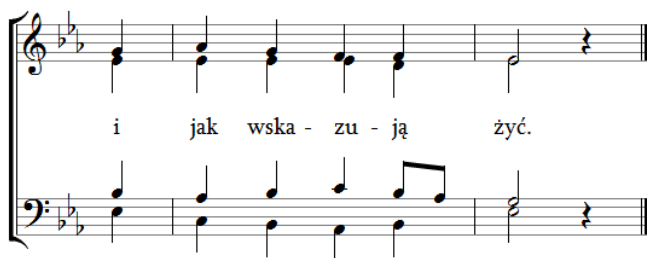
The first system of the musical score is written in G major (one sharp) and common time (C). It consists of two staves, treble and bass. The melody is primarily in the treble staff, with the bass staff providing harmonic support. The lyrics '1. O, Pa - nie Je - zu Chry - ste,' are placed between the staves.

racz w se - rca na - sze wryć

The second system continues the melody and accompaniment. The lyrics 'racz w se - rca na - sze wryć' are placed between the staves.

Twe pra - wdy wie - ku - i - ste

The third system concludes the musical phrase. The lyrics 'Twe pra - wdy wie - ku - i - ste' are placed between the staves.

2. O, Jezu, życia Zdroju,
 swą łaskę nam tu mnoż,
 dopomóż żyć w pokoju
 i radość w serca włóż.
3. O, dobry nasz Pasterzu
 opieką swą nas broń,
 umacniaj w świętej wierze,
 od grzechu wciąż nas chroń.
4. O, dobrotliwy Panie,
 w Twojej łasce daj nam rość,
 racz w dobrym dać wytrwanie,
 co dasz, mieć na tym dość.
5. O, Światłość nad światłości
 świeć duszy blaskiem swym,
 byśmy w Twojej znajomości
 wzrastali w życiu tym.

154

1. Ach, po - trze - bu - ję Cię, ła -

ska - wy Pa - nie mój, Twe I - mię ska - łą

mą, w Nim jest po - cie - chy zdroj.

O, Pa - nie w ka - żdej chwi - li

po - trze - bu - ję Cie - bie i po bło - go -

sła - wie - ństwo i - dę do Cię!

2. Ach, potrzebuję Cię, Wszechmocny Zbawco mój
i świętą łaską swą oddalaj pokus rój.
O, Panie ...
3. Ach, potrzebuję Cię, Tyś Pan mój i mój Bóg,
bym wszystko mocą Twą pokonać zawsze mógł.
O, Panie ...
4. Ach, potrzebuję Cię, jak Ty chcesz, tak mnie wiedz,
bo wiem że ufność swą wciąż w Tobie mogę mieć.
O, Panie ...
5. Ach, potrzebuję Cię, o Panie, Jezu mój,
bym został wiernym Ci przez cały życia bój.
O, Panie ...

155

1. Je - ste - śmy skła - dać w sta - nie przez
Cie - bie Bo - gu wciąż o - fia - rę
chwa - ły, Pa - nie, o - wo - ce serc i
warg tych warg co i - mię Bo - że wy -
zna - ją z ła - ski Twojej, i z To - bą już nie

2. Składamy przez Cię z wiarą,
 boś jest ołtarzem nam,
 a razem i ofiarą,
 którą złożyłeś sam.
 Za bramą ucierpiełeś
 gdyś składał Jezu ją,
 bo lud poświęcić chciałeś
 swą własną świętą krwią.

3. I my za obóz, Panie,
 wyszliśmy do Cię wraz,
 by Twoje urąganie,
 na każdy nosić czas.
 Albowiem tu nie mamy,
 trwałego miejsca, nie!
 Lecz przyszłe posiadamy,
 coś Ty zgotował je.

4. Tyś wczoraj, dziś, niezmiennie,
 na wieki jest ten sam.
 I tak też nieodmiennie,
 swój przykład dajesz nam.
 I my się nie zmieniamy,
 gdy z nami łaska Twa
 i z Tobą przy tym trwamy,
 co od początku trwa.

156

1. Swą o - wie - czką zwie mnie Pan,

The first system of the hymn, starting with the number 156. It features a treble and bass staff in G major (one sharp) and common time (C). The melody is in the treble staff, and the bass staff provides a simple harmonic accompaniment. The lyrics are '1. Swą o - wie - czką zwie mnie Pan,'.

w Nim mi Pa - sterz do - bry dan.

The second system of the hymn. The melody continues in the treble staff, and the bass staff continues with the accompaniment. The lyrics are 'w Nim mi Pa - sterz do - bry dan.'.

Sło - wem swo - im w ka - żdym cza - sie

The third system of the hymn. The melody continues in the treble staff, and the bass staff continues with the accompaniment. The lyrics are 'Sło - wem swo - im w ka - żdym cza - sie'.

po - i mnie i wie - rnie pa - sie.

The fourth system of the hymn. The melody continues in the treble staff, and the bass staff continues with the accompaniment. The lyrics are 'po - i mnie i wie - rnie pa - sie.'

On mi - łu - je mnie i zna

i w pa - mię - ci za - wsze ma.

2. Jego czujny strzeże wzrok,
każdy czyn mój, każdy krok.
On mnie uczy, On mi radzi
i łaskawie mnie prowadzi.
Do wód mnie kieruje sam
i pragnienie gaszę tam.
3. Gdy więc tyle Pan mi dał,
jakżebym się smucić miał?
Z Nim mi życie błogo płynie
i wiem, że gdy ono minie,
Pasterz mój wprowadzi mnie
w wieczne odpocznienie swe.

157

1. Tu w do-świa-dcze-nia chwi-lach, zma-
Wnet je-dnak to się sko-ńczy, gdy

rtwie-nia gnę-bią nas. Two
swo-ich we-źmiesz wraz.

wspa-nia-ło-ści u-jrzym tam i ja-wne o-ne

bę-dą nam, tym dzie-ci Bo-że cie-szą się, ich

o - czy wkró - tce u - jrzą Cię, stwo - rze - nie

też o - gła - sza chwa - łę Twą.

2. Będziemy też przebywać
 w światłości, Panie, bo
 Tyś miejsce nam zgotował
 i własność weźmiesz swą.
 I chociaż teraz w świecie tym
 stoimy wciąż przed wrogiem złym,
 to jednak zawsze, Panie nasz,
 w pokusach siłę swoją dasz,
 gdyż jesteś Ty,
 potężnym w mocy swej.

158

1. Spójrz ła - ska - wie na swój lud,

o, Pa - ste - rzu nasz, Ty o

po - karm dbasz. Nas po - si - laj

w ła - sce swo - jej, by - śmy tu na

ście - żce Two - jej wie - dli ży - cie swe

ja - ko dzie - cię Tve, wciąż się u - świę -

ca - li, Cie - bie po - zna - wa - li.

2. Ty znasz głębię naszych serc,
nasze myśli znasz,
dobry Ojciec nasz.
Gdy się pomoc ludzka kończy
wtedy Ty się z dzieckiem łączysz.
Ty ochroną mu
w jego ciężkim dniu.
Wiesz nas łaskawie
ku swej wiecznej sławie.

159

p

1. W nie-bie ja wła-sność mam, dom o-bie -

ca - ny tam, gdzie smu - tek, bo - leść, łyzy

w ra - dość się zmie - nią mi. Prze - mi - nie

wsze - lki ból, cie - rpie - nie, za - łość, znój.

Po-ko - ju mie - jsce to wła-sno-ścią mą.

p
Wła-sno-ści pię - kna, je-steś ma!

Dla se-rca Tyś ra-do-ścią cna.

p
Ro-złą-ka śmie-rci już smu-cić nie bę-dzie mnie.

Rze-sze zba-wio-nych dusz tam cie-szą się.

2. W nadzwieżdnej wyży tej, w ojczyźnie górnej mej,
sławniejsze piękno snadź,
niż mogę je tu znać.
Owoce drzewa jej
i wody czyste w niej
pięknością zdobią ją
wspaniałą swą.
Własności piękna ...
3. Jezus powołał mnie,
zgotował miejsce cne,
przełał swą za mnie krew,
przejednał Boży gniew,
Ducha mi swego dał,
mam w Nim swój wieczny dział.
A więc za Panem w ślad
podążam rad.
Własności piękna ...

160

1. Jam stę - sknio - ny, jam stę - sknio - ny,

o, mój Je - zu u - wie - lbio - ny, u - jrzeć

Cię, bo mym pra - gnie - niem spo - cząć

pod Twych skrzy - deł cie - niem.

2. Światło drogie, światło drogie,
co rozpraszasz chmury wrogie!
Kiedyż, kiedyż z wybranymi,
przed Twój tron dopuszczonymi,
ujrzę lica Twego blask?
3. Hymn wspaniały, hymn wspaniały
wznosi chór aniołów cały.
Ach, gdzież skrzydła do polotu,
bym od ziemskich nędz, kłopotów
wzniósł się do Syjonu wzgórz!
4. O, błogości, o, błogości!
W niebie pielgrzym, gdy zagości
w złotym grodzie, o, mój Panie,
tego pojąć jam nie w stanie,
jaka błogość będzie tam!

161

1. Ma - ran a - ta! Jest to ha - sło
z pie-rwszych chrze - ści - ja - ństwa dni, gdyż na -
dzie - ja przy - jścia Pa - na w se - rcach
Je - go wie-rnych łni. Być wy - bra - ną
Ba - ra - nko - wą! Ja - kież bło - gie

dla nas to! Ma-ran a-ta! Przyjdź już,

Pa-nie, po O-blu-bie-ni-cę swą.

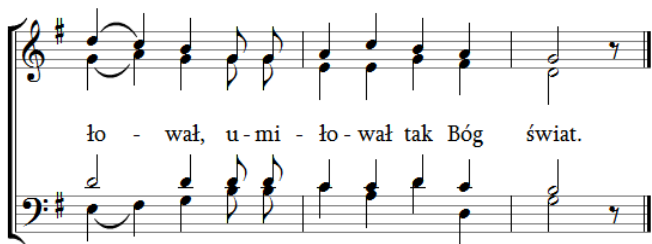
2. Maran ata! Niech i dzisiaj
pośród nas brzmi hasło to,
mocniej serca niech tym biją,
co własnością Jego są.
Być wybraną ...
3. Maran ata! To dla świętych
jest pociechą w czasach złych,
bo z kłopotów, zmartwień, śmierci
wkrótce Pan wybawi swych.
Być wybraną ...
4. Maran ata! Pan jest blisko,
ostateczny jest już czas,
więc i my gotowi bądźmy
stać przed Nim wszyscy wraz.
Być wybraną ...

162

1. Al - bo-wiem tak Bóg świat u - mi -

ło - wał. Al - bo-wiem tak Bóg świat u - mi -

ło - wał, u - mi - ło - wał, u - mi -

2. Że dał nam Syna jedynego,
 że dał nam Syna jedynego,
 dał Syna, dał Syna,
 Jednorodzonego dał.

3. Ażeby każdy, kto Weń wierzy,
 ażeby każdy, kto Weń wierzy
 nie zginął, nie zginął,
 ale żywot wieczny miał.

163

1. Bóg jest mi - ło - ścią, On mnie o -

The first system of the musical score is written for a piano accompaniment. It consists of two staves, a treble staff and a bass staff, both in the key of B-flat major (two flats) and 3/4 time. The melody is primarily in the treble staff, with the bass staff providing harmonic support. The lyrics '1. Bóg jest mi - ło - ścią, On mnie o -' are aligned with the notes.

dku - pił, Bóg jest mi - ło - ścią, mi - łu - je mnie.

The second system continues the musical score. It also consists of two staves. The melody continues in the treble staff, with the bass staff providing harmonic support. The lyrics 'dku - pił, Bóg jest mi - ło - ścią, mi - łu - je mnie.' are aligned with the notes.

Więc mó - wię je - szcze raz: Bóg jest mi -

The third system continues the musical score. It also consists of two staves. The melody continues in the treble staff, with the bass staff providing harmonic support. The lyrics 'Więc mó - wię je - szcze raz: Bóg jest mi -' are aligned with the notes.

2. Związany byłem pętami grzechu,
związany byłem więzami win.
Więc mówię ...
3. Leżałem w śmierci szatańskiej mocy,
leżałem w śmierci, zapłacie win.
Więc mówię ...
4. Lecz Bóg mi zesłał wiernego Zbawcę,
Jezusa zesłał, wyzwolił mnie.
Więc mówię ...

164

1. U - ła - ska - wie - nia
i nie - świa - do - mie

do - stą - pi - łem cho - ciał nie
nim ga - rdzi - łem, za cud u -

by - łem go - dzien go i
wa - żam je - dnak to

te - raz jest ra - do - ścią ma - wy -

2. Grzechami swymi zasłużyłem
na sprawiedliwy Boży gniew,
lecz pojednania dostąpiłem,
gdy obmył mnie przez Zbawcy krew.
Jam Boże dziecko, nigdyś wróg,
to w miłosierdziu sprawił Bóg.

3. O, Boże, hojny w łaskowości,
w opiece swej mnie ciągle masz,
słabego nosisz mnie w miłości,
aż kiedyś ujrzę Jego twarz
i wiecznie tam radując się
wysławię miłosierdzie Twe.

165

1. Zba - wco i Pa - nie mój,

ży - cia mo - je - go źródło je - steś Ty

sam. Bez Cie - biem ni - czym był,

bom w grze - chu ty - lko żył, a w To - bie

źró - dło sił i szcze - ście mam.

2. Tyś grzech mój na się wziął
i brzemień win mych zdjął,
o, Zbawco mój!
Tobie ja służyć chcę
po wszystkie życia dnie,
śmierć już nie trwoży mnie,
bom wiecznie Twój.
3. Gdy szatan zwieść mnie chce,
Ty, Panie, wspieraj mnie
i dodaj sił,
aby mej duszy wróg
nie zwiódł mnie z Twoich dróg,
bym wciąż Ci służyć mógł
i wiernym był.

166

mf

1. Du - szo, niech Cię ból nie trwo - ży,

w wie - rze w Pa - na mo - cno stój. Two - im

Zba - wcą jest Syn Bo - ży, chce Cię zmie - nić

p
w o - braz swój. Nie ro - zpa - czaj w cię - żkiej

chwi - li, przed zwa - tpie - niem du - szę strzeż.

mf

Co On przy - rzekł, to wy - pe - łni,

ty - lko Je - mu u - faj, wierz!

2. Nie dajże się zmylić z drogi
przez szatańską, chytrą moc;
wiedz, że Zbawcy twego drogi
wiodły też przez ciemną noc.
Nie rozpaczaj ...
3. Chcesz za Panem iść statecznie?
Umrzeć musi własne „ja.”
Chcesz tu żyć Dlań użytecznie,
przez śmierć wiedzie droga twa.
Nie rozpaczaj ...
4. Rzuć więc wszelkie wątpliwości
i za Panem śmiało idź!
Wszak On tylko to dopuści,
co zbawienne może być.
Nie rozpaczaj ...

167

1. Tak chętnie Je - zus pro - si Cię:

O, przy - jdz do mnie już. A kto wo - ła - nie

sły - szy to, Pan nie o - drzu - ci go.

2. Więc jeszcze dziś brzmi Zbawcy głos:
 „Gdyś obciążony – przyjdź.”
 Bo jeszcze w cudny łaski czas
 sam Zbawca prosi nas.

3. Wnet przyjdzie Jezus, Boży Syn,
 czas łaski skończy się.
 Sam Król i Władca przyjmie Cię,
 gdyś tylko wierzył Weń.

168

1. O, świę-ta, bło - ga chwi-la ta,
 gdy Bóg prze-ma-wia sam. W po - ko - ju, w ci - szy
 zwa-ca się, więc o-twórz se - rce swe.

2. On drogą, prawdą, życiem nam
 i żywym słowem sam.
 Pochodnią jest dla naszych nóg,
 On Zbawca, Pan i Bóg.

3. Kto w skrusze przyjmie Słowo to
 i kto uniży się,
 tam, w szczęśliwości będzie żył,
 bo tak rzekł Boży Syn.

169

1. Czy Pa-nu się o - dda - łeś wczas?

The first system of the musical score is in G major (two sharps) and 2/4 time. It consists of a treble and a bass staff. The melody is in the treble staff, and the accompaniment is in the bass staff. The lyrics are written below the notes.

Jest pię - kne ży - cie twe! Stra - co - ny

The second system continues the melody and accompaniment. The lyrics are written below the notes.

zaś mło - do - ści czas nie wró - ci

The third system continues the melody and accompaniment. The lyrics are written below the notes.

ni - gdy się. Więc wzwyż ku ła - ska - we - mu

The fourth system concludes the musical phrase. The lyrics are written below the notes.

Pa - nu spójrz. Tak szy - bko czas tu mknie.

Dziś je - szcze chę - tnie wszy - stko Je - mu

złóż, swe se - rce szczę - ście swe.

2. Nie będziesz latem żniwa miał,
gdyś stracił wiosny dni;
gdyż w porze siewu mało siał,
nic jesień nie da ci.
Więc wzwyż ku ...
3. Czy słyszysz? Zbawca ciebie zwie!
Tak mile woła cię!
Czy nie chcesz ujść szatana rąk,
co zgubę sieje w krąg?
Dlatego wzwyż ku temu Panu spójrz.
Tak szybko czas tu mknie!
Dziś jeszcze chętnie wszystko Jemu złóż,
w Nim jest zbawienie twe!

170

1. Z krzy - ża try - snął stru - mień Bo - ży,
na - stał o - dtał ła - ski czas.
Ko - go - ko - lwiek z was grzech trwo - ży,
niech tam śpie - szy ka - żdy z was.
Stru - mień ten da no - we ży - cie,

ply - nie z Zba - wcy ran o - bfi - cie,

pij więc z nie - go i po - dzie - kuj

za ten bło - gi Bo - ży dar.

2. Spójrz! Tysiące grzesznych ludzi,
już napiło się z tych wód,
bo ten strumień radość budzi.
Pójdź oglądać Boży cud.
Strumień ten ...

3. Jeśli nie znasz mocy jego,
przyjdź, zakosztuj, uznaj sam,
gdyż ten strumień dla każdego,
jest od Boga z nieba dan.
Strumień ten ...

171

1. Gło-ście ra-do-śnie wszy-scy wraz: Bóg ko-cha nas!

Na-stał przy-je-mny ła-ski czas, Bóg ko-cha nas!

O, przy-ja-cie-le, rzu-ćcie sny, zba-wie-nie

mi-nąć mo-gło-by, świt E-wa-nge-lii spę-dza mgły

Bóg ko-cha nas! Bóg ko-cha nas!

Bóg ko-cha nas! Gło-ście ra-do-śnie

wszy-scy wraz: Bóg ko - cha nas!

2. Głoście zgubionym wszystkim stron:

Pan kocha was!
 Opuścił swój niebieski tron,
 Pan kocha was!
 On umarł na Golgocie raz,
 odtąd miłośnie wzywa was,
 wykorzystajcie łaski czas!
 Pan kocha was!
 Bóg kocha nas! ...

3. Przyjdźcie wy, wszyscy, ze wszech stron:

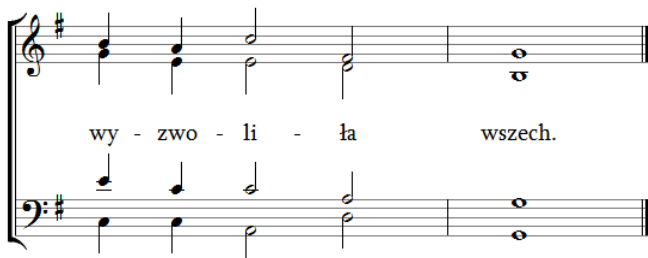
Pan kocha was!
 Wdzięczny i dobrotliwy On,
 Pan kocha was!
 Pocieszycielem On jest swych,
 ufność, nadzieję wlewa w mdłych,
 w ciężkich pokusach krzepi ich:
 Pan kocha was!
 Bóg kocha nas! ...

172

1. Jest źródł, skąd po - pły - nę - ła nam krew

nasz gła - dzą - ca grzech, cu - do - wnie

nas o - bmy - ła z plam, z trwóg

2. Spójrz, łotr na krzyżu znalazł źródło,
o, niewymowny cud!
I z łaską Pańską poszedł w raj,
w raj do żywota wód.

3. Jam niegdyś także w grzechach był,
On zaś wybawił mnie
i odtąd już ze wszystkich sił
radośnie śpiewać chcę.

4. Więc już na zawsze Jego krew
błogości zdrojem jest.
Niech tu i wiecznie brzmi ten śpiew:
mnie kocha Zbawca mój!

173

1. I cze - muž wciąż zwle - kasz, o
du - szo, gdy Zba - wca od da - wna Cię
zwie? On z grze - chów u - wo - lnić chce
cie - bie i z Bo - giem po - je - dnać cię
chce. Cze - mu? Cze - mu? Cze - mu ty

nie chcesz Doń przyjąć? Cze-mu? Cze-mu?

Do chwa - ły Je - zu - sa wnijść?

2. Nie czujeszże dzisiaj w swym sercu,
jak Święty Duch ciągnie cię Doń?
Czy nie chcesz być wolną od grzechów?
Czy niebios nie wabi cię błoń?
Czemu? Czemu? ...
3. Czy nie chciałbyś przyjąć zbawienia?
Wciąż z dala od Boga chcesz stać?
A Jezus, łaskawy Zbawiciel,
chce błogi swój pokój ci dać.
Czemu? Czemu? ...
4. Wiec czemuż nie śpieszysz Doń, duszo,
nim przyjdzie twa śmierć i twój sąd?
Jezusa krew jeszcze cię zbawi,
lecz zwlekać to zgubny jest błąd.
Czemu? Czemu? ...

174

mf

1. Pójdź do Zba-wcy, dro-ga du - szo,

pójdź, On chę-tnie przy-jmie cię. Pójdź, gdy grze-chy

cie - bie gnę - bią, w Nim zba-wie-nie zna-jdziesz swe.

p
Pójdź zmę - czo - ny i stru - dzo - ny*mf*
i gdy wie - le bra-knie ci. On o - czy - szcza

wsze - lkie wi - ny w swo - jej świę - tej

dro - giej krwi, w swo - jej świę - tej dro - giej krwi.

2. Pójdź do Zbawcy, twoje grzechy
zładził On z miłości swej,
wielkiej łaski doznać możesz,
tylko Zbawcę przyjąć chcesz!
Choć zwątpiało twoje sumienie,
potępienia lęka się,
Słowo święte cię upewnia,
że On zmarł za grzechy twe,
że On zmarł za grzechy twe.
3. Pójdź do Zbawcy, Jego brzemię
będzie bardzo lekkie ci,
a cierpienia wszelkie znikną,
gdy uwierzysz w Niego ty.
Pójdź, gdy Jezus ciebie prosi,
słuchaj, jak On wzywa cię!
Pójdź na ucztę ty do Pana,
pójdźże dziś, nie wahaj się,
pójdźże dziś, nie wahaj się!

175

1. O, to są wie - czne zli - to -
 że do grze - szni - ka Bóg się

wa - nia i wsze - lką myśl prze -
 skła - nia, by z wie - cznej śmie - rci

wy - ższa to, prze - kle - nstwo grze - chu
 zwo - lnić go,

z nie - go zdjąć, do chwa - ły,

Je - zu - so - wej wziąć, do

chwa - ły Je - zu - so - wej wziąć.

2. Nie musisz iść na potępienie!
Każdemu Bóg dopomóc chce.
Dlatego zstąpił Syn na ziemię,
a potem w niebo wzniósł On się.
Od tronu łaski przezeń już,
obfitość łaski spływa wciąż,
obfitość łaski spływa wciąż.
3. O, łasko, która wymazujesz,
przez krew Jezusa każdy grzech,
ogłaszać wszędzie nakazujesz,
o odpuszczeniu przestępstw wszech,
zbawienie, pokój dając wraz.
Jak jest cudowny łaski czas,
jak jest cudowny łaski czas.

176

1. Pójdź do Je - zu - sa, pójdź dzi - siaj Doń!

On tak jest bli - sko, wy - cią - ga dłoń,

głos Je - go u - słysz, do - pó - ki zwie,

ła - ska - wie wzy - wa cię.

Jak - że bło - go bę - dzie kie - dyś tam,

gdy o - bmy - ty z grze - chów wsze - lkich płam

u - jrzysz wspa - nia - łość Je - zu - sa tam!

Pójdź - że do Nie - go dziś!

2. Słów Jego słuchaj i przybliź się,
w pokucie wyznaj Mu grzechy swe,
On pewną, wieczną ochroną twą.
Dzisiaj usłuchaj Go!
Jakże błogo będzie ...
3. Jemu swe serce dać dzisiaj śpiesz,
On przyjmie ciebie, mocno w to wierz,
miłością, łaską otoczy cię,
tylko nie wahaj się!
Jakże błogo będzie ...

177

1. To Je-zus ty-lko ska-łą nam, o-

This system contains measures 177 to 180. The melody is in the treble clef, and the bass line is in the bass clef. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is common time (C). The lyrics are: "1. To Je-zus ty-lko ska-łą nam, o-".

po-ką, twie-rdzą On. Kto wie-rzy w Nie-go

This system contains measures 181 to 184. The melody is in the treble clef, and the bass line is in the bass clef. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is common time (C). The lyrics are: "po-ką, twie-rdzą On. Kto wie-rzy w Nie-go".

zba-wion jest. Sam Bóg zwia-stu-je

This system contains measures 185 to 188. The melody is in the treble clef, and the bass line is in the bass clef. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is common time (C). The lyrics are: "zba-wion jest. Sam Bóg zwia-stu-je".

2. Innego nie ma zbawienia
i ubłagania też.
Innego nie ma Imienia
/: przez które mógłbyś żyć. :/
3. Kto wznosi dom na skale tej
ten nie zachwieje się.
Ratunkiem wiecznym Jezus sam,
/: więc przyjmij łaskę tę. :/
4. Sam Jezus tylko światłem jest,
w Nim swój oglądać stan
i widzieć zdolny tylko ten,
/: kto chodził w świetle sam. :/
5. Więc tej światłości szukaj dziś,
dopóki łaska trwa.
Wnet życie Twe zakończy się,
/: więc przyjm zbawienia dar. :/

178

1. Je - zus grze - sznych przy - jąc chce,
 źródło łask o - two - rzył swe,
 On ra - tu - nek wszy - stkim śle, Je - zus
 grze - sznych przy - jąc chce! Weź do
 se - rca sło - wa te
 Weź do se - rca weź weź do se - rca weź

Je - zus Cie - bie przy - jąc chce Je - zus
cie - bie przy - jąc chce

chce
cie - bie przy - jąc chce weź do

se - rca sło - wa te.
Weź do se - rca weź weź do se - rca weź,

Je - zus Cie - bie przy - jąc chce!

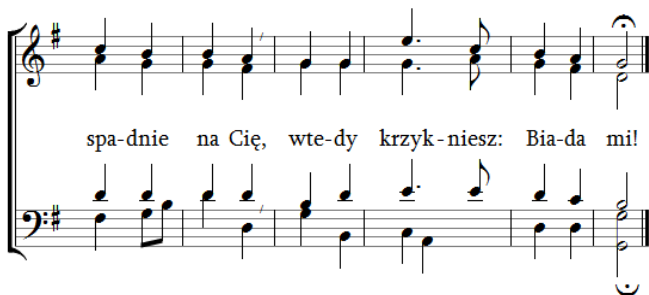
2. Choć grzeszne, pełne win,
nie odrzuci Boży Syn,
swych owieczek szuka je,
Jezus grzesznych przyjąć chce!
Weź do serca...

3. O, wyznajcie Mu swój grzech
i ufajcie w Zbawcy krew,
On dał za was życie swe.
Jezus grzesznych przyjąć chce!
Weź do serca...

179 1. Śpiesz-że, śpiesz-że, daj się zba-wić, pó-ki

ła-ska je-szcze trwa, nim zba-wie-nia mi-nie

dzień, gdyż dzień gnie-wuwnet na - dej-dzie i sąd wie-czny

2. Nie mów teraz: Jutro przyjdę.
 Dziś, kto głos ten słyszeć chce
 ma w Jezusie wieczny dział.
 Nie wspominaj swego jutra
 i zbawienia nie odkładaj,
 tylko przyjmij wielki dar.

3. W swej miłości Jezus wzywa,
 z darem swym na Ciebie czeka,
 bo za darmo chce dać ci.
 Już dziś możesz przyjść do Niego,
 dziś jest jeszcze czas przyjemny,
 więc skorzystaj, łaska trwa!

180

p

1. Cu - dną no - wi - nę zwia -
 Bóg dla Je - zu - sa o -

sto - wał nam Bóg słu - cha - jcie
 dpu - ścił nam dług, od zgu - by

wszy - scy jej wraz: *p*
 zba - wił Bóg nas. Od zgu - by

zba - wił Bóg nas, *mf* od zgu - by

zba - wił Bóg nas, w Je - zu - sie na

wie - ki o - dpu - ścił nam Bóg

od zgu - by zba - wił Bóg nas.

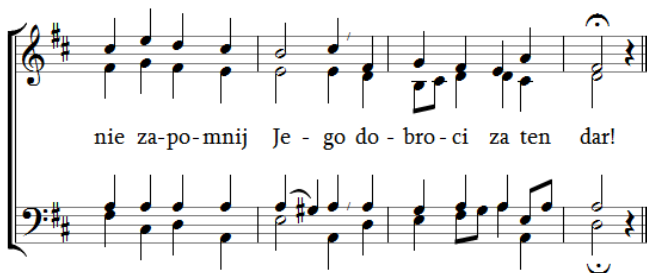
2. Jeśli obłuda minionych tu dni
dręczy w sumieniu wciąż was,
niech w sercu wiara, jak w słońcu się lśni:
Od zguby zbawił Bóg nas.
Od zguby zbawił ...
3. Gdy pod ciężarem trosk życia i mąk
nadziei płomyk już zgasł,
nie opuszczajcież zemdlonych swych rąk:
Od zguby zbawił Bóg nas.
Od zguby zbawił ...

181

1. Tyś w mo - je u - sta wło - żył cu -
co mi - łość Twą o - gła - sza, o -

do - wnej tre - ści pieśń, O, śpie - waj du - szo
dda - je chwa - łą cześć.

Pa - nu, z ca - łą go se - rca chwal i

2. Twą miłość sławię Zbawco,
niech moje serce z czcią
pieśń wznosi za łaskawość
i dobroć wielką Twą.
Więc śpiewaj Panu wdzięcznie
za wielki Jego czyn,
z świętymi wraz społecznie,
cudowny chwały hymn.

3. Radośnie śpiewam Zbawcy
i sławię imię to.
Serdecznie pieśni wnoszę
za odkupienie krwią.
Wnet w mym chwalebnym stanie
przez nieba będzie brzmieć,
przed Pana tronem wiecznie,
cudowna, nowa pieśń.

182

1. Gdzie mo - żna zna - leźć po - je -
Je - dy - nie Je - zus jest tu

dna - nie dla wszy - stkich grze - sznych w świecie złym?
w sta - nie zagrzech być po - je - dna - niem tym.

Kto tu prawdzi - wy po - kój Bo - ży,

spo - czy - nek du - szom dać tu chce?

Je - dy - nie Je - zus, któ - ry zło - żył

w o - fie - rze świę - te ży - cie swe.

2. Kto może dać ci wieczne życie
i kto od sądu zwalnia wraz?
Jedynie Jezus całkowicie
po wieczny odkupuje czas.
Więc spojrzeć w wierze chciej na Niego
i jakim jesteś przyjdź Doń chciej.
Zaufaj też miłości Jego,
myśl oddaj Mu i serce swe.

183

mf

1. Masz Je - zu - sa, ma - szli

mf

po - kój? Du - szo, po - wiedz, czy Go masz?

Masz Je - zu - sa, któ - ry przy - szedł, aby

zba - wić wszy - stkich nas. Masz Je - zu - sa?

py - tam się. Patrz, Zba - wi - ciel ko - cha

Cię! Masz Je - zu - sa? Py - tam

się. Patrz Zba - wi - ciel ko - cha Cię!

2. Masz Jezusa, maszli radość?
Czyś zbawienia pewny ty?
Masz Jezusa - to w cierpieniu
wszelka gorycz, słodką ci.
Masz Jezusa ...

3. Masz Jezusa, maszli życie,
które trwa na wieki już?
Masz Jezusa, co Mu dana,
chwała, cześć, majestat wciąż?
Masz Jezusa ...

4. Gdy masz Jego, to masz pokój,
wtedy wciąż wysławiaj Go.
Gdy masz Jego, to w twym życiu,
On jest wciąż radością Twą.
Masz Jezusa - raduj się,
bo Twój Zbawca kocha cię!

184

1. U - faj, du-szo Pa-nu, za - u - faj Mu!

Na Nim wciąż spo - le - gaj, żyj dla Nie - go tu.

Bądź wie - rnym Mu, aż Pan wró - ci znów.

No-cy już nie bę - dzie, daj - my chwa - łą Mu!

Z wie - lkiej nie - do - li, ze wszy - stkich trwóg

On Cię wy - pro - wa - dzi Twój wie - rny Bóg!

2. Ufaj duszo Panu, zaufaj Mu!

Na Nim wciąż polegaj, żyj dla Niego tu.
 Co daje świat, pełen trwóg i zrad?
 Pan z pomocą śpieszy i ochrania rad.
 On wiecznie wierny, zwalczony wróg.
 Chce w twym sercu mieszkać twój wierny Bóg!

3. Ufaj duszo Panu, zaufaj Mu!

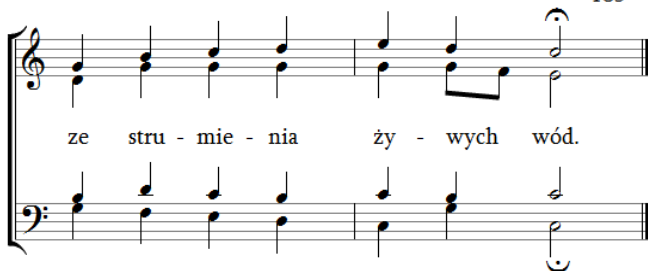
Na Nim wciąż polegaj, żyj dla Niego tu.
 Wnet skończy się twej pielgrzymki cień.
 Pan zabierze swoich i nastanie dzień.
 Więc bojuj wiernie, choć groźny wróg,
 smutek w radość zmieni twój wierny Bóg!

185

1. Kto chce, przyjdź i bierz z pe - łno -

ści, któ - rą ci po - da - je Bóg.

Kto chce, bę - dzie na - po - jo - ny

2. Kto chce, przyjdź i ty we wierze
tak, jak jesteś – słaby, mdły.
Co Bóg daje nikt nie weźmie.
Bierz to, czego braknie ci.
3. Kto chce, niechaj to doświadczy,
jak miłuje grzesznych Pan.
Kto uwierzy, temu daje
odpuszczenia błogi stan.
4. Kto chce! Pośpiesz się i przyjmij,
ciemna noc przybliży się!
Śpiesz się, śpiesz przyjść do Jezusa,
On grzeszników zbawić chce.

186

1. Tyś po - mo - cą w ży - ciu mo - im,

Pa - nie ra - dą je - steś mi. Tyś jest

se - rcem mi o - dda - ny, za - wsze u - fam, Pa -

nie Ci. Przez u - ci - ski ró - żne wie - dziesz,

wi - dzisz wprzód już ko - niec mój, choć Twa

dro - ga się wy - dłu - ża, jest zwy - cię - ski
ka - żdy bój, jest zwy - cię - ski ka - żdy bój.

2. Słowo Twoje nieomylne,
boś jedynie Słowem sam.
Wieczna miłość nie ustanie,
bo miłością Jezus Pan.
Panie, wszystko Ty wykonasz,
co Twe Słowo mówi nam,
kreska, jota nie przeminie –
wsze proroctwa spełnisz sam,
wsze proroctwa spełnisz sam.
3. Panie, wiernie mnie prowadzisz,
mocą Ducha strzeżesz mnie.
Wiarę słabą też doświadczasz,
bym rósł i nie zachwiał się.
Twoim rękom się powierzam,
widzę bowiem miłość Twą.
Przeto prowadź mnie swą mocą
i utwierdź ufność mą,
i utwierdź ufność mą.

187

1. Trwa je-szcze ła - ska Bo - ża,

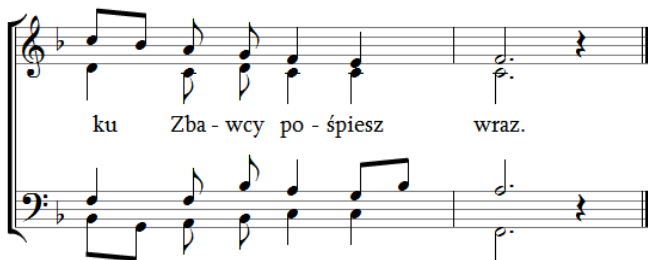
The musical score for measures 187 and 188 is written for voice and piano. The key signature has one flat (B-flat) and the time signature is common time (C). The piano accompaniment consists of chords in the left hand and single notes in the right hand. The vocal line enters in measure 187 with a half note 'Trwa' and continues through measure 188 with a half note 'je-szcze' and a quarter note 'ła - ska'. The phrase 'Bo - ża,' begins in measure 188 with a half note and continues into the next system.

trwa od - pu - szcze - nia czas,

The musical score for measures 189 and 190 continues the vocal line. The piano accompaniment remains consistent. The vocal line has a half note 'trwa' in measure 189, followed by a half note 'od - pu' and a quarter note 'szcze - nia' in measure 190. The phrase 'czas,' begins in measure 190 with a half note and continues into the next system.

gdy błą - dzisz po be - zdro - żach,

The musical score for measures 191 and 192 continues the vocal line. The piano accompaniment remains consistent. The vocal line has a half note 'gdy' in measure 191, followed by a half note 'błą - dzisz' and a quarter note 'po' in measure 192. The phrase 'be - zdro - żach,' begins in measure 192 with a half note and continues into the next system.

2. Zbawiciel jeszcze czeka,
wyciąga do cię dłoń,
twoje serce czemuż zwleka
i nie pośpiesza Doń?
3. Od Jego łaski z dala
chcesz szczęście znaleźć ty?
Ach, świat cię tylko skala,
a szczęścia nie da ci.
4. Swoje serce złoż Mu w darze
i wśród żywota burz,
jak Duch ci Święty każe,
tak Zbawcy swemu służ.
5. Pragnienia twoje ukoj,
gdy Weń uwierzysz ty,
da pokój duszy twojej,
da wieczne szczęście ci.

188

1. U - wie - lbiam mi - łość nie - po - ję - tą,

co w Zba - wcy mym o - bja - wia się.

U - ni - żam się, przed mo - cą świę - tą,

co z grze - chu wy - dźwi - gnę - ła mnie.

Już nie chcę dłu - żej dbać o sie - bie, Mi -

ło - ści pra - gnę to - nąć w To - bie.

2. Już mam, na wieki Cię posiadam,
 wiem, że umiłowałeś mnie,
 kupiłeś drogo moją duszę
 i swoją łaską darzyć chcesz,
 Tyś moim pojednaniem, Panie,
 cześć, dzięki Tobie nieustannie.
3. Niech w moim sercu pozostanie
 wyryte Jezu, imię Twe,
 me serce Twą miłością, Panie,
 napelnij i umacniaj w niej.
 Niech będę w swoim życiu stały,
 bym był odbiciem Twojej chwały.
4. Umiłowany Zbawco, Panie,
 wybrałeś z łaski wielkiej mnie.
 Niech pieśń chwalebna nieustannie
 ku Tobie płynie dla czci Twej.
 Niech będzie imię wywyższone
 naszego Pana, Boga w niebie!

189

1. Zba - wie - ni, dzie - ci Bo - że w po -

dró-ży tru-dzą się, lecz w ziem-skich tru-dach

zno - jach chcę wciąż u - wiel-biać Cię. W tym

kra - ju łez i smu - tku tak nie - u -

sta - nnie brzmi ra - do - sna pieśń zba -

wie - nia ku Two-jej, Pa - nie czci.

2. Śpiewają Ci, Baranku
wspaniałą, nową pieśń,
co głosi o Twym dziele,
co serca wznosi wzwyż.
Twą miłość opowiadać
znów możemy z łaski dziś,
boś spełnił dzieło swoje –
jak Wielkim, Panie Tyś!
3. Niech już na wieki Tobie
z serc naszych chwała brzmi.
O, przyjdź już wnet, Jutrzenko,
niech pokłon złożę Ci.
Gdy się objawisz w pełni,
swą twarz ukazesz nam,
zupełna radość wtedy
już w niebie będzie tam.

190

1. Daj O-jcze ła-skę, by Twych my-śli

pe-rły w Twym sło-wie o - dsło - ni-ły nam się

w pe - łni. Do głę - bin nas mą-dro-ści wpro-wadź

swych. Pra-wdą i łąską wzmacniaj w chwi - lach tru - dnych.

W pie - lgrzy - mce na - szej sło-wem nas po - si - laj,

przyjdź, Pa - nie wkró - tce, swym się u - jrzyć daj!

2. Oświecaj, byśmy w światłości zostali,
gorącym sercem przy Twym słowie trwali.
Jaśnieli tu, gdzie śmierci grozi mrok,
a szatan grzechu ukazuje urok.
I krótki czas ten wykorzystywali,
zwiastując słowo, za swym Panem szli.
3. Pomóż nam Syna Twego naśladować,
abyśmy mogli prawdy Twe zachować,
bo nasze dusze wzmacnia słowo Twe.
Gdy nas posilasza, rośnie serce Panie,
we wspaniałości i w pełnym zachwycie
będziemy wielbić ustawicznie Cię.

191

p

1. Dla - cze - go w twym o - ku tak

czę - sto jest łza, dla - cze - go twa

du - sza tak rwie się i łka?

Zwą - tpie - nie i smu - tek przy -

gnia - ta cię tak, że si - ły do
ży - cia i wa - lki ci brak.

2. Za mało masz wiary, za dużo masz trwóg,
za mało ty ufasz, że dobry jest Bóg.
Że Bóg twój jest wielki, pamiętaj to wciąż
i zawsze z modlitwą do Niego ty dąż!
Że Bóg twój jest wielki, pamiętaj to wciąż
i zawsze z modlitwą do Niego ty dąż!

3. Pod krzyż Zbawiciela śpiesz ufnie w złe dni,
zabierze twe troski, osuszy twe łzy,
ukoi cierpienia, utuli twój żal,
a wszystkie tęsknoty odlecą gdzieś w dal.
Ukoi cierpienia, utuli twój żal,
a wszystkie tęsknoty odlecą gdzieś w dal.

192

1. Na zie - mi tej śpie - wa - my o
A w nie-bie bę-dziem śpie - wać pieśń

sła-wie Je - zu Ci. To mi - łość Bo - ża
no - wą ku Twojej czci.

chcia - ła, byś prze-szedł sam ten bój. Niech bę-dzie

To - bie chwa - ła za wie - lkiej ła - ski z drój.

2. Pan, który w głos zawołał
na pniu: „Spełniło się!”
jest godzien, bo zmartwychwstał,
wziąć uwielbienie, cześć.
Swe dałeś Jezu życie,
z miłości wielkiej swej,
pragniemy więc w zachwycie
o łasce śpiewać Twej.

193

1. Dzię - ki, u - wie - lbie - nie Je - zu,

i na - jwy - ższa To - bie cześć. Po - kój nam po -

zo - sta - wi - łeś, Ty w świą - ty - ni je - steś sam.

Zie - mskie do - bra i ra - do - ści gi - ną,

bez war - to - ści są. Wszy - stko gi - nie tu w ni -

2. Świat to wielka jest pustynia,
 duszy radość kto tu da?
 Serce szuka tam wytchnienia –
 gdzie jest miejsce Pana Chwał.
 Już niedługo trwać to będzie,
 noc zupełnie zniknie wnet.
 Wkrótce wszyscy święci w rzędzie
 wzniosą Panu chwałę, cześć.

3. Kres nadejdzie wnet cierpieniom,
 łez już nie będziemy znać.
 Troski w radość się przemienią –
 błogie szczęście będzie trwać.
 Ach, Ty byłeś tu wzgardzony,
 świat i nas odrzucił też.
 Wszelkie oko wśród zbawionych
 jednak Ciebie ujrzy, wnet.

1. Pójdź - że du - szo do Je - zu - sa

z błę - dnych świa - ta te - go dróg. Szczę - ście,

któ - re zna - leźć pra - gniesz, dać ci

mo - że ty - lko Bóg. Sły - szysz, jak cię wzy - wa

Je - zus, jak za to - bą i - dzie w ślad?

A ty błą - dzisz wciąż bez Nie - go

od tak wie - lu, wie - lu lat.

2. Wieszli, czym jest miłość Boża?
 Jak cię Zbawca kocha twój?
 Skieruj wzrok na krzyż Golgoty,
 na ten wiecznej łaski zdroj,
 gdzie z miłości do grzeszników
 zmarł niewinny, Boży Syn.
 Czy sumienie ci nie mówi,
 żeś i ty jest pełen win?

3. O, zbłąkana duszo, zawróć
 z błędnych świata tego dróg,
 póki słońce łaski świeci,
 póki woła ciebie Bóg.
 Dziś na ciebie Zbawca czeka –
 uwierz duszo, uwierz Weń,
 nim zbawienia zorze zgasną,
 nim przeminie łaski dzień.

195

mf

1. A - lle - lu - ja, chwa - lcie Pa - na,

nu - ćcie Je - mu chwa - łę, cześć! Chwa - lcie

wszy - scy a - nio - ło - wie, gło - sząc Je - go ła - ski

p

wieść! Chwal Go sło-ńce i księ - ży - cu, chwal Go

mf

mnó - stwo ja - snych gwiazd. Chwa - lcie gó - ry, chwa - lcie

drze - wa, chwa - lcie pta - ki z swo - ich gniazd!

f

Wy-sła - wia - jcie i - mię Pa - ńskie, u - wie -

mf

lbia-jcie Je - go moc. Niech są pe - łne Je-go

f

chwa-ły. Niech są pe - łne Je-go chwa-ły. Niech są

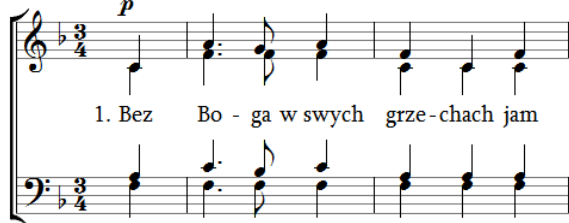
pe - łne Je - go chwa - ły Nie - bo, zie - miaw dzień i w noc!

2. Chwalcie wszystkie Go narody,
złóżcie przed Nim chwałę swą!
Chwalcie ziemscy Go królowie,
niech się przed Nim głowy gną!
Chwalcie kornie starcy Pana,
z głębi serc i z głębi dusz.
Chwalcie dzieci i młodzieńcy,
wszak to Pan wasz i wasz stróż.
Wysławiajcie ...

3. Lecz niech chwali swego Ojca
przede wszystkim Boży lud.
Wszak on poznał i doświadczył
co to jest miłości cud.
Bóg nam posłał Syna swego,
by przez krew zgniótł złego moc,
za to wiecznie chcemy sławić
Jego łaskę w dzień i w noc.
Wysławiajcie ...

196

p

1. Bez Bo - ga w swych grze - chach jam

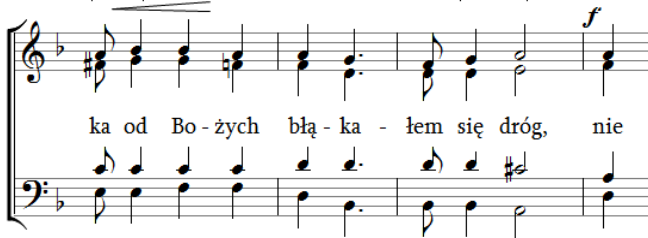
żył wie - le lat, lecz szczę - ścia trwa -

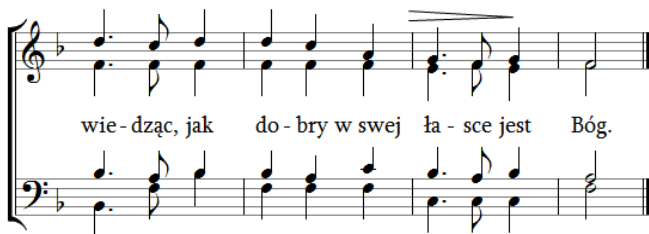

łe - go mi nie mógł dać świat. Z da - le -

ka od Bo - żych błą - ka - łem się dróg, nie

2. Lecz, Jezus, mój Zbawca mi poznać się dał,
 On Pasterz mój dobry, niedolę mą znał.
 On wołał mnie: „Duszo zgubiona, o słysz,
 wierz we mnie, ja grzechy twe wziąłem na krzyż”.
3. Poszedłem, gdzie wzywał mnie dobry mój Bóg,
 On dał mi swój pokój, wyzwolił mnie z trwóg.
 On drogę ku szczęściu ukazał mi sam,
 w Nim życie mam nowe i radość w Nim mam.
4. Niech wieści tej słucha zgubiony ten świat,
 że wszystkich Bóg kocha, odpuszcza tak rad.
 Grzeszników chce zwolnić od kary i win
 i z Bogiem pojednać ich chce Boży Syn.

197

1. Chry - stus Pan swym zma - rtwych -
Je - mu cześć, że On Wszech -

wsta - niem zwy - cię - stwa do -
mo - cny moc śmie - rci po -

ko - nał
ko - nał. Bo grze - chu noc,

pie - kła, sza - ta - na zła moc

na za-wsze jest zwy - cię - żo - na.

2. Jezus, nasz Pan i Zbawiciel
nie tylko śmierć zgładził,
nieskazitelnność i żywot
na światło wprowadził.
Bóg w Synu swym
ożywił nas i wraz z Nim
w miejscach niebieskich posadził.

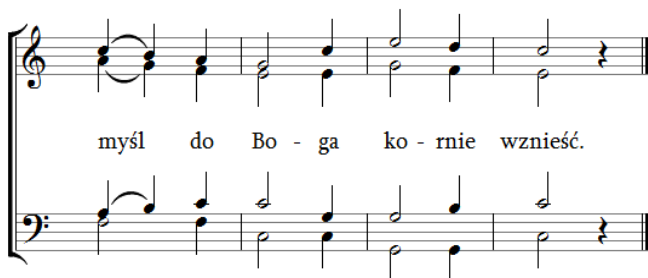
3. Z twarzą odkrytą patrzymy
na Pańską tu drogę,
gdyż Jego dzieło na wieki
już jest doskonałe.
Co wsiane tu
Chrystus obudzi ze snu,
święte, chwalebne, wspaniałe.

198

1. Czy - taj Świę - te Sło - wo Bo - że,

zglę - biał pi - lnę je - go treść.

O - no to - bie po - móg mo - że,

2. Czytaj je w skupieniu ducha,
abyś je rozumieć mógł
i niech serce twoje słucha,
co ci przez nie mówi Bóg.
3. „Badaj Pismo, bowiem ono,
świadczy o mnie” – Pan rzekł to.
Będzie ten błogosławiony,
kto je czyta, strzeże go”.
4. Szukaj co dzień w księdze Pana,
ją za napój wieczny miej.
Znajdzie dusza skołatana
drogę, prawdę, żywot w niej.
5. Czytaj, badaj i rozważaj,
co Bóg w nim dla ciebie dał.
Czytaj, szukaj, bacznie zważaj,
byś pożytek wieczny miał.
6. Czytaj Pismo, bo objawia,
tam ratunek Pan Bóg ci.
Tobie wybór pozostawia,
gdzie chcesz wieczność spędzać Ty.

199

p

1. Je - zus sta - nał przed twym pro - giem,

two - im go - ściem stać się chce.

mf

Sły - szysz? Pu - ka do drzwi two - ich,

o - twórz Zba - wcy se - rce swe.

f
Któż u - wie - rzy Je - zu - so - wi?

Kto Mu da dziś se - rce swe?

f Du - szo, wierz Zba - wi - cie - lo - wi,

mf bo On cie - bie zba - wić chce.

2. Twoje serce tyle gości
złudnych świata tego mar.
Czyż miłości Jego świętej
nie ogarnie ciebie żar?
Któż uwierzy ...
3. Nie masz czasu dla Jezusa?
A On chce w twym sercu żyć.
Nie odwlekaj z tym do jutra,
jutro może późno być!
Któż uwierzy ...
4. Oddaj serce Jezusowi,
bo czas łaski krótko trwa.
Chwila sądu się przybliża,
któż obronić ciebie ma?
Któż uwierzy ...

200

1. O - cni - jcie się u - śpie - ni,
Ju - trze - nka wkró - tce wze - jdzie,

o - czy - ście la - mpy swe.
gdyż cie - mność wzma - ga się.

Na - dcho - dzi Pan nad pa - ny,

z o - krzy - kiem zstą - pi wraz,

czu - wa - jcie, kto wy - bra - ny,

bo wnet za - bie - rze was.

2. Wy, odkupieni wznóście
radości wdzięczny ton
i triumfalnie głoście,
że wkrótce przyjdzie On.
Bo wnet się zarumieni
poranna zorza już.
Czuwajcie wy, zbawieni,
bo Oblubieniec tuż.
3. Przepaszcie biodra swoje i przygotujcie się,
a wraz w weselne stroje
przybierzcie serca swe.
Wszak Święty Duch ogłasza,
że Oblubieniec tuż,
więc niech Go dusza wasza
powita godnie już.
4. Spotkajcie Go radośnie,
wy, dzieci Boże wsze.
Niech smutek wasz rozgłośnie,
w wesele zmieni się.
Już nastał czas zamełcia,
Oblubieniec On
promienną blaskiem szczęścia
przed Bożym wieczy tronie!

201

1. Mój Pa - ste - rzu, mój O - bro - Ńco

The first system of the musical score is in G major (one sharp) and 3/4 time. It consists of two staves: a treble staff and a bass staff. The melody is primarily in the treble staff, with the bass staff providing harmonic support. The lyrics are written below the staves.

któ - ryś za mnie ży - cie dał, w To - bie pe - wną

The second system continues the melody and accompaniment. The lyrics are written below the staves.

mam o - bro - nę i wie - czne - go ży - cia dział.

The third system continues the melody and accompaniment. The lyrics are written below the staves.

O, tak! O, tak! O, tak! O,

The fourth system concludes the hymn with a repeated phrase. The lyrics are written below the staves.

tak! W To-bie pe - wną mam o - bro - nę

i wie - czne - go ży - cia dział!

2. Jesteś wieczną mą radością,
zawsze mnie pocieszasz rad.
Chętnie świat ten porzuciłem,
gdy wskazałeś mi swój ślad.
O, tak! O, tak!
O, tak! O, tak!
Chętnie świat ten porzuciłem,
gdy wkroczyłem na Twój ślad.
3. Panie, użyj mnie w swej służbie
pomóż mi w czujności żyć,
abym święte imię Twoje
mógł tu godnie zawsze czcić.
O, tak! O, tak!
O, tak! O, tak!
Pragnę święte imię Twoje
należycie zawsze czcić.

202

1. Nie - chaj pię - kność Twa, Je - zu, się
we mnie lśni, nie - chaj
bę - da o - dba - skiem Twym mo - je
dni. O, niech Duch mo - cą swą

za - wsze kie - ru - je mną. O, niech

ży - cie Twe, Je - zu się we mnie lśni!

2. Niechaj pokój panuje i radość Twa
w sercu mym, gdzie przebywasz, o chlubo ma!
Niechaj moc, Panie, Twa w życiu wciąż moim trwa,
niechaj wciąż we mnie trwa pokój, radość Twa!
3. Jezus, wiernie prowadzisz w swej łasce mnie,
abym życiem swym uczcić mógł godnie Cię.
Trzymasz Ty rękę mą, drogą mnie wiodąc swą,
tam, do chwały, gdzie wkrótce zobaczę Cię!

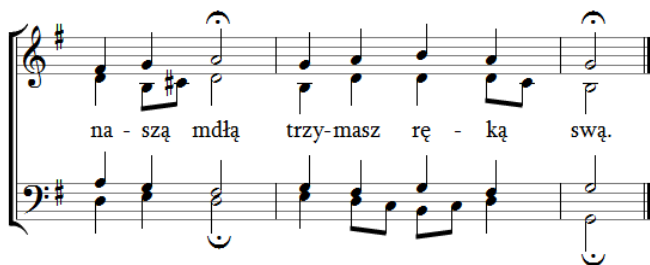
203

1. Je - steś Je - zu sam

dro - ga ży - cia nam. Gdy Pa -

ste - rzem Cie - bie ma - my, śla - dem

Two - im po - dą - ża - my. Ty dłoń

2. W utrapienia czas,
Panie, wzmacniaj nas.
Kiedy boleść serce targa
niech w nim nie powstanie skarga.
Wszak przez krzyż i znój
ślad prowadzi Twój.
3. Gdy za wolą Twą
nas ciężary gną
lub gdy widok bratniej doli
w głębi serca nas zaboli,
wskaz nam naszych łez
ostateczny kres.
4. Życiem naszym rządz,
nam nadzieją bądź.
Gdy po cierniach każesz kroczyć,
racz opieką nas otoczyć.
Wkrótce przyjdzie czas,
że zabierzesz nas.

204

1. Przy - ja - cie - lu, patrz, jak
Po - śpiesz dzi - siaj do Je -

ma - rne two - je ży - cie pe - łne zgub!
zu - sa, se - rce złóż u Je - go stóp.

On cię zba - wi i o - bmy - je, wszy - stkie

wi - ny twe za - kry - je, wszy - stkie

wi - ny two za - kry - je ten ła -

ska - wy Zba - wca twój! Wszy - stkie wi - ny two za -

kry - je ten ła - ska - wy Zba - wca twój!

2. Ach, zastanów się jak pyszne
serce two obfite w złość.
Wyznaj grzechy Jezusowi,
w serce Go otwarte wpuść.
On cię zbawi ...
3. Bacznie wśluchaj się, jak mile,
Jezus woła ciebie – słysz!
Idź z ufnością do Jezusa,
On cię chętnie przyjmie – wierz!
On cię zbawi ...
4. Spójrz w duchu na Gólgotę,
gdzie zmarł za cię Boży Syn.
Gdy uwierzysz w Jego Imię
będziesz żył na wieki z Nim.
On cię zbawi ...

205

1. Pa - nie, Sło - wo Twe wsze - chmo - cne,
o - prócz nie - go nie ma świa - tła

dzi - wne tak, dla serc ra - do - sne,
i i - nne - go o - bja - wie - nia.

Two - ja pra - wda, ła - ska Two - ja

pe - wna w dro - dze to o - sto - ja.

Szczę - ra wia - ra, mi - łość wie - rna

To - bie, Pa - nie jest przy - je - mna.

2. Daj nam Słowem Twym się cieszyć
i na głos Twój chętnie śpieszyć
wiernie prawdy Twe przestrzegać
i na prawach Twych polegać.
Oprzeć się na obietnicach,
Twym świadectwom zawsze ufać,
uczcić Cię przez posłuszeństwo
i wykazać w walce męstwo.
3. Świeci Słowo Twe w ciemności,
pocieszeniem jest w gorzkości
i ochroną w czasie boju,
i w codziennym życiu znoju.
Słowo Twoje jest nam chlubą,
wszystko inne – marną złudą.
Wszystko w świecie z trzaskiem zginie –
Słowo Twoje nie przeminie!

206

1. Wa - sze se - rca, wa - sze dło - nie,
ku swej chwa - le Zba - wca splótni,
któ - ry no - si w swo - im ło - nie
dla was stru - mień ja - snych wód.
Bło - go, bło - go pie - lgrzy - mo - wac

ra - zem z Pa - nem dło - nią w dłoń.

Z nim się smu - cić, z Nim ra - do - wać,

z Nim na ra - jską zdą - żać błoń.

2. Małżeńskiego On ogniwa
trwałą spójnią musi być.
Chętnie z wami Pan przebywa,
z Nim możecie szczęście żyć.
Błogo, błogo ...

3. Z niebios wyżyn błogosławi
wam miłośnie Pańska dłoń.
Niech Go życie wasze sławi,
wasze modły wznóście Doń.
Błogo, błogo ...

207

p

1. W Je - zu - sa rę - kach je - stem

p

be - zpie - czny, bo On mój. W Nim o - dpo - cznie - nie

Fine

mo - je, w Nim szczę - śli - wo - ści zdroj.

Wdzię - cznie Pa - ste - rza me - go głos me - mu

se - rcu brzmi. Du - szo, jam Pa - sterz

do - bry, ja po - kój da - łem ci. D.C. al Fine

2. Bezpiecznym ja u Niego, On chroni mnie od trwóg,
 bezpiecznym ja w pokusach, bo zwyciężony wróg.
 Odłączyć nikt nie może od Pana nigdy mnie,
 ni od miłości Bożej, co w nim ujawnia się.
 Bezpiecznym ja u Niego, On chroni mnie od trwóg.
 Bezpiecznym ja w pokusach, bo zwyciężony wróg.

3. W Jezusa rękach jestem, On ofiarował się,
 bezpiecznie na Nim stale opieram życie swe.
 Na Niego ufnie czekam, aż minie nocy cień,
 gdy powtórnego przyjscia nastąpi Jego dzień.
 O, Panie Jezu, przybądź i daj się ujrzeć mi,
 bym już był w Twojej światłości, gdzie z Ojcem jesteś Ty.

208

1. O, wzy-waj mnie-tak mó-wi Pan do

Music score for voice and piano, measures 208-211. The score is in G minor (three flats) and common time (C). The piano accompaniment features a steady eighth-note bass line in the left hand and chords in the right hand. The vocal line consists of a single melody line. The lyrics are in Polish.

cie - bie, gdy du-szy two - jej gro - zi

zło. O, wzy-waj mnie, a w ka-żdej twojej po -

trze - bie, jam Pan, Bóg twój, wspo - mo - gę

cię. O, wzy - waj mnie, a w ka - żdej twojej po -

trze - bie, jam Pan, Bóg twój, wspo - mo - gę cię.

2. O, wzywaj mnie w dzień swego utrapienia,
ja wtedy wyratuję cię.
/: A ty za moje możliwe wybawienie
wysławisz mnie, wysławisz mnie. :/
3. O, wzywaj mnie w wahania trudnej chwili,
gdy na bezdrożu stajesz ty.
/: Abyś w wyborze drogi się nie mylił,
o, wzywaj mnie, zaufaj mi. :/
4. O, wzywaj mnie – ja słyszę twe wołanie,
okażę ci oblicze swe.
I jako wierzysz, zawsze ci się stanie,
gdy wezwiesz mnie, gdy wezwiesz mnie.
A wówczas godnie będziesz zawsze w stanie
wysławiać mnie, wysławiać mnie.

209

1. Prze - sło - dka jest wieść o Je -
zu - sie, ty, du - szo stro-ska-na, o,
słysz, Ba - ra - nek ten Bo - ży nie -
wi - nny zmarł za cię przy-bi - ty na
krzyż. O, ja - każ to cu-dna no -

wi - na, o, ja - każ ra - do - sna to

wieść! Cho - ciał zię - mia prze - mi - nie, to

rze - sze zba - wio - nych ku

czci Je - go bę - dą ją nieść!

2. Niebiosa opuścił dla ziemi
i krew za grzeszników swą dał,
by każdy, kto w Niego uwierzy,
swych win odpuszczenie w Nim miał.
O, jakąż to ...

3. Swą śmiercią przejednał gniew Boży
i łaski otworzył ci źródło.
Do Niego się przybliży w pokorze
i wyznaj, że Zbawca to twój.
O, jakąż to ...

210

p

1. Wnet O - blu - bie - niec przy - jdzie po nas,

p

czu - waj - cie wie - rni, czu - waj - cie wraz!

Czu - waj - cie po - mni prze - stro - gi słów.

sf *f*

Czu - waj - cie przy - jdzie znów. Pa - nie, chce - my

sf *f*

wciąż go - to - wi być, ba - cznie czu - wać

mf
 w świe - cie czy - sto żyć. Do - pó - ki Ty nie
mf
 po - wró - cisz sam, by się o - bja - wić nam.
sf

2. Wnet Oblubieniec przyjdzie, kto ma
wciąż to na celu, tu przy Nim trwa.
Nie tonie w świecie, choć wabi nas,
czuwajcie wierni wraz!
Panie, chcemy ...
3. Wnet Oblubieniec przyjdzie, nasz Pan,
w nieskazitelną nas oblec stan.
Serca kierujcie ku Niemu swe,
czuwajcie, zbliża się!
Panie, chcemy ...
4. Wnet Oblubieniec przyjdzie po swych,
by się uwielbić na wieki w nich.
Niech serca wasze gotowe są
powitać w chwale Go.
Panie, chcemy ...
5. Wnet Oblubieniec przyjdzie, bo chce
z oblubienicą swą złączyć się.
Jakiż to dla nas szczęśliwy los!
Cześć Mu wzniesiemy w głos.
Panie, chcemy ...

211

1. Chcę prze - by - wać wciąż przy To - bie,

tam, gdzie Tyś jest, spo - cząć już, wszy - stko bę - dę

z To - bą dzie - lić w Do - mu O - jca Twe - go wciąż.

Bę - dę ty - lko żył dla Nie - go, za - wsze

wzno-sił u - wie - lbie - nie. Tyś mi w se - rce

szczę-ście włał, Tyś mi w se - rce szczę-ście włał.

2. Przy Twym boku znika boleść,
Ty pragnienie gasisz me.
Jakże mógłbym się napoić
tu, gdzie wszystko pustką tchnie?
W świecie tym samotny jestem,
ma ojczyzna w górze – niebie.
/: Ukojenie znajdę tam. :/
3. Jesteś życiem moim, Panie,
moją Tyś radością jest.
W darze dałeś mi zbawienie,
okazałeś miłość też.
Tu na ziemi nie osiągnie
odpoczynku serce moje.
/: W Tobie odpocznienie mam. :/
4. Tyś jest niebios wiecznym słońcem,
wszystko przez Cię dane nam
i po całą wieczność jesteś
Zbawicielem moim sam.
Zabierz Jezu własność swoją,
połącz wkrótce ją ze sobą.
/: Wieczna radość będzie tam. :/

212

1. Za Je - zu - sem chę - tnie tu wę -

dru - je, z Nim ra - do - śnie spę - dzam ży - cia

dni. Ty - lko w Nim cel dro - gi swej zna -

jdu - je, w dom i w se - rce wno - si ra - dość

2. On mnie strzeże, gdy się do snu kładę,
 rano On rozprasza chmury trwóg,
 na rozdrożach zbawczą daje radę,
 /: On mnie cieszy wśród ciernistych dróg. :/

3. Z Nim chcę w życiu wciąż obcować,
 On pokarmem, On napojem mym.
 On też raczy w łasce mnie zachować
 /: i prowadzić w miłosierdziu swym. :/

213

1. Wkró - tce sko - ńczę się
bło - gie ła - ski dnie. Dziś chce
Je - zus dać zba - wie - nie, z pęł sza -
ta - na wy - ku - pie - nie, Pan za -

2. Gdy On za nas zmarł
dał zbawienia dar.
Wzniósł się do niebieskiej chwały,
stamtąd wróci On wspaniały
z wielką mocą swą,
przyodziany czcią.
3. Wkrótce przyjdzie dzień
pełen zgrozy tchnień,
gdy Pan Jezus się objawi,
grzesznych On na sąd postawi,
sprawiedliwy sąd,
nikt nie ujdzie stąd!
4. Spadnie Boży gniew.
sprawiedliwy gniew!
Dotknie wtedy on każdego,
kto nie obmył grzechu swego,
Jezusową krwią.
Straszne będzie to!

214

1. U-fam ja-ko dzie-cię To - bie, u-fam

Zba-wco mój! U-fam, bo mam wie-cznie z Cie-bie

wie-lkiej ła - ski zdroj. U-fam, Pa-nie mo-cy

Twej i w tru-dno-ściach u-fam

jej, bo mnie strze-żesz z ła-ski

swej, u-fam, Zba-wco mój!

2. Ufam tylko Tobie, Jezu,
Twojej świętej krwi,
co zbawiła mnie od złego,
dała radość mi.
Ufam, Panie ...
3. Ufam tylko łasce Twojej,
co ochrania mnie,
czyni silnym, daje pomoc
mi przez życia dnie.
Ufam, Panie ...
4. Ufam jako dziecię Tobie,
ufam, Panie Ci,
bo mnie do zwycięstwa stale
wiedziesz z łaski Ty.
Ufam, Panie ...

215

1. Jak szczę - śli - wy je - stem w rę - kach

Zba - wcy dusz! Jak szczę - śli - wy, jak szczę -

śli - wy. U nóg Je - go wszy - stko ja zło -

ży - łem już. Je - stem w rę - kach Zba - wcy

dusz! Jam wła - sno - ścią Zba - wcy

dusz, Je - mu śpie - wam pie - śni

wciąż. W Nim zna - la - złem po - kój

se - rca, jam wła - sno - ścią Pa - na już!

2. Jak szczęśliwy jestem w łasce Zbawcy dusz!
 Jak szczęśliwy, jak szczęśliwy!
 W dniach słonecznych, jak i czasie prób i burz,
 jestem w łasce Zbawcy dusz.
 Jam własnością Zbawcy dusz ...

3. Jak szczęśliwy jestem w służbie Zbawcy dusz!
 Jak szczęśliwy, jak szczęśliwy!
 Z poświęceniem chętnie Dlań pracuję wciąż,
 będąc w służbie Zbawcy dusz.
 Jam własnością Zbawcy dusz ...

216

1. My grze-chów o - dpu - szcze-nie

przez Zba-wcy ma-my krew i wie-czne o-dku -

pie-nie - po-chwa-łny wnie-śmy śpiew.

Ka-pła-na Naj-wy - ższe-go, co za-jął w nie-bie

tron, lecz przed-tem z ży-cia swe-go

o-fia-rę zło-żył On. Je - ste - śmy wszy - scy
Je - dne - go ma - my

je - dno   złą - cze - ni   Zba-wcy   krwią.
Pa - na,   co w mę - kach   za nas   zmarł

Je - dne - go ma - my   O - jca,   1. z ra - do - ści se - rca
i śmie - rcią tą wy - je - dnał

1. 2. drzą!   zba - wie - nia dla nas   dar.

2. My w sercach pokój mamy, bo Jezus dał nam go,
pociechę posiadamy, choć życiu grozi zło.
Pasterza też Dobrego, co paszę daje nam,
do żywych wód prowadzi i strzeże stada sam.
Jesteśmy wszyscy ...
3. Prorockie mamy Słowo, pochodnię naszych nóg,
co wiedzie drogą nową, jak chce nasz Pan i Bóg.
Ze Słowa tego wiemy, że wkrótce przyjdzie Pan,
że wtedy obleczemy nieskazitelny stan.
Jesteśmy wszyscy ...
4. W czas każdy dostęp dany do tronu łaski nam,
więc śmiało się zbliżamy, by pomoc znaleźć tam.
A po skończonym boju koronę życia da
ten Książę nasz Pokoju, co chroni nas od zła.
Jesteśmy wszyscy ...
5. Śpiewamy: „Maran ata!”- Pan blisko jest, u wrót,
by zabrać nas ze świata do siebie, w niebios gród.
On dał nam obietnicę: „Ja przyjdę po was znów”,
po swą oblubienicę, nie zmieni swoich słów.
Jesteśmy wszyscy ...
6. Czekamy przyjścia Jego z tęsknotą w każdy czas,
wołamy więc do Niego: „O, weź do siebie nas!”
Prosimy w każdej dobie: „Nasz Panie Jezu przyjdź!
O, Alleluja Tobie! Po swą wybraną znijdź!”
Jesteśmy wszyscy ...

217

1. O, du - szo, pójdź śpie - sznie do

Zba - wcy, dziś je - szcze pod Je - go pójdź

krzyż, skąd ła - ski zdroj wie - cznej wy -

try - ska, On wo - ła, do Nie - go się

zbliż. O, wszy - scy po - dą - żcie do

Zba - wcy, gdy se - rce skru - szo - ne w was

drga. Dziś je - szcze li -

to - śnie was przy - jmie i

win o - dpu - szcze - nie wam da.

2. Ach, szukaj zbawienia u Boga,
skąd łaski bezmiernej brzmi zew.
Ze wszystkich twych grzechów obmyje
Baranka Bożego cię krew.
O, wszyscy ...
3. Ach, szukaj pokoju u Zbawcy,
nie znajdziesz wśród świata go dróg.
Zbawiciel zagoi twe rany,
wyzwoli się z trosk twych i trwóg.
O, wszyscy ...
4. Błogostan wiecznego zbawienia
zgotował u Boga sam Pan.
O duszo, pójdz śmiało do Zbawcy,
On czeka i woła cię sam.
O, wszyscy ...

218

1. Pię-knyś ty, wdzię-cznyś ty kra - ju

gó - rny mój! Ku to-bie rwie się se - rce me

i tę-sknych my - śli rój. Wszak nie jest świat oj -

czy - zna mą choć wa - bi ży - cia maj.

Tam w gó - rze, gdzie się gwia - zdy

lśnią jest mój oj - czy - sty kraj.

2. Wznoszę wzrok, tęskny wzrok
do niebieskich sfer,
gdzie odkupionych wiele jest
przez Zbawcy świętą krew.
Tu częsty bój i skwarne dni
zburzyły życia wdziek.
/: Wdzięk świata wciąż wyciska mi
żałosny z piersi jęk. :/
3. Wkrótce już skończy się
doświadczenia czas.
Już wnet wejdziemy w górny dom,
gdy stąd Pan weźmie nas.
Nie chwycił jeszcze żaden słuch,
nie dostrzegł ludzki wzrok,
nie pojął śmiertelnika duch,
co swym zgotował Bóg.
Lecz nam objawił Święty Duch,
co swym zgotował Bóg!

219

1. Co - ko - lwiek mam, wszy - stko sam Bóg mi dał,

gdyż dzie - ckiem Bo - żym jam się w To - bie stał.

O, Pa - nie Je - zu, jak cie - szę się, że zbłą - ka - ne -

go szu - ka - łem mnie. Zba - wco, jak - że mam

wie - lbić Cię! Zba - wco, jak - że mam wie - lbić Cię!

Me se - rce pa - ła, wie - czna Ci chwa - ła,

ze z ła - ski swej tak mi - łu - jesz mnie!

2. Daremny byłby żal mój i me łzy,
gdybyś grzesznego mnie nie zbawił Ty!
Serce radośnie ku Tobie lgnie,
że zgubionego znalazłeś mnie!
Zbawco, jakże mam ...
3. Ubogi szedłem i sam przez ten świat,
gdy promień łaski w moje serce wpadł,
bo wyciągnąłeś ku mnie dłoń swą,
odtąd się stałem własnością Twą.
Zbawco, jakże mam ...
4. Godzienes Jezu dziękczynień i chwał,
żeś mi żywota drogę poznać dał.
Na wieki wieków czcić będę Cię,
gdy w dom Ojcowski wprowadzisz mnie!
Zbawco, jakże mam ...

220 *mf*

1. Je - zus, Le - karz nad le -

ka - rze, wszy - stkich le - czył co Doń szli.

Wszy - stkim zdro - wie da - wał w da - rze, idź z u -

fno - ścia Doń i ty. Ko - go dłoń do -

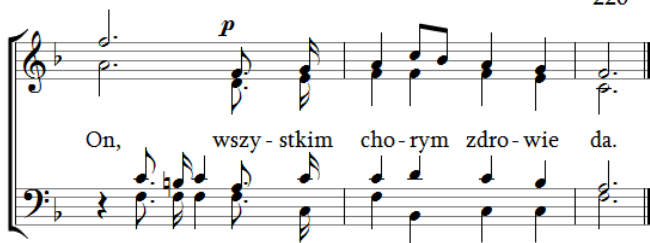
tknę - ła Je - go i u - pe - wnił Sło - wem

swym, ten u - zdro - wion wnet przez

Nie - go krok kie - ro - wał swój za Nim.

p Chry - stus Pan le - czy sam pó - ki *mf*

p ła - ska Je - go trwa. Le - czy On, *f* le - czy

2. Brak spokoju ci i siły, wiary i nadziei brak?
 Ach, to grzechy osłabiły duszę twą i ciało tak.
 Wiedz, że każdy grzech uśmierca, ale żyje Chrystus Pan!
 Przyjmij Go do swego serca i czerp życie z Jego ran.
 Chrystus Pan ...

3. Choć głębokie to są rany, które grzech zadaje ci,
 masz w Jezusie lek podany, uwierz, będziesz zdrow i ty,
 Jego pieczy powierz śmiało wszystko, o co troskę masz:
 ducha, duszę swą i ciało pod Chrystusa oddaj straż.
 Chrystus Pan ...

4. I nie tylko, że ukoj Lekarz ten cierpienia twe,
 wszystkie rany On zagoi, w duszę siłę nową tchnie.
 Całe życie twe odnowi, tylko w Nim ufanie złóż,
 kogo bowiem on uzdrowi, ten na wieki zdrowy już.
 Chrystus Pan ...

221

1. Ma - ła pta - szki ma - ją swo - je

gnia - zda, li - sy chro - ni w ja - mach cie - mny bór.

Dzi - ki zwierz be - zpie - cznie mie - szka w la - sach

2. Jezus nie miał, gdzie by głowę skłonił,
bo własnego dachu nie miał On.
/: Ten, co ziemię i niebios stworzył
nic własnością nie nazywał swą. :/
3. Gdy u Ojca szukał pokrzepienia,
na osobne miejsca chodził tam.
/: Władca niebios i całego świata
swej komórki nie posiadał sam. :/
4. Wielkie tłumy wciąż go otaczały,
bez wytchnienia niósł On ulgę im.
/: Nigdy ludziom nie był niedostępny,
nikim nie pogardzał Boży Syn. :/
5. Czemuż my tak często się żalimy,
że niejasne drogi życia są?
/: Nie narzekaj, lecz zaufaj Temu,
który hojnie daje łaskę swą. :/

222

mf
1. Du - szo, słu - chaj cu - dnej

wie - ści, Je - zus zmarł za cie - bie

sam, wsze - lki grzech i twe bo -

le - ści za - niósł na krzyż, przy - bił

tam. Dla na - sze - go prze - wi - nie - nia na śmierć

po - dał Go sam Bóg, by nas, sy - nów po - tę -

pie - nia, za swą wła - sność przy - jąć mógł.

f Zsta - pił z nie - ba, by nas zba - wić

z wię - zów grze - chu, świa - ta, ćmy

i w wo - lno - ści swej po - sta - wić. Pójdź do

Nie - go więc i Ty! Pójdź - że dziś,

pójdź już dziś, bo czas ła - ski sko - ńczy

się! Pójdź-że dziś, pójdź już

dziś. Du-szo Zba - wca wo - ła cię!

2. Myśl o Bogu odrzuciłeś,
w grzechach zaś traciłeś czas.
drogą życia pogardziłeś,
żywąc trybem ludzkich mas.
Ugnij się, o duszo biedna,
do Jezusa pośpiesz ty,
z Bogiem Świętym cię pojedna,
oczyszczając cię w swej krwi.
Zstąpił z nieba ...

3. On wybawić pragnie ciebie,
z mocy grzechów twych i wad,
tylko, gdy Mu oddasz siebie,
będziesz wolnym ty i rad.
Złóż na Niego swe starania,
z całej duszy uwierz Weń,
On się do grzeszników skłania,
spędza z serc ich smutku cień.
Zstąpił z nieba ...

223

1. Przed To - bą prze - by - wa - my dziś,
W Twym świe - tle się ja - wi - my, byś

by To - bie słu - żyć Bo - że.
ka - pła - ństwa wziął cześć w da - rze.

Bo cny nasz Pan, ku Twej czci sam

w o - fie - rze zło - żył sie - bie,

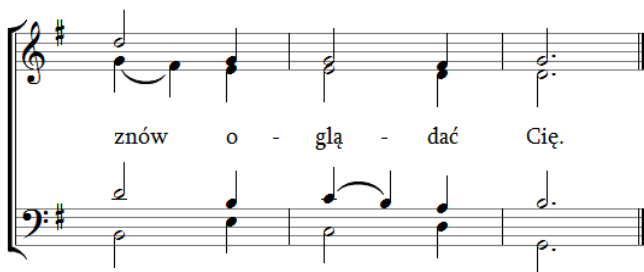
2. Twój święty gniew uderzył tam,
za nasze zło Czystego.
Na swe oblicze upadł Pan,
łzy roniąc za każdego.
On podjął bój, cel widząc Twój,
okrutne znosząc rany,
Syn Boży, Pan nad Pany.

3. Posłuszny był do krzyża mąk,
przekleństwem uczyniony.
W milczeniu znosił straszny sąd,
Twym mieczem uderzony.
W śmierć za swój lud iść musiał w grób.
Gdy z Tobą nas pojednał -
koronę swą odebrał.

4. Na Tego patrząc ślemy cześć,
co Twoją jest wonnością.
Więc w uwielbieniu chcemy nieść,
pieśń chwały, hołd z radością.
Więc Ojcie nasz, w ten błogi czas
cześć, dzięki Ci składamy
za dar Twój w łasce dany.

224

1. U stóp Twych o Pa -

nie, ze - bra - li - śmy się,

by w ra - do - ści sta - nie

2. Niech Twój pokój, Panie,
tu napelni nas,
gdy nam w swej dobroci
dobre słowo dasz.
3. Daj pragnienie słuchać
w ciszy pilnie słów,
co przez Twoje usta
chcesz powiedzieć znów.
4. Niech Tve słowo Panie
wskaże wolę Twą,
byśmy byli w stanie
godniej spełniać ją.
5. Dodaj siły chodzić
według Twoich słów,
byśmy mogli wielbić
życiem Ciebie tu.

225 1. Twój krzyż, o Pa - nie

Je - zu, dziś wspo - mi - na - my znów.

Tam dzie - ła swej mi - ło - ści,

naj - wię - kszy nio - słość trud.

2. Przez tłumy opuszczony,
co z łask czerpały Twych,
wyśmiany i zelżony,
dotknięty gniewem złych.
3. Ty cierniem uwieńczony
w pokorze szedłeś sam.
Przez wrogów pohańbiony,
wydrwiony byłeś tam.
4. Tak wierny Sługo Boga
posłusznie na krzyż Ty,
miłością kierowany
sam szedłeś, prawy, cny.
5. Przez Boga opuszczony
staczałeś wielki bój,
Tyś w sercu był strwożony,
któż pojmie mękę, znój?
6. To kara za nas winnych
dotknęła Panie Cię.
Poszedłeś w śmierć za innych -
tak nastał sądu dzień.
7. To dla nas biednych nędznych,
Tyś tenże sprawił cud.
Sławimy dobroć Twoją,
padamy do Twych nóg.

226

1. Pa - nie Tyś jest wy - wy - ższo - ny,
 w gó - rze po pra - wi - cy Bo - żej,
 nie - zró - wna - na wie - lkość Twa!
 Twój tron Pa - nie nie - wzru - szo - ny.

Two - je ży - cie nie - skoń - czo - ne,

Twe Kró - le - stwo wie - cznie trwa.

2. Twoją chwała i moc wszelka!
 Sławi Ciebie rzesza wielka,
 aniołowie służą Ci.
 Wszystkie dzieła rąk Twych Panie,
 aż po krańce ziemi całej,
 oddał Ojciec w ręce Twe.

3. Myśmy także dani Tobie,
 ku Twej chwale i ozdobie,
 aby być przy boku Twym.
 Z Tobą chcemy chwałę dzielić,
 po prawicy się weselić,
 wiecznej sławy wznosić hymn.

227

1. Od zie - mi by - łeś pod - wy -
by ten kto wie - rzy był zba -

p
ższo - ny tam na krzyż, tam na krzyż,
wio - ny przez ten krzyż, przez ten krzyż.

Po - dda - ny w stra - szną cier - pień noc,

do - tknię - ty też przez są - du moc.

Ty da - łeś za nas krwi swej

dar przez ten krzyż, przez ten krzyż.

2. Baranek Boży poszedł za nas
na ten krzyż, na ten krzyż.
Zasłona teraz rozerwana
przez ten krzyż, przez ten krzyż.
Nam do przybytku dostęp dan,
możemy Boga wielbić tam.
On dzieło Syna przyjął sam,
przez ten krzyż, przez ten krzyż.
3. Triumf! Nasz wróg jest zwyciężony
przez ten krzyż, przez ten krzyż.
Z pęt jego grzesznik uwolniony
przez ten krzyż, przez ten krzyż.
Pieśń uwielbienia, Jezu, Ci
przez całą wieczność z serca brzmi.
Zwycięstwo wywalczyłeś Ty
przez ten krzyż, przez ten krzyż.

228

1. W dół nie - bo się do bie - dnych

skła - nia: E - ma - nu - el chce

być wśród nas. Bóg o - ka - zu -

je zli - to - wa - nia! Bo - ży

2. Któż może miłość w pełni pojąć,
co wśród grzeszników zjawia się?
Wszecławiat Go wszak nie może objąć,
a On sługą tu zostać chce!
3. Ta miłość jeszcze głębiej sięga.
Na naszym miejscu staje wnet.
Na krzyżu umarł w hańbie, w mękach,
by zgubionym dać życie swe.
4. Boże, co Tobie w zamian damy?
Jaką ofiarą cieszysz się?
Więc o Jezusie zaśpiewamy.
Tylko On zadowolił Cię.
5. W dół niebo się do biednych skłania:
Emanuel chce być wśród nas.
Bóg okazuje zlitowania,
Boży ludu uwielbiaj wraz!

229

1. O, Ba - ra - nku, Tyś zra - nio - ny,

pod cię - ża - rem cie - rpień, win;

przez nas by - łeś tak ze - lzo - ny,

2. W śmierć złożyłeś życie swoje,
w pełni je oddałeś tu.
Duszę swoją tam za winy,
na ołtarzu - krzyża pniu.
3. Z cierpień żaru, z sądu ognia,
gdy w boleści trwałś sam.
Wzniosła się przyjemna, błoga
woń do Boga wtedy tam.
4. Drogi Zbawco pozwoliłeś
na się włożyć męki te.
Jeńców krocie uwolniłeś,
w Tobie mają szczęście swe.
5. Za nas grzechem uczyniony,
krzyż wycierpiał tutaj Syn.
Przez miriady wywyższony,
wiecznie, za ten wielki czyn.

230

1. Tyś Bo - giem, któ - ry czy - ni
Na To - bie w cięż - kich chwi - lach

cud, jest to świa - do - mość ży - wa!
prób ma wia - ra wciąż spo - czy - wa.

A gdy na - dzie - i wszel - kiej już

o - sta - tni zga - śnie pło - myk

kto To - bie u - fa Pa - nie wciąż,

nie bę - dzie o - pu - szczo - ny.

2. Tyś Bogiem, który czyni cud,
radośnie ogłaszamy!
Więc Ciebie w chwilach trosk i prób
ufnością obdarzamy!
A gdy cierpliwość kończy się,
nam siły odbierając,
Ty w chwilach zwątpień pomoc ślesz,
swą wszechmoc objawiając.

3. Tyś Bogiem, który czyni cud,
to chcemy wciąż powtarzać!
To siłę daje w walce znów,
by się z Twą wolą zgadzać!
Tyś jest ten sam po wszystkie dni,
"Tak, Amen" - Twoje Słowo,
więc chwałę, Ojczy, wnosim Ci,
w Jezusie wciąż na nowo!

231

1. Tyś, Pa - nie, na - sze wi - ny starł;
 na krzy - żu Tyś się grze - chem stał,
 po - dda - łeś się cie - rpie - niu.
 Dziś je - steś już w świa - ty - ni swej.

Któż jest Ci ró - wny w sła - wie Twej,

w od - wie - cznym Twym i - stnie - niu?

2. Ty jesteś dziś kapłanem swych
i zastępujesz stale ich,
niebiosa wypełniłeś!
Od śmierci wiecznej wolni są,
bo Ty kupiłeś ich swą krwią,
tam w górze tron zdobyłeś.
3. Kto pojmie czyn miłości Twej,
kto zgłębi wielkość łaski tej
i wierność okazaną?
Anioły wciąż przy tronie Twym
w podziwie wznoszą z nami hymn,
za miłość w Tobie daną!
4. Wnet służbę swą wypełnisz Ty,
pragnienia zaspokoisz, gdy
powrócisz znów po swoich!
Zabierzesz w górę własność swą,
wprowadzisz w radość wieczną ją
dla chwały czynów Twoich.

232 *Żywo*

1. Chwa - lmy Go za mi - łość Je - go,

On nie rzu - ci ni - gdy nas.

Gdy do - ko - ła si - ły złe - go,

mi - le lśni nam Je - go twarz,

2. Chwalmy Go za dar pokoju,
wziął na siebie On sąd nasz.
Sam tu stanął w strasznym boju,
/: mile łni nam Jego twarz! :/

3. Chwalmy Go za łaski pełność,
moc, cierpliwość, światło dasz,
gdy na drodze ciernie, ciemność,
/: mile łni nam Twoja twarz! :/

4. Wysławiamy Twoją wierność,
Ty w swej ręce lud swój masz.
Błogosławieństw dajesz pełność,
/: mile łni nam Twoja twarz! :/

233

1. Two - i mi - li, w je - dnej

chwi - li bę - dą już u Cie - bie tam.

Ty po - wró - cisz, nie za - smu - cisz,

ni - gdy swo - ich nie po - rzu - cisz

i wpro - wa - dzisz w dom ich sam,

i wpro - wa - dzisz w dom ich sam.

2. O radości! Precz trudności!
 Ty nadzieją świecisz nam.
 Wkrótce w niebie obok siebie,
 wysławimy Panie Ciebie.
 /: Uwielbiając miłość Twą! :/
3. Tu cierpienia, utrapienia,
 nie ma nic dla naszych dusz.
 Posileni, pocieszeni,
 myśmy wiarą uniesieni.
 /: Tam gdzie łąz nie będzie już! :/
4. Wzięci z dołu łąz, mozołu,
 zobaczymy Twoją twarz.
 Gdy w koronie przy Twym tronie
 już wejdziemy w niebios błonie.
 /: Wieczne odpocznienie dasz! :/

Nie za wolno

234

1. O Bo - że mi - łość Two - ja
 po - cie - chy to o - sto - ja,
 gdy stro - ma dro - ga ma. Gdy
 tro - ski tu się mno - żą,

bez wyjść kło - po - ty gro - żą,

mam po - kój gdyż Twa mi - łość trwa!

2. Możemy śmiało głosić,
 że Ty nas będziesz nosić
 do swego przyjścia dnia,
 choć wróg próbuje zwodzić,
 zwątpieniem nam zaszkodzić.
 mam pokój, gdyż Twa miłość trwa!

3. Twa miłość niezrównana,
 jest wieczna, niezachwiana
 choć chytre moce zła,
 możemy patrzeć w górę
 i wołać wszyscy chórem.
 mam pokój, gdyż Twa miłość trwa!

235

1. Nie trwo - żę się! Bo sły - szysz

me bła - ga - nie i w Świę - te Twe o -

bli - cze pa - trzę Pa - nie, w u - fno - ści

tej me se - rce sła - wi Cię. Nie

trwo - żę się! Nie trwo - żę się!

2. Nie trwożę się!

Choć wrogie płyną fale,
bo w walce sam posilas swoich stale.
Tyś laską mą niezłomną, ja to wiem.
/: Nie trwożę się! :/

3. Nie trwożę się!

Bo z Tobą zniosę wszystko,
pocieszasz duszę, zawsze jesteś blisko.
W miłości swojej Ojcie tulisz mnie.
/: Nie trwożę się! :/

236

1. Aż do sko - ńcze - nia bie - gu,

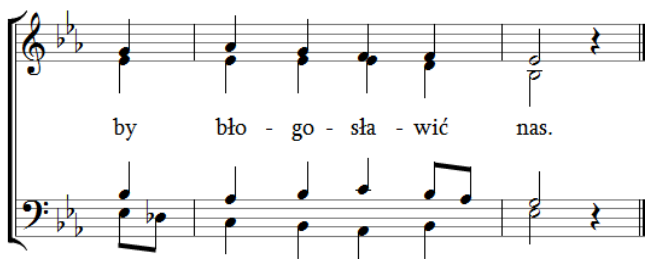
This system contains the first line of the musical score. It features a treble and bass staff in B-flat major (two flats) and common time (C). The melody is primarily in the treble staff, with the bass staff providing harmonic support. The lyrics '1. Aż do sko - ńcze - nia bie - gu,' are written below the notes.

o Pa - nie Je - zu nasz,

This system contains the second line of the musical score. The melody continues in the treble staff, with the bass staff providing harmonic support. The lyrics 'o Pa - nie Je - zu nasz,' are written below the notes.

Twe rę - ce są wznie - sio - ne

This system contains the third line of the musical score. The melody continues in the treble staff, with the bass staff providing harmonic support. The lyrics 'Twe rę - ce są wznie - sio - ne' are written below the notes.

2. Nas Panie zawsze bronisz,
 jak pasterz trzodę swą.
 Jak brat Ty braci chronisz,
 jak Miły - miłą swą.

3. Ach, czy porzucisz Panie,
 tych, co błagania ślą?
 To nigdy się nie stanie,
 więc idą drogą Twą!

237

1. Spo - czy - nek bło - gi nas, już

cze - ka przy Twym tro - nie; gdzie Two - i

bę - dą To - bie słu - żyć w ko - rnej czci.

Tam ka - żdy zło - ży też u stóp Twych

swą ko - ro - nę, by już po ca - łą

wie - czność wzno - sić chwa - łą, cześć.

2. A gdy wybraną już blask majestatu olśni,
tam Oblubieniec będzie tylko szczęściem jej.
Miłości, łaski też niezmierne tajemnice,
tam jawne, zrozumiane dla niej staną się.
3. A gdy spowije ją już blask cudownej zorzy,
to świecić tylko będzie już, na Twoją cześć.
Dom Ojca się napelni, pięknem tej ozdoby,
gdy Twej doskonałości suknię będzie nieść.
4. Z mąk duszy owoc wnet, Ty ujrzysz już dojrzały,
Ty on walczyłeś sam, na krzyżu w sądu noc.
Wyrośnie on przed Tobą, święty, doskonały,
na zawsze zaspokoi miłe serce Twe.

238

1. Tyś Bo - giem co mi - łu - je nas
I u - bo - ga - cać ca - ły czas,

i ła - skę wciąż nam da - je.
Twe ser - ce nie prze - sta - je.

Tak mi - łość swą wy - le - wasz wciąż,

by nas tu u - szczę - śli - wiać,

2. Kto szczęście to zrozumie, kto?
 Początek w Tobie mamy,
 cudowny los, Tyś sprawił to,
 że dom Twój jest nam dany.
 Obcymi tu, my w każdym dniu,
 z radością wraz wołamy,
 że Ciebie Ojca znamy.

3. Za miłość łaskę, dobroć Twą,
 wielbimy imię Twoje.
 Nasz Ojciec oglądamy wciąż
 Twej cierpliwości źródło.
 Więc wkrótce tam, u niebios bram,
 u Ciebie się spotkamy,
 cześć, chwałę Ci oddamy.

Żywo

239

1. Mój Zba - wco ja - każ ła - ska,

mi - łość, jak wie - lkie zmi - ło - wa - nie

Twe! Kto po - jmie Twą pa - ste - rską tkli - wość,

gdy pie - lę - gnu - jesz o - wce swe?

Ty za nie swo - je ży - cie da - łeś,

tak ba - rdzo je u - mi - ło - wa - łeś!

2. W słabościach i cierpieniach moich
schronieniem pewnym jesteś Ty.
Prowadzisz mnie do pász zielonych
i wieczne szczęście dajesz mi.
Pragnienie zawsze gasisz moje,
posilasz duszę swym pokojem.
3. Ty wciąż obficie błogosławisz,
Tyś sam na wieki skarbem mym.
Mnie w smutku nigdy nie zostawisz,
więc chcę Cię chwalić życiem swym.
Choć w drodze tutaj widzę Ciebie,
Twą miłość pragnę wielbić w niebie.
4. O Twej miłości pragnę śpiewać,
to me bogactwo, szczęście me.
Chcę wielbić wierność i opiewać,
bo w dzień i w noc ochrania mnie.
Me serce ciągle się raduje,
gdyż miłość, wierność Twą znajduje.

240

1. Me ży - cie za piel - grzy - mkę mam; po -

dą - żam do oj - czy - zny tam, o Pa - nie

Je - zu mój do Cie - bie. Przy - go - to -

wu - jesz mie - jsce mi, gdy mi - ną wsze - lkie

smu - tne dni, za - śpie - wam Ci pieśń chwa - ły

w nie - bie. Me ży - cie za piel - grzy - mkę

mam, po - dą - żam do oj - czy - zny tam.

2. Ty prowadź Panie Duchem swym
i daj wytrwanie w życiu tym.
Ach nie daj potknąć się mym nogom.
Bez Ciebie nic nie zdziałam, nie,
zachowaj więc i wzmacniaj mnie,
a w chwilach próby bądź ochroną.
Daj promień słodki łaski Twojej
by cieszył w wąskiej ścieżce tej.

3. Tak jestem obcy w kraju tym,
niechciany, nieuznany w nim,
lecz wiele pociech mam od Ciebie.
Do Pana śpieszę w górę tam,
gdzie w świętych rzędzie miejsce mam
Uwielbiać Go, już wiecznie w niebie.
Mój Jezu przyjdź, nie zwlekaj, nie,
bo w tej obczyźnie jest mi źle.

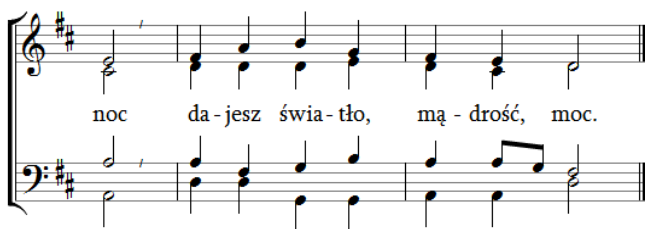
241

1. Pa - nie Ty spo - głą - dasz w ła - sce
I nad ni - mi w bo - ju, w wa - lce

tu na swo - ich w ka - żdy czas. Po - krze -
rę - ce ro - zpo - ście - rasz wczas.

pie - nie gdy pra - gnie - nie, nie - u - sta - nnie

zsy - łasz sam. Gdy w pie - lgrzy - mce cie - mna

2. Swym owieczkom okazujesz
miłość, łaskę swą bez miar.
Miejsce bujnych łąk wskazujesz,
dzięki Ci za szczodry dar.
Błogosławisz! Nie zostawisz!
Chronisz też od wpływów zła.
Tyś jest mocą, twierdzą nam,
drogim słowem uczysz sam.

3. Kieruj Panie w tej godzinie
serca nasze na Cię też.
Ucz, pocieszaj! Karm, pielęgnuj!
Bo wiesz, co potrzebne jest.
I w tym znoju, daj w pokoju
teraz dobrą częśćkę tu.
Tak jak Marii pozwól znów,
cicho, u Twych spocząć stóp.

242

1. Sy - nem Tyś Bo - ga, Naj - wyż -
Sła - wi świat Spra - wcę ży - cia

sze - go, w któ - re - go mo - cy
wsze - go, stwo - rze - nie wsze - lkie

ca - ły wszech-świat trwa, O - bra - zem
swe - go Pa - na zna.

Bo - ga Twe o - bli - cze nam, to cud mi -

2. W każdy dzień, Ty u Ojca w niebie,
rozkoszą byłeś i wonnością Mu.
Panie nasz, co skłoniło Ciebie,
żeś wybrał, będę, ból i hańbę tu?
Boś Ty przejrzanym był Barankiem sam,
by Boży gniew na krzyżu ponieść tam.

3. W ciszy serc, Jezu Cię widzimy,
gdyś Ty na krzyżu się przekleństwem stał.
Niosłeś tam wszystkie nasze winy,
"spełniło się!" z triumfem rzekłeś sam.
O, przyjmij dziękczynienie z naszych serc,
bo Tobie je na wieki, chcemy nieść.

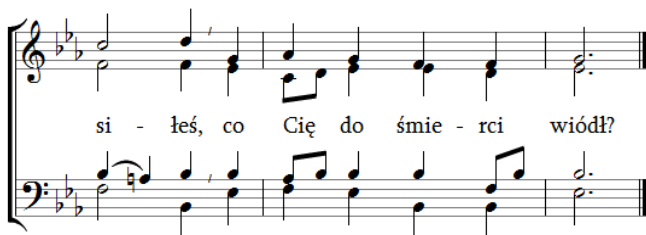
243

1. Twa głowa krwią zbroczona,
Dla drwin też oplecioną

zbo - la - ła, pe - łna ran!
ko - ro - ną z cie - rni tam!

Czym Pa - nie za - wi - ni - łeś, co

Cię za cię - żar gniótł, że ha - n - ący krzyż zno -

2. Mój Boże! O mój Boże!
 Czemuś opuścił mnie?
 Wołałeś w wielkiej trwodze,
 gdy wyszydzano Cię.
 Od złego Ty stroniłeś,
 a tutaj sąd i gniew!
 W czystości zawsze żyłeś,
 nie znałeś grzechu, nie!

3. Ty Panie doświadczyłeś
 czym Boży sąd i gniew.
 A ogrom grzechów za mnie
 musiałeś w bólu nieść.
 Ty miejsce to obrałeś
 z miłości, łaski swej.
 Swą własną duszę dałeś-
 tak poświęciłeś się.

4. Tak Jezu wypełniłeś,
 co Ojciec w sercu miał.
 Swe dzieło zakończyłeś,
 gdyś w mocy z grobu wstał.
 Już pojednanie mamy
 na wieki z Bogiem Twym.
 Tyś chwałą uwieńczony,
 na tronie siedzisz z Nim.

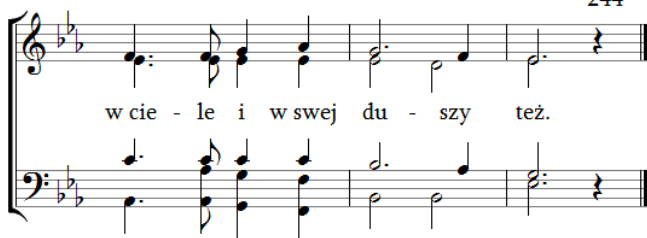
244

1. Dzień hań - by, znie - wag, krzy - wdy,

bó - lu, mę - ki, dzień pe - łny stra - chu,

dzień nie - do - li, łez. Ty Pa - nie Je - zu,

wte - dy z Bo - żej rę - ki, cie - rpią - łeś

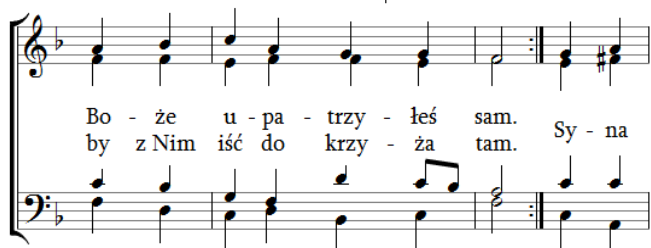
2. Ludzkiej litości wyglądałeś wszędzie,
kto w Twoich cierpień głębię wczuје się?
W czas Twojej śmierci, kto przy Tobie będzie?
Nikogo serce nie znalazło, nie!
3. Cierpieałeś sam, nikt nie mógł Cię pocieszyć,
gdy wróg się sycił hańbą męki Twojej.
Szydzono, drwiono aby Cię ośmieszyć
a w sercach krył się mrok natury złej.
4. W pokorze trwaleś wiorny Bogu swemu,
Ty dzieło Ojca wypełniłeś tam
i powierzyłeś ducha swego Jemu,
Ty w grób i śmierć poszedłeś za nas sam.
5. Niech Tobie brzmi dziś hymn należnej chwały,
bo dzieci swoich wroga Tyś moc zmógł.
Do nóg więc Twoich pada lud dziś cały,
to Ciebie Panie tak wywyższył Bóg!

245

1. Ty Ba - ra - nka o - fia - rne - go
W swej mi - ło - ści da - łeś Je - go

Bo - że u - pa - trzy - łeś sam. Sy - na
by z Nim iść do krzy - ża tam.

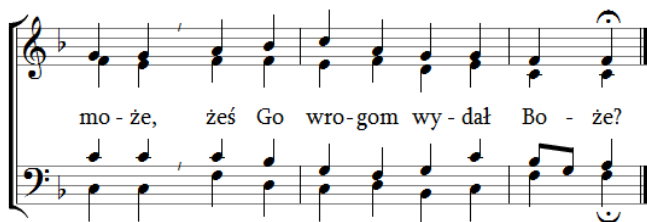

ból, cie - rpie - nia wsze, se - rce też zra -

ni - ły Twe. Czy zro - zu - mieć ktoś to

2. A w ciemności trzech godzin
 Twój Najmilszy wielbił Cię.
 Najdotkliwiej był zraniony
 gdyś oblicze zakrył swe.
 Gdy błagania wznosił sam
 Ty milczałeś Boże tam.
 Aby grzesznik był zbawiony,
 On był grzechem uczyniony.
3. On swe życie podarował
 by na krzyżu grzechy nieść.
 Za nas tak się ofiarował
 by Ci Boże wonność wznieść.
 Twe pragnienia spełnił tam,
 wypełniając wieczny plan.
 Stawił dzieci przed Twe serce,
 owoc bólu, strasznych cierpień.
4. I na zawsze już z błogością
 wciąż na Syna patrzysz Ty.
 Najwspanialszy przed wszystkimi
 siedzi On na tronie Twym.
 Chwały pieśń w nas ciągle brzmi
 Tobie aż po wieczne dni.
 Ojcze przyjm w Jezusie sławę,
 hołd i uwielbienie, amen.

246

1. Pa-nie Je-zu Twe cie - rpie-nie,
Ty w ci - cho-ści bez sze - mra-nia

to Twej chwa-ły o - bja - wie - nie.
nio-słeś ból i wy-szy - dza - nie.

Za tych się u - mia-łeś mo - dlić,

co na krzy-żu Cię prze - bo - dli,

co Ci zgo - to - wa - li ha - ńbę,

mi - lcząc nio - słeś lu - dzką wzga - rdę.

2. A największą głębię męki
wycierpiałeś z Bożej ręki.
Bożym gniewem obciążony,
Ty na krzyżu zawieszony.
Jego sąd i razy wszelkie
w cierpliwości zniosłeś wielkiej.
Swoje życie w śmierć oddałeś,
pojednanie zgótowałeś.

3. Z serca hołd niesiemy za nie,
boś boleści mężem, Panie.
Wspominamy Twe udręki,
Twej Baranku śmierci męki.
Wielkie dzieło sam spełniłeś,
dla czci Bożej nas zbawiłeś.
Tak, Imieniu Twemu Panie
chwała, cześć i sława, amen.

247

1. Je - ste - śmy zno - wu wo - kół

Cie, Twą o - be - cno - ścią cie - szyc się.

Twym sło - wem się ra - do - wać.

O Pa - nie jak to dro - gie nam,

że po - śród nas prze - by - wasz sam,

racz sło - wem swym kie - ro - wać.

2. W Twej prawdzie wiernej utwierdź nas,
 w ufności iść za Tobą wraz,
 daj siły nam na nowo!
 Byś w sercach i w sumieniach był,
 by owoc nasz w wieczności lśnił
 przez Twoje wieczne słowo.

248

1. Cie - bie cze - ka ko - ściół Twój,

i chce już być w nie - bie, zni-knie ja-rzmo

wsze - lki znój, tam u - wie-lbi Cie - bie.

O - bcy i sa - mo - tny jest, przez świat

od - rzu - co - ny, tak, o Je - zu,

a - le Twój, z To - bą po - łą - czo - ny.

2. Swój spoczynek mamy tam,
gdzie już wróg nie czeka.
Tam obecnyś Jezu sam,
nikt już nie narzeka.
Gdzie nie rozstaniemy się,
serce nie oziębnie,
i miłością wszystko tchnie,
gdzie ujrzymy Ciebie.

3. Przyjdź Jutrzenko Jasna, przyjdź
po swych wykupionych!
O, czekamy tęsknie, znijdź,
weź nas utrudzonych.
Nie zostawisz członków swych,
mocno w to ufamy.
Sam wprowadzisz w dom wnet ich,
hołd Ci tam oddamy.

249

1. Ach, Pa - nie Je - zu mój,

Tyś mej mi - ło - ści zdroj, Ba - ran - ku

cny. Przez tej mi - ło - ści żar,

przez krwi ko - szto - wny dar, Tyś mo - je

2. Sprawiedliwością swą,
szatą, ozdobą Twą
odziałeś mnie.
Jedynie w Twojej krwi
obmyty z grzechów swych,
jam czysty, zawsze Twój
w tym świecie drwin.
3. Gdy ktoś potępia mnie,
czyż nie znieważa Cię,
o Jezu mój?
Bo już nie żyję ja,
tylko mój Bóg i Pan,
Chryste Tyś we mnie żyw,
jam zawsze Twój.
4. Ufnością moją Tyś,
siłą i światłem dziś.
O Jezu mój!
Gdy wiary stawiam krok
do Ciebie wznoszę wzrok.
Początkiem, końcem Tyś,
mam pokój Twój.
5. Cześć, uwielbienie Ci
niech nieustannie brzmi
przez życie me!
Choć teraz w czasie bied,
w doskonałości wnet,
wzniosę Ci chwały śpiew
po wieki wsze.

250

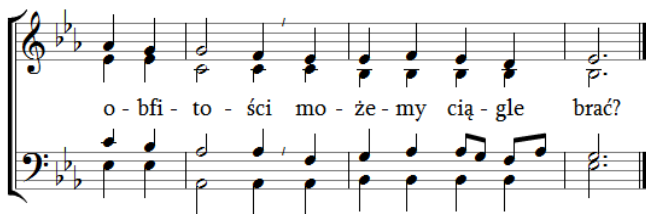
1. O, Pa - nie wy - słu - chu - jesz,

Ty za - wsze czy - nisz to, gdy pro - śby

i bła - ga - nia do Cie - bie Two - i

ślą. Czy ma - my wciąż się tro - szczyć

i w nie - pe - wno - ści trwać, gdy z łask Twych

2. Ty zawsze akceptujesz,
gdy z Twoim zgodny plan.
Od błędnych dróg ratujesz,
przeszkodę kładąc nam.
A gdy już nic nie wadzi,
byś Ty otworzył drzwi,
o kóż nas poprowadzi?
Ty Panie, tylko Ty.
3. Wsiewamy nasze trudy,
jak ziarno w rolę tu,
by krocie błogosławieństw
w dom każdy zanieść mógł.
Tak często też niepewność
w uciskach dręczy nas.
Lecz w Tobie nasza ufność,
że cel osiągniesz w czas.
4. Gdy coś się nie układa,
choć ścieżki proste są.
Ty wiernie nas prowadzisz,
otaczasz łaską swą.
Więc już się nie trapiemy,
choć droga pośród skał.
W radości zawołamy:
Ty nas prowadzisz sam!

Nie za wolno

251

1. Pa - nie Ty kie - ru - jesz sam,

tu - taj w ka - żdym po - ło - że - niu

wie - rnie wie - dziesz w po - cie - sze - niu

rę - ką co ra - tu - nkiem nam.

Pa - nie, Ty kie - ru - jesz sam!

Pa - nie Ty kie - ru - jesz sam!

2. Panie wierne serce Twe.
W Tobie pewne jest schronienie
i od zmartwień uwolnienie.
Każdy ból ukoisz wnet.
/: Panie wierne serce Twe! :/
3. Panie w Tobie siła, moc.
Cały świat i skarby jego
nie przytłumią szczęścia tego,
które mamy w dzień i w noc.
/: Panie w Tobie siła, moc! :/
4. Panie Niebo domem mym.
Uwolniony z trosk i cierpień,
wkrótce słać będę Ciebie,
z serca wznosił wdzięczny hymn,
/: Panie niebo domem mym! :/

252

1. W u - wie - lbie - niu ko - rzym się,

wdzię - cznym se - rcem sła - wiąc Cię, wciąż na

no - wo Pa - nie. Ża - den ró - wny

nie był Ci, Tyś w mi - ło - ści z ca - łych

2. Miłą woń i słodycz wraz
 niosłeś Bogu w każdy czas,
 wśród okrutnych cierpień.
 Tyś ochotnie przyjął to,
 posłuszeństwem uczcił Go
 ku radości wszelkiej.
3. Jak z ołtarza miła woń
 zawsze się wznosiła Doń,
 tak się poświęciłeś.
 O, Baranku cny, bez plam,
 na pniu krzyża zmarłeś sam,
 mamy życie w niebie.
4. Co przeżywał Ojciec Twój,
 gdy Ty niosłeś sądu znój
 kto zrozumie Panie?
 Poświęciłeś Bogu się,
 chociaż śmierć czekała Cię,
 którą ogłaszamy.
5. Drogі Panie czcimy Cię,
 w hołdzie dziś skłaniamy się,
 Imię Twoje sławne!
 Ciebie Ojciec godnie czci,
 od nas niechaj chwała brzmi,
 Tyś jej godzien! Amen.

253

1. Dziś Cie - bie Je - zu, Zba - wco

nasz wie - lbi - my z se - rca znów, bo

wie - my żeś Ty zba - wił

2. Twą miłość dzisiaj znamy już,
co wiodła Ciebie tu,
by ponieść dla zbolełych dusz
śmierć tam na krzyża pniu.
3. I teraz naszym Panem Tyś,
Twa miłość wiecznie trwa,
pieśń wiecznej chwały wznosi dziś,
tak droga własność Twa.
4. Wysławiam także łaskę Twą,
bo miłość w niej Twa łni,
dla bied opuszczasz chwałę swą,
by wolność przynieść mi.
5. Cześć, sława, uwielbienie brzmi,
wciąż od własności Twej,
Twa piękność w naszych sercach łni,
Ty nas oglądasz w niej.
6. Przedmiotem chwały jesteś nam,
za słowo, krzyża czyn,
za łaskę miłość Twą bez miar,
wznosimy chwały hymn.

254

1. Ku To-bie Bo-że mój, ku To-bie wzwyż!

Przez cię-żki ży-cia bój, przez trud i krzyż.

Choć mi wśród ży-cia dróg, za-gła-dą gro-zi wróg,

2. Nastanie wkrótce dzień - radości, łask.
 Rozproszy nocy cień, wnet słońca blask.
 I ujrzę smutku, łez już ostateczny kres.
 Ku Tobie, Boże mój, ku Tobie wzwyż!

3. Choć ciężko widzieć śmierć, choć straszny mrok,
 na Ojca mego tron kieruję wzrok.
 Zwycięstwa nucę psalm, naręcze niosę palm.
 Ku Tobie, Boże mój, ku Tobie wzwyż!

255

1. Mi - ło - ści głę - bio
Tu da - jesz Sy - na

Twej, i - sto - to pe - łni w Bós - twie.
by o - bja - wić się w u - bó - stwie.

I przy - szedł na ten świat, gdzie

grze - chu noc i mrok, mo - gli - śmy do - tknąć

2. Jaśniejiesz pełnią swą w godzinach trzech ciemności,
gdy nędzny ślepy świat dopełnił mrok swej złości.
Samotność, gniew i śmierć odbierasz za nasz czyn,
choć prawy człowiek Tyś i wieczny Boży Syn.
3. Cierpiałeś Jezu sam, Baranku tak nam drogi,
gdy święty wzrok Twój tam oglądał wieczny ogień.
Bezmierne serce Twe dźwigało wieczność kar,
gdyś przyjął sądu kaźń i nasze grzechy stał.
4. Obwieszczasz wszystkim wkrąg, że dzieło już gotowe,
oddajesz ducha sam, skłoniwszy swoją głowę.
Zasłona rwie się wtem, świętymi myśmy wraz,
by wiecznie w domu Twym, oglądać Bożą twarz.
5. Zwycięzco wielki nasz, to miłość Cię nam dała,
przez krzyża święty czyn rozbłysła Ojca chwała.
Zbawiając Tyś też dał do serc i ust Twą pieśń,
prawdziwi chwalcy więc dziś wznoszą Bogu cześć.

256

1. Już Two - i Je - zu tu - taj

z To - bą zje - dno - cze - ni. Tak, Ty znów

przy - po - mi - nasz swą piel - grzy - mkę nam.

By ha - ńbę nie - śli Twą, od

świa - ta od - dzie - le - ni. Aż się

w pe - łni o - bja - wisz nam!

Aż się w pe - łni o - bja - wisz nam!

2. Tyś zawsze przy nas blisko - cóż za szczęśna dola.
Tyś w tej pustyni zawsze zdrojem w życia trud.
Wiedź swych na dobre pasze, na zielone pola.
Daj pić u cichych, cichych wód.
3. Ty dasz swym radość, moc, by w boju nie ustali.
I nie zaniechasz, bo miłujesz w każdy czas.
Aż wszyscy w Twoich skrzydeł cieniu będą stali,
tam na wieki błogość dla nas.

257

1. Znoś w ci - cho - ści co nasz
Bło - go - śła - wić wciąż bez

Oj - cieć, z nie - ba śle.
ko - ńca On nam chce.

Wszy-stko w pla-nach twych za - wo - dzi

i bez prze-rwy coś ci szko-dzi, On w mi - ło -

2. W tej miłości nie zawiedzie,
chroni cię.
Czy mnie wyrwie? - pytasz w biedzie.
Tak, On wie.
Więc, gdy kręta, ciemna droga,
weź pociechy swego Boga.
Większe serce Ojca wszak niż ból, strach.
3. Nie krytykuj, nie narzekaj,
gdy bój trwa.
Wybawienia cicho czekaj,
On je da.
Jego myśl ci jest nieznana,
dzisiaj ból, lecz radość z rana.
Tak więc Jemu ufaj, wierz, łaski bierz.
4. Wciąż daruje nowej mocy
swoim Pan.
Pokrzepienie w dzień czy w nocy,
daje sam.
I cokolwiek by nie przyszło,
pewny bądź, On przejrzał wszystko.
Zostaw żale gorzkie swe, ukórz się.

258

1. Pe-łni tę-sknot, lecz z ra-do-ścią, pie-lgrzy -

mu-ją tam w Oj-co-wski Dom. Pa-trzą w gó-rę

nań z u-fno-ścią, wi-dząc ła-skę w niej be-zpie-czni

są. Chy-trość wro-ga nic im nie za-bie-rze,

a-ni u-cisk ni cie-rpie-nia czas,

też już nie za - szko - dą; Je - zus strze - że

rę - ce Je - go chro - nią w wa - lce nas.

2. Ktoby bał się? Kto narzekał?
I zaniechał tu swój bój i bieg?
Ten co winy niósł, umierał;
On nas w górny dom przeniesie wnet.
Z nami cel osiągnie, Ojca progi.
Wnet radosny zabrzmiał trąby zew,
tych co śpią obudzi Zbawca drogi;
mnóstwa braci wzniosą chwały śpiew.

3. Do Cię odejść w każdej chwili,
z Tobą Jezu gdy spoczniemy wraz:
Błogość niebios nas posili,
być w ojczyźnie już po wieczny czas.
Choć już Twoje Imię też tu mamy,
z tęsknych serc wołamy: Jezu przyjdź!
Tak przychodzę wnet! Nam mówisz - Amen!
Słodkie to jest. Jezu Panie przyjdź!

259

1. Lud Twój sła - wi Cie - bie Pa - nie,

za Słów Two - ich da - ro - wa - nie,

Twej na - u - ki do - brej zdroj!

Choć tu czło - wiek cie - mność sie - je

Two - je Sło - wo nam ja - śnie - je,

na - pro - wa - dza na ślad Twój.

2. Panie Twoi Ci ufają,
z tego siły nabierają,
tej obczyzny przebrnąć noc.
Twoje Słowo wzmacnia w wierze,
nikt nam już go nie odbierze.
W nim jest skryta nasza moc.
3. Przez to Słowo co darujesz,
nas ożywasz i budujesz,
aż sam przyjdiesz z niebios znów.
Ty przemylasz nasze oczy,
Two przesłanie nas jednoczy
w wiernej prawdzie Twoich słów.
4. Spraw przez Słowo coś w nas włożył,
by Duch owoc też pomnożył,
na ozdobę świętą w czci.
Posilenia chciej udzielić,
każde serce rozweselić.
Dzięki, chwała Jezu Ci!

260

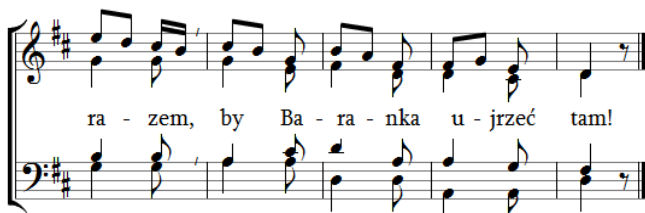
1. Sło - dkie to, że przy - jdziesz Pa - nie

za-brzmi gro-mko trą - by zew, blask ju - trze - nki,

serc cze - ka - nie zmie - ni za - raz w dzie - ki śpiew.

Duch i my wo - ła - my Je - zu przyjdź! Nasz

Pa - nie, Mi - ły sam! Być w Oj - czyż - nie chce - my

2. Aniołowie wieść przynieśli
 żeś w Betlejem zrodził się.
 Wśród pasterzy ją roznieśli -
 z pól Efraty szli do Cię.
 Tyś tu przyszedł grzechy zgładzić,
 za nas ponieść hańbę, śmiech.
 W śmierć się dałeś zaprowadzić,
 diabła moc złamałeś, grzech.
3. Teraz żyjesz, po nas wrócisz,
 Miłą na wesele wwieść.
 Kłancę wroga w otchłań wrzucisz,
 już nie będzie szkód nam nieść.
 Przyjdiesz, swoim się ukazesz,
 boś zwyciężył śmierć i grób.
 Ich dziedzictwo im pokażesz,
 chwałę niebios, górny gród.
4. Błogo będzie żyć u Ciebie,
 z Tobą razem pośród chwał.
 I otaczać Cię tam w niebie,
 bo Tyś siebie za nas dał.
 W domu Ojca bez zmartwienia,
 przy Twym boku zawsze stać,
 doskonałe uwielbienia,
 za Twą miłość wiecznie ślać.

261

1. Gdzie ta - ki Oj - cieć, Bóg jak Ty,

co na nas tak u - wa - ża, co wciąż mi -

łu - je nas jak Ty i do - brem tak ob -

da - rza. Czy bra - knie nam gdy da - jesz sam,

gdy Cie - bie Oj - ca zna - my

wszech da - rów Da - wcę ma - my.

2. Tak wiele uczyniłeś nam: zbawienie, życie dałeś.
Posłałeś swego Syna sam i za nas Go wydałeś.
Gdy grzesznych On tu poniósł sąd,
czy serce Ojczy Twoje, zaniedba dzieci swoje?
3. Na zawsze nam już serce Twe, w Jezusie otworzone,
w nie każdy ból i biedy wsze, przez dzieci powierzone.
Z dobrocią Twą, przyjęci są.
Jesteśmy w Nim schronieni, od zmartwień uwolnieni.
4. Miłujesz nas, to starcza nam, pociechę wciąż podajesz.
Miłujesz nas, to starcza nam, bo wieczną radość dajesz.
Więc dzieciom swym, dopomóż w tym:
by w Duchu Cię chwalili, z miłością Ciebie czcili.

262 1. Tu wia - ra i na - dzie - ja

wspie-ra nas w tym bo - ju. Twe o - ko

pa - trzy z gó - ry by wspo - ma - gać nas.

Wy - ty - czasz dla nas dro - gę,

pro - wa-dzisz w po - ko - ju. Już wnet

uj - rzy - my Two - ją twarz,

już wnet uj - rzy - my Two - ją twarz.

2. Przed Bożym tronem teraz też nas zastępujesz,
bo widzi Bóg w świątyni Twoją świętą krew.
Dla Boga lud kupiłeś, chwałę intonujesz,
/: by wzniesli wiecznej chwały śpiew. :/
3. I nieprzerwanie w niebie za nas orędujesz,
już nigdy Panie nie porzucisz trzody swej.
Miłujesz odkupionych, zawsze pielęgnujesz,
/: sam wiesz nas do chwały Twej. :/

263 1. Kto Oj - cze zna tę do - broć, co

wciąż nam da - jesz Ty, kto zgłę - bi mi - łość

Two - ją, co nią mi - łu - jesz swych? Ich

sta - le pie - lę - gnu - jesz, kie - ru - jesz

na nich wzrok i swój im po - kój

da - jesz, u - twie-rdzasz ka - żdy krok.

2. To Tobie nas powierzył
 nasz miły Jezus Pan.
 Więc oglądamy w wierze,
 jak bliski jesteś nam.
 I wciąż nas zachowujesz
 w tym świecie pełnym zła.
 Wciąż Ojciec pokazujesz,
 że z nami wierność Twa.

3. Ty zawsze błogosławisz,
 choć ciężko się nam zda.
 Pocieszasz, nie zostawisz,
 gdy w oczach naszych łza.
 Jak błogo że być śmiemy
 w ojcowskiej ręce Twej.
 Z radością w dom idziemy
 z dobroci czerpiąc tej.

264

1. Kształtuj na-sze se - rca Twym Du - chem mi -

ło - ści, by - śmy Cię go - rą - co ko - cha -

li, by Cię z u - tęs - knie-niem a je - dnak w ra -

do - ści, z świa-tem ro - złą - cze - ni cze - ka - li.

U - fam, że do Cie - bie dą - żę, gdyż Twe

Sło - wo pra - wdą nam. Pa - nie Je - zu!

Ży - cia Ksia - że! Przy - bądź! Weź nas do się

sam. Skoń - czy się cie - rpie - nie, bę - dzie u - wie -

lbie - nie, świę - ci wie - cznie spo - czną z Nim.

2. O przyjdź Panie Jezu! Tęsknie Cię czekamy!

Patrząc ciągle na Twój łaski tron.

Wzmaga się wołanie, gdyż to w sercach mamy.

Zabierz już nas Synu Boży do dom.

Duch z Twą w górę wciąż wołają. Tak jak Ty w pielgrzymce swej.

Z świata uwolnienie mając, wiecznie być w opiece Twój.

Ducha Ty rozumiesz! Miłej słuchać umiesz!

Jezu przyjdź, czekamy Cię!

265

1. To przez śmierć swą spra - wi - łeś cud

ku - pi - łeś krwią dla Bo - ga lud.

Niech Je - zu brzmi, dziś wie - cznej chwa - ły

pieśń, boś go - dzien Ty. Go - dzien je - steś Ty.

Tyś Je - zu sam, przez mi - łość Twą

ży - cie dał nam, ach ser - ca drżą.

Go-dzie-neś Ty, go-dzie-neś Ty, go - dzien,

go - dzie - neś Ty, go - dzien. Ach, Je - zu

nasz, go-dzie-neś Ty, go-dzie-neś Ty,

go - dzie - neś, go - dzie - neś,

go - dzie - neś Ty, go - dzie - neś

Ty, go - dzie - neś Ty.

O, Panie, Tyś powołał
ku poświęceniu nas,
do tego też nas woła
Duch Święty w każdy czas.
W bojaźni Twojej chcemy
uświęcać drogę swą,
tak grzechu unikniemy,
spełnimy wolę Twą.
Z bojaźnią i ze drżeniem
zbawienie czynicie swe,
by nie wejść w pokuszenie,
czuwajcież modląc się!
Gdy jednak nie czuwamy,
źle kierujemy wzrok
i z drogi Twej zbaczamy,
fałszywy czyniąc krok.
Lecz świętość Twa nie może
nieprawość widzieć w nas,
więc nam posyłasz, Boże,
swe napomnienie wczas.
A kiedy Ci wyznamy
w pokorze winę swą,
z Twej łaski powracamy
w społeczność zaraz Twą.
I znów do Twej świątyni
możemy śmiało wejść,
boś dostęp nam uczynił,
by przyjąć od nas cześć.
I wtedy dziękczynienie

wznosimy, Jezu, Ci,
Gdyż naszym poświęceniem
Tyś jest ku Bożej czci.

267 PDc 105

Ja przyjdę wnet! - to głos Bożego Syna.
Ja przyjdę wnet! - zatrzymaj więc, co masz!
Ja przyjdę wnet! - ostatnia już godzina,
Czy w wierze ty i w gotowości trwasz ?
Przyjdź, Panie Jezu, amen, przyjdźże rychło
i weź nas z Sobą do ojczystych stron,
by serca nasze pełne tęsknot ścichły,
Byś był przez swoich doskonale czczon.
Ja przyjdę wnet cierpienia wasze skończyć,
lecz bądźcie wierni wy na każdy czas!
Ja przyjdę wnet, by z wami się połączyć
i z tego świata wziąć do Siebie was.
Przyjdź, Panie Jezu, proszą Cię zbawieni,
Tyś celem wszystkich pragnień naszych dusz.
A gdy nadzieja się w widzenie zmieni,
wtedy ujrzymy Twoją chwałę już.
Ja przyjdę wnet wypełnić obietnicę,
by Moi byli tam, gdzie jestem Ja!
Ja przyjdę wnet po Swą oblubienicę,
by ją zachować od godziny zła.
I owszem, Panie, przyjdź po Swą wybraną,
bo chce przebywać tam, gdzie jesteś Ty,
gdzie w czysty bisior będąc przyodzianą
pieśń nową śpiewać będzie ku Twej czci.

268 PDc 109

Swą ojczyznę ja w niebiosach mam,
gdzie o smutku już nikt nie wie tam
i gdzie błogo spoczywają ci,
co obmyli się w Jezusa krwi.
W niebie mam, w niebie mam,
swą ojczyznę ja w niebiosach mam,
bo mój Pan działał to,
że zgotował mi wspaniałość Swą.
Wielu wiernych odeszło już tam,
gdzie wśród nich kiedyś ujrzę się sam.
Gdzie zbawieni połączą się wraz,
by czcić Pana po wieczny już czas,
w niebie mam, w niebie mam,
swą ojczyznę ja w niebiosach mam,
bo mój Pan działał to,
że zgotował mi wspaniałość swą.
Wnet u Ciebie i ja znajdę się,
lecz o jedno to proszę ja Cię:
Przywiedź też wszystkich i moich tam,
w kraj, gdzie z Ojcem tronujesz Ty Sam.
W niebie mam, w niebie mam
swą ojczyznę ja w niebiosach mam,
boś Ty Sam działał to,
żeś zgotował mi wspaniałość swą.

269 PDc 132

Jezu mój, Jezu, czyja wielka wina
na krzyż Bożego Ciebie wiodła Syna?

Z jakiej przyczyny spadło tyle złego
na Niewinnego ?

O, Łasko wielka, Miłości bez miary,
Tyś za mnie cierpiał, gdy ja godny kary;
za winy moje Tyś, mój Pan nad pany,
na śmierć wydany.

Rozumem swoim pojąć jam nie w stanie
Twojej miłości i dobroci, Panie.

Jakąż Ci wdzięczność, Zbawco mój, okażę?
Co dam Ci w darze ?

Sercem, ustami chwale Ciebie, Panie,
za Twe cierpienia i Twe zmiłowanie
teraz na ziemi, a niedługo w niebie
wysławię Ciebie.

270 PDc 135

Odkąd mi pokój z Bogiem dan,
odkąd mi dał spoczynek Pan,
Nie szukam uciech ziemskich złud,
co zwykle niosą grzech i brud.
Jezu, mój Zbawco, ach, tylko Ty
do serca wniosłeś Swój pokój mi!
U boku Twego znika, co złego,
u serca Twego tak błogo jest mi.
Z Swą łaską, Jezu, przy mnie bądź;
żem Twą własnością, Ty mną rządz,
bym czystym sercem Ciebie czcił
I ku Twej chwale zawsze żył.
Jezu, mój Zbawco, ach, tylko Ty
do serca wniosłeś Swój pokój mi!

U boku Twego znika, co złego,
u serca Twego tak błogo jest mi.
Gdy przez śmierć weźmiesz, Jezu, mnie,
lub gdy przemienisz ciało me,
z wiary w widzenie przejdę ja,
Objawi mi się chwała Twa.
Jezu, mój Zbawco, jedynie Ty
będziesz przedmiotem tam mojej czci.
Ja jestem Twoim, Ty jesteś moim,
na wieki wieczne cześć Tobie niech brzmi!

271 PDc 140

Dzieci Boże, śpieszcie wznieść
Panu z serca wdzięczną cześć,
z całych sił śpiewajcie pieśń,
że miłościw dla nas jest.

REF: *Dziękujemy Ci, Panie nasz,
dziękujemy wszyscy wraz.*

*Dzięki wznosimy Ci,
dzięki wznosimy Ci.*

Ojcze łaskawy, dziękuję Ci.

Za Tve Słowo dzięki też,
ono wznosi dusze wzwyż
i oznajmia wolę Twą,
aby zawsze czynić ją.

REF: *Dziękujemy Ci...*

Za społeczność w życiu tym,
którą mamy z Panem swym,
za zbawienie dzięki przyjm,
dane z łaski Twojej w Nim.

REF: Dziękujemy Ci...

I za słońce dzięki Ci,
które z nieba wszystkim lśni,
za zwilżenie deszczem wkrąg
pól zielonych, niw i łąk.

REF: Dziękujemy Ci...

I za wodę i za chleb,
Ty nim ciała nasze krzep,
i za pracę, która nam
daje życia cichy stan.

REF: Dziękujemy Ci...

Za spoczynek błogi ten,
który daje łaska Twa,
i za zdrowie, siłę, sen,
niech on nam wzmocnienie da.

REF: Dziękujemy Ci...

Za przyjaciół, którychś dał,
błogi też mających dział.
Za to wszystko, Panie nasz,
chwała Tobie od nas wraz.

REF: Dziękujemy Ci...

272 PDc 141

Gdy Chrystus Pan na krzyżu zmarł,
me grzechy tam na wieki starł,
Swą świętą krew On przelał tam,
stąd pewność już zbawienia mam.
Golgoto! Jakiż smutku śpiew!
Tam Jezus przelał świętą krew.
Golgoto! Tyś radości ton,

Wstęp dałaś mi do niebios stron.
Zadrżała ziemia, nastał zmrok,
twarz Zbawcy pokrył śmierci mrok.
Spełniło się, On wtedy rzekł.
Uczynił bielszym mnie nad śnieg.
Golgoto! Jakież smutku śpiew!
Tam Jezus przelał świętą krew.
Golgoto! Tyś radości ton,
wstęp dałaś mi do niebios stron.
Syn Boży moźnie z grobu wstał
i tym niezbity dowód dał,
że przyjął Bóg ofiarę tę
i uznał mnie za dziecko swe.
Golgoto! Jakież smutku śpiew!
Tam Jezus przelał świętą krew.
Golgoto! Tyś radości ton,
wstęp dałaś mi do niebios stron.

273 PDc 145

O, Panie, jesteś ze mną,
nastąpił wieczór już,
lecz Tyś i w noc tę ciemną
mej duszy wierny stróż.
Choć ciemno dookoła,
ni grzech, ni śmierć, ni wróg
zatrwożyć mnie nie zdoła,
gdyż ze mną Tyś, mój Bóg.
Ach, jesteś ze mną,
Zbawco, Nachylił się już dzień,
lecz Ty, światłości Dawco,

spłoszyłeś nocy cień.
Tyś zło zwyciężył, Panie,
pokonał grzechu moc,
więc w Tobie me ufanie
w dzień jasny, w ciemną noc.
O, Panie, jesteś ze mną,
swą mocą wspierasz mnie,
bez łaski Twojej daremną
wszak walka staje się.
Nic strwożyć mnie nie zdoła,
ni grzech, ni śmierć, ni wróg,
choć ciemno dookoła,
wszak ze mną Tyś, mój Bóg.

274 PDc 149

Co czynić chcesz z Jezusem ?
Wniknij w pytania treść.
Wszystkie ciężary swoje
do Jego nóg śpiesz nieść.
Znużona, słaba duszo,
pomyśl, czy pokój masz.
Co czynić chcesz z Jezusem?
Jaką odpowiedź dasz?
Co czynić chcesz z Jezusem?
Wniknij w pytania treść.
Wszystkie ciężary swoje
do Jego nóg śpiesz nieść.
Co czynić chcesz z Jezusem?
Jasno, poważnie brzmi
to dla tych, co głos Boży

usłyszeć chcieliby.
Chodzi o śmierć lub życie,
gdzie wieczność spędzać masz.
Co czynić chcesz z Jezusem ?
Jaką odpowiedź dasz ?
Co czynić chcesz z Jezusem?
Jaką odpowiedź dasz?
Co czynić chcesz z Jezusem?
Wniknij w pytania treść.
Wszystkie ciężary swoje
Do Jego nóg śpiesz nieść.
Pomyśl o swoim Zbawcy,
co z nieba zstąpił Sam
I na pniu krzyża przyjął
na Siebie grzechy tam.
On cierpiał za twe grzechy,
zastąpił z łaski cię.
Co czynić chcesz z Jezusem,
już dziś zdecyduj się.
Co czynić chcesz z Jezusem ?
Nie zwlekaj dłużej już
i wszystkie grzechy swoje
u Jego nóg dziś złóż.

275 PDc 151

Na myśl o swej wieczności
masz w sercu mnóstwo trwóg,
czy z Bożej cierpliwości
skorzystać tam byś mógł.
Uznajesz grzechy swoje,

chciałbyś się pozbyć ich,
trawiony niepokojem
nie widzisz wyjścia z nich.
Nad sobą choć pracujesz,
lecz grzech zwycięża cię;
Poprawę obiecujesz,
nie możesz zmienić się.
Myślisz, że zgładzisz winy
tu przez zasługi swe,
przez modły, dobre czyny,
zwalczając chęci złe.
Lecz trudy to chybione:
Bóg uzna tylko to,
co tu jest oczyszczone
Jezusa świętą krwią.
O, przyjm ze szczerą wiarą,
że Bóg ci pomoc chce,
jedyną Swą ofiarą
wybawi Jezus cię.

276 PDc 152

Gdy skończysz życie swoje,
Bóg wezwie cię na sąd,
a wszystkie grzechy twoje
za tobą pójdą stąd.
Kto grzeszył, ten w zginienie
na wieki musi pójść,
bo żadne przewinienie
nie może bez kar ujść.
Lecz miłość Boża chciała

zastępstwo godne dać
i łaskę okazała,
co wiecznie będzie trwać.
Bóg świat tak umiłował,
że Syna Swego dał,
na śmierć Go ofiarował,
bo grzesznych zbawić chciał.
Na Synu sąd spełniony...
Kto sercem przyjmie to,
ten jest już zapewniony,
że sąd ominie go.
Więc w skrusze, w szczerej wierze
na swoją własność przyjm,
że Jezus w Swej ofierze
zastępstwem stał się twym.

277 PDC 155

W twym sercu niewesoło,
pokoju brak jest ci,
ze smutkiem patrzysz wkoło,
zmęczonyś, słaby, mdły.
O, gdybyś mógł uwierzyć,
ujrzałbyś wielki cud,
bo wtedy Jezus Chrystus
wciąż pewnie by cię wiódł.
Ach, pokój jest u Niego,
na każdy ból jest lek
dla ciebie stroskanego
przez trudny życia bieg.
O, gdybyś mógł uwierzyć,

ujrzałbyś wielki cud,
bo wtedy Jezus Chrystus
wciąż pewnie by cię wiódł.
Dla duszy uzdrowienie
wytryska z Jego ran.
Kto zyskał w Nim zbawienie,
najlepszy dział ma dan.
O, gdybyś mógł uwierzyć,
ujrzałbyś wielki cud,
bo wtedy Jezus Chrystus
wciąż pewnie by cię wiódł.
Nie wiesz, jak wierzyć trzeba.
„Cóż prawdą?” pytasz się.
Proś Go, a światło z nieba
da Ten, kto prawdą jest.
O, gdybyś mógł uwierzyć,
ujrzałbyś wielki cud,
bo wtedy Jezus Chrystus
wciąż pewnie by cię wiódł.

278 PDc 156

Krwią Jezusa oczyszczony
wolnym ja! Wolnym ja!
Z wszystkich grzechów uwolniony
jestem ja! Jestem ja!
Uwierzyłem,
że na krzyżu za mnie Jezus zmarł,
On mi z łaski I miłości
wolność dał, wolność dał.
Życie wieczne i zbawienie

On mi dał, On mi dał
Drogą mą i odkupieniem
On się stał, On się stał
On zmarł za mnie,
zmarł za ciebie,
On za wszystkich zmarł,
A kto wierzy,
temu daje
życia dar, życia dar.
Z Jego Ducha odrodzony
jestem ja! Jestem ja!
W dziecko Boże przemieniony
jestem ja! Jestem ja!
Panu chwała,
wieczna chwała,
że On za mnie zmarł,
Panu chwała,
wieczna chwała!
Wolnym ja! Wolnym ja!

279 PDc 158

Czy pragniesz wolnym od grzechów swych być?
O, jest moc w świętej krwi, moc w świętej krwi!
Pójdź, abyś zawsze pokojem mógł żyć,
czystości jest moc w świętej krwi.
Wielka jest moc, o przedziwna moc
w Zbawcy krwi, w Zbawcy krwi,
wielka jest moc, o przedziwna moc
w świętej Zbawcy naszego krwi.
Od żądz ciała czy wolnym chcesz być?

O, jest moc w świętej krwi, moc w świętej krwi!
Wszelki brud może ta święta krew zmyć,
zwycięzisz przez moc świętej krwi.
Wielka jest moc, o przedziwna moc
w Zbawcy krwi, w Zbawcy krwi,
Wielka jest moc, o przedziwna moc
w świętej Zbawcy naszego krwi.
Czy pragniesz, duszo, być bielszą niż śnieg?
O, jest moc w świętej krwi, moc w świętej krwi!
We krwi Jezusa na wszystko jest lek,
oczyścisz się całkiem w tej krwi.
Wielka jest moc, o przedziwna moc
w Zbawcy krwi, w Zbawcy krwi,
wielka jest moc, o przedziwna moc
w świętej Zbawcy naszego krwi.
Czy do Jezusa należeć chcesz sług?
O, jest moc w świętej krwi, moc w świętej krwi!
On krwią zapłacił u Boga twój dług,
Na zawsze jest moc w świętej krwi.
Wielka jest moc, o przedziwna moc
w Zbawcy krwi, w Zbawcy krwi,
wielka jest moc, o przedziwna moc
w świętej Zbawcy naszego krwi.

280 PDc 162

My za ciebie ślem westchnienie,
czy odczuwasz Ducha tchnienie?
Gdy osądza cię sumienie,
pójdź do Zbawcy jeszcze dziś.
Pójdźże dziś, jeszcze dziś,

Jeszcze dziś do Niego śpiesz!
Pójdźże dziś, jeszcze dziś,
jeśli wejść do chwały chcesz.
Uznaj siebie za grzesznego
i w pokorze idź do Niego,
Zbawiciela łaskawego,
nie odwłączaj ani dnia.
Pójdźże dziś, jeszcze dziś,
jeszcze dziś do Niego śpiesz!
Pójdźże dziś, jeszcze dziś,
jeśli wejść do chwały chcesz.
Nie ma szczęścia w łez dolinie,
świat się śmieje, — przy tym ginie,
szczęście w Zbawcy jest jedynie,
wierz a pokój będziesz miał.
Pójdźże dziś, jeszcze dziś,
jeszcze dziś do Niego śpiesz!
Pójdźże dziś, jeszcze dziś,
jeśli wejść do chwały chcesz.
U nóg Zbawcy złóż brzemiona,
łaska Jego niezmierzona,
co rozpoczął, to dokona,
On do chwały wiedzie cię.
Pójdźże dziś, jeszcze dziś,
jeszcze dziś do Niego śpiesz!
Pójdźże dziś, jeszcze dziś,
jeśli wejść do chwały chcesz.

281 PDc 167

Jezus ludziom dał nadzieję
spracowanym i zmęczonym,
odpocznienie, że istnieje
dla grzechami obciążonych.
Jest dla bliskich i dalekich
błogi pokój obiecany
i trwający aż na wieki,
dać go może Pan nad pany.
Jezus zmarł na drzewie krzyża,
z Jego ran ten pokój płynie,
i kto wiarą Doń się zbliża,
ten na wieki już nie zginie.
Duszo, w Jego wierz zasługi
i zaufaj Jemu szczerze:
On zapłacił twoje długi,
bo za ciebie zmarł w ofierze.
Pokój z Bogiem, pokój błogi,
i dla duszy odpocznienie
da ci wtedy Jezus drogi,
wieczne tobie da zbawienie.

282 PDc 168

W cieniu krzyża brzemię swoje,
o, wędrowcze, złóż!
Skończ wędrówki niepokoje,
spocznij już!
Gdy cię wina twoja trwoży,
spójrz z ufnością wzwyż

na ten znak miłości Bożej,
spójrz na krzyż.
Jezus dał w ofierze Siebie,
by cię zwolnić z win.
Ach, jak bardzo kochał ciebie
Boży Syn!
Wszystkie grzechy swoje mnogie
pod krzyż ufnie złożył,
Tam otrzymasz pokój z Bogiem,
spoczniesz już.
Tam wędrówki koniec twojej,
jasny cel twych dróg,
tam tęsknotę twą ukoi
wieczny Bóg.

283 PDc 173

Znam Słowo ja wspaniałe nieznaczone,
jednak świat Zbawienie ma w Nim całe
od wiecznych czasów lat.
Brzmi ono zawsze mile,
płynie Zeń szczęścia zdroj,
podążaj więc w tej chwili,
bo woła Zbawca twój:
pójdźcie, pójdźcie do Mnie,
pójdźcie, pójdźcie do Mnie,
grzechami obciążeni,
o, pójdźcie wszyscy wraz!
Pójdźcie, pójdźcie do Mnie,
pójdźcie, pójdźcie do Mnie,
Ja pragnę zbawić was.

O, pójdźcie, póki czas!
Któż chętnie nie pobieży,
gdy go przyjaciel zwie?
Nie zwlekaj Weń uwierzyć,
bo w Nim zbawienie twe.
Śpiesz przed Nim się ukorzyć,
swe winy wyznać chciej,
swoją wszystek grzech Mu złożyć,
Zbawienia pewność miej!
Pójdźcie, pójdźcie do Mnie,
pójdźcie, pójdźcie do Mnie,
grzechami obciążeni,
o, pójdźcie wszyscy wraz!
Pójdźcie, pójdźcie do Mnie,
pójdźcie, pójdźcie do Mnie,
Ja pragnę zbawić was.
O, pójdźcie, póki czas!

284 PDc 184

Biedne cyganie umiera i wraz
wieść słyszy słodką,
że Bóg kocha nas.
Prawdaż to?
z serca się jego rwie krzyk
czemu o Zbawcy nie mówił mi nikt?
O, powtórz mi, o, powtórz mi,
bym pozbył się wszystkich obaw i trwóg,
niech wieść ta głośno na świat cały brzmi,
niech wszyscy słyszą, że kocha ich Bóg.
O, tak! to prawda,

Bóg kocha ten świat,
Gdy grzesznik kaja się,
przebacza rad;
na krzyżu Golgoty zmarł Boży Syn,
by grzesznik odkupion był z swoich win.
O, powtórz mi, o, powtórz mi,
bym pozbył się wszystkich obaw i trwóg,
niech wieść ta głośno na świat cały brzmi,
niech wszyscy słyszą, że kocha ich Bóg.
Chwalał Ci, Jezu,
chłopięcia drży głos
a jam nie wiedział, jak szczęśny mój los!
I szepce: O Zbawcy błogą tę wieść
trzeba co rychlej i innym też nieść!
O, powtórz mi, o, powtórz mi,
bym pozbył się wszystkich obaw i trwóg,
niech wieść ta głośno na świat cały brzmi,
niech wszyscy słyszą, że kocha ich Bóg.
Nie wszyscy wiedzą,
a wielki jest świat,
niejeden w rozpacz nad nędzą swą wpadł,
życie ich płynie wśród obaw i trwóg.
O, któż im powie, że kocha ich Bóg?
O, powtórz mi, O, powtórz mi,
Bym pozbył się wszystkich obaw i trwóg,
niech wieść ta głośno na świat cały brzmi,
niech wszyscy słyszą, że kocha ich Bóg.
Więc mówcie wszystkim,
że kocha ich Bóg,
by każdy śmiało
doń zbliżyć się mógł,

wołajcie wszystkich,
dopóki jest czas:
pójdźcie do Zbawcy,
On kocha i was!
O, powtórz mi, o, powtórz mi,
bym pozbył się wszystkich obaw i trwóg,
niech wieść ta głośno na świat cały brzmi,
niech wszyscy słyszą, że kocha ich Bóg.

285 PDc 185

Twój duch się jeszcze trwoży,
a serce nie wie snadź,
że tylko Zbawca Jezus
ci szczęście może dać.
O, uwierz, przyjacielu,
że kocha ciebie Bóg,
że Jezus zmarł za ciebie,
byś w szczęściu żyć z Nim mógł.
On źródłem jest pokoju,
pociechą w doli złej,
wśród życia walk i znoju
w Nim swą nadzieję miej.
O, uwierz, przyjacielu,
że kocha ciebie Bóg,
że Jezus zmarł za ciebie,
byś w szczęściu żyć z Nim mógł.
Bo tylko w ranach Jego
jest zdrowia duszy zdroj,
ustrzeże cię od złego
Ten Pan i Zbawca twój.

O, uwierz, przyjacielu,
że kocha ciebie Bóg,
że Jezus zmarł za ciebie,
byś w szczęściu żyć z Nim mógł.
Gdy cię ku ziemi tłoczy
twe ciężkie brzemię win,
tam ufnie wznies swe oczy,
gdzie cierpiał Boży Syn.
O, uwierz, przyjacielu,
że kocha ciebie Bóg,
że Jezus zmarł za ciebie,
byś w szczęściu żyć z Nim mógł.
A w trudnej zwątpień chwili
Bożemu Słowu wierz,
że ono cię nie zmyli,
gdy prawdę znaleźć chcesz.
O, uwierz, przyjacielu,
że kocha ciebie Bóg,
że Jezus zmarł za ciebie,
byś w szczęściu żyć z Nim mógł.

